

Fredag den 12. januar 2018 (D)

1

43. møde

Fredag den 12. januar 2018 kl. 10.00

Dagsorden

**1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:
Forespørgsel til sundhedsministeren om tobaks konsekvenser for folkesundheden.**

Af Stine Brix (EL), Flemming Møller Mortensen (S), Pernille Schnoor (ALT), Marlene Borst Hansen (RV) og Kirsten Normann Andersen (SF).

(Anmeldelse 10.01.2018).

**2) Forespørgsel nr. F 10:
Forespørgsel til statsministeren om regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen.**

Af Christian Langballe (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.11.2017. Fremme 07.11.2017).

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:
Forespørgsel til sundhedsministeren om tobaks konsekvenser for folkesundheden.**

Af Stine Brix (EL), Flemming Møller Mortensen (S), Pernille Schnoor (ALT), Marlene Borst Hansen (RV) og Kirsten Normann Andersen (SF).

(Anmeldelse 10.01.2018).

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til statsministeren:

Vil statsministeren redegøre for regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen, som presser/tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd og »rette ind« af hensyn til indvandrere?

Af Christian Langballe (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Martin Henriksen (DF), Marie Krarup (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 02.11.2017. Fremme 07.11.2017).

Kl. 10:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 16. januar 2018.

Det er ordføreren for forespørgserne, hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti, for en begrundelse. Værsgo.

Kl. 10:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgserne)

Christian Langballe (DF):

Først og fremmest tak til statsministeren for at komme og tage del i denne væsentlige debat, værdidebatten, og tak til ordførere, og hvem der ellers måtte være her i dag.

For mig er ordet værdi eller værdidebat et forholdsvis blegt ord, som vi bruger i mangel på bedre, for i virkeligheden angår ordet værdi de grundlæggende principper, der angår folk og folkestyre, altså Danmarks almene politiske tilstand, hvilke værdier, åndelige værdier, kulturelle og historiske værdier, landet bygger på. Når vi normalt diskuterer finansloven, bruger vi jo en hel dag på det, men ret beset er det kulturelle og historiske og værdimæssige fundament, som vi normalt diskuterer ud fra, mindst lige så afgørende som penge og økonomi.

Jeg ser frem til debatten i dag og glæder mig til at høre statsministerens besvarelse. Tak.

Kl. 10:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er det statsministeren. Værsgo.

Kl. 10:03

Besvarelse

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det, og tak til Dansk Folkeparti for endnu en gang at tage initiativ til en debat om værdipolitik her i salen. Vi havde en på samme tidspunkt sidste år; det er nærmest blevet en tradition. Og det er sådan set en god tradition, for spørgsmålet om danske værdier fylder meget for mange, også for regeringen.

Frihed, folkestyre, ligestilling, frisind, ligeværd – listen over danske værdier er lang, og heldigvis er vi enige om de fleste. På min liste over danske værdier står også ordet fællesskab. Vi lever i en tid, hvor mange oplever, at det danske fællesskab bliver påvirket fra mange sider, det kommer under pres. I løbet af få generationer er Danmark smeltet tættere og tættere sammen med resten af verden. Da jeg var barn, var udlandet synonymt med det landkort, som blev trukket ned fra loftet i klasseværelset, når vi havde geografi. De første store udlandsrejser for mit vedkommende gik til Lillehammer og Slesvig, og jeg tror, jeg var konfirmeret, før jeg nåede længere væk end som så.

Mine egne børn er vokset op med internet på computeren, med kabel-tv, med mobiltelefoner. Deres verdensbillede er helt anderledes dynamisk og stort. Og i dag er de fleste landkort rundtomkring i klasseværelserne da også pillet ned og erstattet af smartboards, YouTube, Facebook, iPads – alt det, der gør de unge til verdensborgere fra starten. Det synes jeg grundlæggende ikke vi skal være kede af, for nutiden er langt bedre end fortiden på næsten alle parametre: globalisering, frihandel – Danmark i aktiv interaktion med resten af verden har gjort Danmark til et meget rigere, et meget stærkere, et meget bedre land at leve i.

De fleste danskere ser da også positivt på fremtiden, og jeg deler optimismen. For vi har vundet på, at verden er blevet mindre; vi har vundet på globaliseringen, fordi vi har grebet de nye muligheder, vi har taget udviklingen til os, vi har gjort os attraktive for udlandet. Samtidig har vi holdt fast i et stærkt dansk fællesskab, et velfærds-samfund, hvor vi hjælper dem, som har brug for det, investerer i fælles velfærd, vælger hinanden og Danmark til. Og sådan skal det fortsætte.

Men vi har jo den udfordring, at vores attraktion ikke kun er i forhold til udenlandske virksomheder og udenlandske investeringer og i forhold til et udland, der efterspørger danske kompetencer. Vi er også blevet attraktive for mennesker på flugt fra krig og forfølgelse og i stor udstrækning også for mennesker, som sådan set ikke er flygtninge i ordets egentlige forstand – mennesker, som ikke har noget, kan man sige, legitimt beskyttelsesbehov – men som har en personlig ambition, som man jo godt kan sætte sig ind i, om at søge sig et bedre liv end det, de har udsigt til deres hjemland. Det kan man godt forstå.

Hver enkelt flygtnings historie griber os jo om hjertet, og jeg tror, at mange af os, hvis vi var i samme situation, også ville vælge at søge mod et land som Danmark. Masser af unge mennesker i Europas nærområder, som lever et liv, som ikke matcher vores, men hvor moderne teknologi har gjort, at man har fået indblik i vores, søger også mod lande som Danmark – og man forstår det jo sådan set godt.

Vores udgangspunkt er jo også at hjælpe dem, der har hjælp behov, og derfor har vi gennem årene åbnet vores dør for tusinder af mennesker på flugt. Det har vi også gjort, fordi vi troede, at alle, der kom hertil, både kunne og ville være en del af vores fællesskab, leve på vores måde efter vores værdier. Så simpelt er det ikke, desværre – det ved vi nu.

Vi har som land taget imod for mange udlændinge med et kulturelt og værdimæssigt udgangspunkt, som ligger langt fra vores eget, som det har vist sig svært at integrere. Sådan kan det ikke fortsætte. Det er for mig ikke nogen ny erkendelse, men det står klarere og klarere og er jo et synspunkt, der deles af stadig flere og flere. Udviklingen skal vendes; der er grænser for fællesskabets rummelighed.

Det er ikke kun et spørgsmål om økonomi, det er også et spørgsmål om værdierne og fællesskabet, som kommer under pres. Men det er jo mere end det, for hvis ikke vi får styr på de her ting, risikerer det også at give næring til et ønske i befolkningen om, at Danmark generelt skal trække stikket til resten af verden, at det sikreste nok er at vende ryggen til det hele, at lukke os om os selv, vende ryggen til det internationale samspil, som har gjort os rige og trygge.

Den vej må Danmark ikke gå, og det er sådan set det, der er mit afsæt i udlændinge- og integrationspolitikken.

Kl. 10:08

I forhold til udlændingepolitikken helt overordnet vil jeg sige, at antallet betyder noget. Og baggrund betyder noget. En udlænding er ikke bare en udlænding. Derfor har vi brug for en stram, målrettet udlændingepolitik, hvor vi lukker for dem, som vi har svært ved at integrere, uden at ramme dem, vi har hårdt brug for: De dygtige talenter og andre, som bidrager til fællesskabet og lever efter værdier, som ligger tæt på vores. Og det er jo også baggrunden for, at regeringen siden valget har ført en stram udlændingepolitik. Der er strammet op, og sammen med en styrket indsats i EU har det betydet, at vi i dag har det laveste antal asylansøgere i 9 år. Det er positivt, og regeringen ønsker at fortsætte i samme spor.

Da strømmen mod Europa var på sit højeste, i sensommeren 2015, tog vi imod mange krigsflygtninge, særlig fra Syrien; børn og voksne, som havde et akut behov for beskyttelse, og som søgte mod Danmark for at få det dækket der. Vi har givet dem husly, men det er et midlertidigt husly. Krigsflygtninge skal hjem igen, når forholdene tillader det, og derfor skal vi sørge for, at de er klar til at tage hjem, når dagen kommer. Hvis vi ruste de syriske flygtninge til den opgave ved at lade dem arbejde og uddanne sig, mens de er i Danmark, men med det klare mål – det klare udtalte mål – at de skal hjem igen, når forholdene tillader det, så giver vi dem i mine øjne den bedste hjælp, de kan få. Og mens de er her, skal vi selvfølgelig sørge for, at de forsørger sig selv, for gør de ikke det, er der jo kun os andre til at gøre det. Så når de er her, skal de selvfølgelig arbejde. Til gengæld er det vigtigt, at dette krav om og denne ambition om selvforsørgelse ikke automatisk fører til, at de så ikke kan sendes hjem. Når man kan vende hjem, skal man vende hjem, og det bør og skal være det klare udgangspunkt, også selv om man opnår en vis tilknytning til Danmark inden da.

Samtidig bidrager vi jo som land med humanitær bistand til de områder, som mange af disse flygtninge er flygtet fra. Danske soldater har ydet og yder fortsat et væsentligt bidrag i kampen mod ISIL. Danske nødhjælpsarbejdere gør en kæmpe indsats for at hjælpe lokalt. Danmark er, efter vores størrelse, blandt de lande i verden, der gør mest i nærområderne, og det skal vi være stolte af. Det er jo også udtryk for en dansk værdi, og det skaber sammenhæng i vores udlændingepolitik. Og det fører naturligvis også til, at når vi investerer vores bedste unge og mange skattekroner i at sikre freden, så er det også både legitimt og ordentligt og moralsk helt på sin plads, at vi har det udgangspunkt, at folk, vi har givet midlertidigt husly, vender hjem og bidrager til at genopbygge deres land, når situationen er til det. Det er jo den balance, der er i tingene. Det er en udlændingepolitik, som er stram, men overholder konventionerne. For alternativet til konventionerne, alternativet til internationalt aftalte spilleregler er jo, at den største og den stærkeste bestemmer, og det er et alternativ, som ikke er af interesse for et lille land som Danmark.

Så midlertidigt ophold skal være midlertidigt. Til gengæld skal de mennesker, som har varigt ophold i Danmark, integreres ordentligt. De skal have uddannelse, de skal have arbejde, de skal have mulighed for at bidrage til fællesskabet, og vi skal også møde dem med en forventning om, at de gør det. De skal tage Danmark til sig. Og det gør de fleste da heldigvis også. Danmark har tusindvis af ansvarsfulde og dygtige udlændinge, som hver dag står op, går på arbejde og bidrager til fællesskabet, og det skal vi være rigtig glade for. Men som jeg sagde i min nytårstale, er det jo, når solen skinner, at skyggerne også står skarpt frem. Og der er huller i danmarkskortet, der er skygger. Der er byområder og boligområder, hvor alt for mange mennesker med samme problemer er klumpet sammen; hvor man vender ryggen til fællesskabet; hvor man opbygger en modkultur; hvor man udvikler alternative retssystemer; hvor man ikke har respekt for danske myndigheder og danske autoriteter – det bekym-

rer mig dybt – og hvor man i virkeligheden, for at sige det ligeud, misbruger vores frihedsrettigheder i kampen for at undergrave friheden i vores samfund.

Kl. 10:13

Modtrækket fra os politikere har ofte været nye regler, som gælder generelt. Det er også det naturlige i et land med lighedsgrundsætninger og i en retsstat, men det har jo ofte den konsekvens, at reglerne rammer alt for mange og ikke er særlig effektive. Jeg ønsker et fundamentalt opgør med den tilgang. Jeg ønsker, at vi ligesom på udlændingeområdet også på integrationsområdet sætter mere måltret ind dér, hvor problemerne er størst.

Det er derfor, regeringen har bebudet, at vi inden for få uger kommer med et udspil til et opgør med parallelsamfund med det mål, at flere ghettobebyggelser skal afvikles, og med den ambition, at beboerne skal spredes og genhuses i nye områder. Nogle af børnene skal tidligere i daginstitution, og vi skal straffe de forældre, der via genopdragelsesrejser vil forhindre deres børn i at blive danske. Det skal stoppes – punktum. Som sagt vil regeringen inden længe præsentere et udspil, som tager et måltret og konsekvent opgør med parallelsamfund.

For hvis vi ikke sætter måltret og effektivt ind over for tilstrømningen, som er kommet under kontrol, og som skal forblive under kontrol, og med den ambition, at midlertidigt er midlertidigt, og hvis vi ikke tager et opgør med modkulturen, så risikerer vi at miste den brede folkelige opbakning til, at Danmark skal være et åbent land for dem, der kan og vil. For det er jo det *andet* aspekt i den her debat. Det er så at sige den anden grøft, at vi stirrer os så blinde på problemerne, at vi lukker af for mulighederne. Den grøft må vi ikke falde i, for Danmarks fremgang er helt afhængig af, at vi også i fremtiden kan tiltrække dygtige medarbejdere udefra.

Derfor vil jeg også gerne benytte lejligheden her, som jeg har gjort det før, til at udtrykke en ærgrelse over, at et flertal uden om regeringen har gjort det sværere at tiltrække dygtig arbejdskraft ved at hæve grænsen i beløbsordningen fra 375.000 kr., så den i år er næsten 420.000 kr. – og ikke bare det, for man har også gjort systemet mere bureaukratisk. For mig at se er det ikke bare en uheldig omkostning, at vi er endt i en situation, hvor en udenlandsk gæsteprofessor får en bøde på mange tusinde kroner for at holde et oplæg fra Folketingets Skatteudvalg. For mig at se er det et tegn på, at vi har nogle forældede regler, som ikke matcher et globalt arbejdsmarked for højt kvalificeret arbejdskraft, og bliver vi ved med det, ender vi med at undergrave vores egen fremgang. Derfor vil regeringen f.eks. gøre mulighederne for, at udenlandske arbejdstagere kan påtage sig bibeskæftigelse og frivilligt arbejde, mere fleksible.

For vi må kunne have en ambition om at føre en udlændingepolitik, som ikke er enøjet, hvor vi altså ikke kun stirrer os blinde på problemerne eller på mulighederne, men holder begge øjnene åbne. Vi skal lukke af for dem, som vi har svært ved at integrere, men holde os åbne og tiltrække dem, som vi har hårdt brug for, nemlig dem, som beriger Danmark.

Danmark er Danmark, og sådan skal det også være i fremtiden. Vi skal stå helt fast på vores grundlæggende værdier og traditioner, men vi skal ikke bremse udviklingen. Vi skal kunne genkende Danmark i fremtiden, men vi skal ikke ønske os tilbage til fortiden. Vi skal være en stærk enhed, som skal være indrettet på en måde, hvor alle ikke skal være ens. Og for mig handler værdier og integration jo ikke om hudfarve eller tro; det handler om at vælge Danmark til. Og for nu at afbøde misforståelser er jeg jo heller ikke blind for, at religion selvfølgelig spiller en rolle dér, hvor integrationen mislykkes, men det kan man altså ikke bare vende om og så sige, at religion pr. definition er uforenelig med integration. Det handler ikke om hudfarve eller tro; det handler om at vælge Danmark til. Og det gør man ikke iklædt burka; det gør man ikke fra bagsædet af en politibil; og det gør man ikke, hvis man insisterer på kun at dyrke egne traditio-

ner bragt med hjemmefra. Det gør man ved at tage vores værdier, vores normer og vores fællesskab til sig – så at sige hele pakken. Det er ønsket, hensigten og viljen, som gør hele forskellen.

Med det ser jeg også frem til dagens debat. Endnu en gang tak til Dansk Folkeparti for at rejse den. Det er en vigtig debat, og jeg glæder mig til både at lytte til den og deltage i den.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til statsministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:18

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Christian Langballe (DF):

Tak for besvarelsen. Det er jo en sand og rigtig konstatering, at vi lever i en globaliseret tid på godt og på ondt, og at verden ikke ser ud i dag, som den gjorde, dengang jeg og statsministeren gik i skole. Men alligevel er der jo en kerne, som gør, at Danmark er Danmark og ikke er Tyskland eller England eller Tyrkiet eller Saudi-Arabien – altså nogle grundlæggende værdier, som jo ikke bare er blevet til som ved et pennestreg.

Dersom man ikke tager Danmarks historie, kultur og tro med i beregning, som altså har gjort landet til, hvad det er i dag, så kunne man jo godt få den tanke, at det nuværende samfund blot har set ud som en blank plantegning, hvor vi politikere som samfundets arkitekter på et tidspunkt har sat nogle streger, hvorudaf alting er blevet til, sådan at vi nu i dag fungerer som sociale ingeniører, hvor alt kan lade sig gøre, blot vi skruer på samfundets tandhjul og efterfølgende smører dem. Den tankegang forekommer mig at være fatal, fordi den slet ikke anerkender, at mennesket er et komplekst historisk og kulturelt væsen, og at samfundet er en pagt mellem de døde, de levende og de endnu ikke fødte.

Lad os tage udlændingepolitikken som udgangspunkt, som jo også så at sige er med i forespørgselsteksten. For hvis man forestiller sig, at vi uden videre blot kan lukke så mange mennesker ind i landet, som vi har gjort, både gennem en massiv indvandring og en massiv flygtningestrøm, og at vi så efterfølgende blot kan udkaste nogle integrationsplaner og så løse alting, så mener jeg, at vi stikker os selv blå i øjnene, og så mener jeg, at vi betragter Danmark som en plantegning og ikke som den levende organisme, som et land er, der er blevet til igennem generationer, hvor folket langsomt er vokset sammen, og hvor vi derfor har den mentalitet i Danmark, som vi har.

Selve tankegangen om, at vi politikere ved at skrue på nogle tandhjul i velfærdsstatens maskineri og uden videre kan styre og integrere den massive strøm af indvandrere og flygtninge, der er kommet til landet med en helt anden trosmæssig, historisk og kulturel baggrund, forekommer mig at være en utopi, som kun er med til at ødelægge og opløse landet, og som jo slet ikke tager vare på den grundlæggende sandhed, som det er, at Danmark er et gammelt kulturland.

Det er klart nok, at vores politik i forhold til udlændinge har været rimelig klar. Det afgørende er, at vi passer på vores grænser, at vi får permanent grænsekontrol, og at vi begynder at sende flygtninge hjem, når det er muligt. Det drejer sig ikke blot om indvandrer- og flygtningestrømmen nu i dag – den er gået ned – men det drejer sig jo om, hvor mange mennesker der akkumuleret er kommet til, og om, at mængden betyder noget.

Så mener jeg også, at man, hvis man vil være tro over for virkeligheden, bliver nødt til at konstatere, at islam er begyndt at markere sig i forhold til den politiske debat. Der vil jeg gerne sige, at islam jo

ikke blot er en religion, men også en politisk ideologi, og hvis man glemmer det forhold, mener jeg, at man går galt i byen. I denne politiske ideologi har man en sharialovgivning, som skaber parallelsamfund, og som skaber en parallel retsorden, der står i direkte kontrast til den danske. Det bliver vi nødt til at adressere tydeligt. Jeg mener også, at vi bliver nødt til at adressere tydeligt, at kvindens forhold i islam jo er det største og det første offer netop på grund af sharialovgivningen.

Så har vi været inde på ...

Kl. 10:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Taletiden er faktisk udløbet. (*Christian Langballe* (DF): Undskyld). Den er endda lidt overskredet, men man får nok lejlighed til at argumentere, fordi der er en række korte bemærkninger. Men der er også et forslag til vedtagelse, og det er lovligt at læse det op efter taletiden. Værsgo.

Kl. 10:24

(Ordfører for forespørgerne)

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Jeg beklager; jeg havde set forkert på klokken. Det skal ikke ske igen. Men teksten i forslaget til vedtagelse er:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der har været en så massiv tilstrømning af flygtninge og indvandrere til Danmark gennem årene, at det nu og på længere sigt er en alvorlig trussel mod Danmark som nationalstat og mod den folkelige sammenhængskraft.

Folketinget fastslår, at der er brug for et nybrud i dansk udlændingepolitik. Skønt tilstrømningen af flygtninge er gået ned, er det stadig nødvendigt, at landets grænser bevogtes yderligere i forhold til utilsigtet indvandring og tilstrømning af flygtninge, og at Folketing og regering påbegynder en konsekvent hjemsendelse af flygtninge.

Folketinget konstaterer, at en flygtning, som har nydt beskyttelse i Danmark fra krig og ufred, selvfølgelig skal hjem til sit eget land og hjælpe med opbygningen der, når det er muligt. Der er en klar sammenhæng mellem det forhold, at bl.a. syriske flygtninge fra lejre i nærområderne begynder at vende hjem, og det forhold, at syriske flygtninge i Danmark således også skal vende hjem«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 21).

Det var ordene.

Kl. 10:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og forslaget til vedtagelse er fra Dansk Folkeparti. Så bliver der lejlighed til at debattere yderligere, for der er en lang række korte bemærkninger. Fru Astrid Krag, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 10:26

Astrid Krag (S):

Tak for det, og tak til ordføreren for talen. Jeg bed jo mærke i, at statsministeren både her og i en kronik i en avis i dag fortæller, at regeringen mener, at vi skal lempe reglerne for indfødsret, når det kommer til overtrædelser af færdselsloven. Vi har jo en aftalekreds, hvor vi sidder sammen – både os i vores to partier og regeringen – og derfor er jeg jo meget interesseret i at høre, hvordan ordføreren har det med den melding fra statsministeren her i dag, altså at vi skal lempe på de krav, vi stiller til folk, der vil opnå statsborgerskab, når det kommer til overtrædelser af færdselsloven.

Kl. 10:26

Christian Langballe (DF):

Da vi i sin tid diskuterede det her forhold, mener jeg at kunne huske, at det var regeringen, der gerne ville have en stramning i forhold til færdselsregler. Det er sådan, som jeg husker det – men det kan være, at jeg tager fejl. Men det, der er sagen, er, at det kan man jo mene. Det er okay for mig.

Vi har selv foreslået, at man lægger et loft på 1.000 statsborgere om året, og at man så i øvrigt indarbejder nogle præmisser, der gør, at tilknytning til dansk, europæisk og vestlig kultur betyder, at man så har man en forrang. Det mener vi i DF er en god idé. Men det der kan vi da diskutere.

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Astrid Krag.

Kl. 10:27

Astrid Krag (S):

Vi har jo været kritiske over for den lempelse, da det blev diskuteret sidst. For vi mener faktisk, at det er en central del af kravene til statsborgerskab, at man overholder landets love, og når vi har færdselsregler, er det jo altså ikke for sjov. Så er det jo, fordi man sætter andres liv i fare, hvis man f.eks. kører for hurtigt gennem små byer eller kører for hurtigt ved vejarbejde. Derfor er vi faktisk ikke i udgangspunktet overhovedet positivt stemt for det, men det er jo godt at høre, at Dansk Folkeparti er åben for en diskussion. Det kan man forstå på statsministeren at vi så måske kommer til at diskutere nu. Det har vi jo hørt i noget tid at vi skulle. Men jeg vil da bare kvittere for en åbenhed fra Dansk Folkepartis side over for at tage diskussionerne på det her område.

Kl. 10:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 10:28

Christian Langballe (DF):

Jo, men altså, igen: Selvfølgelig skal man da overholde landets love. Det går vi i Dansk Folkeparti faktisk meget op i at man gør på alle områder. Når vi så diskuterer det her, mener jeg, at det er et lille hjørne, og at vi så kan diskutere, om de regler, vi har indført, er formålstjenlige. Vi skal selvfølgelig i udgangspunktet overholde landets love, men det, jeg siger er det afgørende for os, er jo blot, at vi gerne vil have lagt det her loft for statsborgerskab. Det er det afgørende for os – det helt afgørende – sådan at man ikke bare bevidstløst deler statsborgerskaber ud til mennesker, som ikke er danske af hjertet.

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 10:29

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Vi kan læse i dag i Berlingske, at statsministeren mener, at samarbejdet mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet er skadeligt for Danmark, og statsministeren peger specifikt på beløbsordningen, som jo ikke kun er et resultat af vores to partier, men også af SF og Enhedslisten. Og her har vi jo – som statsministeren rigtigt sagde – grænsen fra 375.000 kr. til 417.000 kr. Hvad tænker Dansk Folkeparti om det? Vi kan jo forstå på regeringen, at beløbsgrænsen skal sænkes. Vil Dansk Folkeparti afvise det, eller er Dansk Folkeparti åbne for det?

Kl. 10:29

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:29

Christian Langballe (DF):

Enhver, som har fulgt med i debatten, ved jo udmærket godt, hvad vores holdning til beløbsgrænsen er. Der, hvor den ligger, ligger den fint og godt. Det er i udgangspunktet vores holdning, og det har min gode kollega hr. Martin Henriksen jo også argumenteret for i salen og her fra Folketingets talerstol op til flere gange, så det går jeg ud fra at ordføreren godt er klar over.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Mattias Tesfaye.

Mattias Tesfaye (S):

Jeg har ikke andre kommentarer.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jamen det er meget, meget fint. Det er også fint, hvis man er helt opmærksom på at trykke sig ind, hvis man vil have ordet til korte bemærkninger. Det havde hr. Mattias Tesfaye ikke gjort, men jeg gav det alligevel, for jeg er efterhånden vant til, at man ikke trykker sig ind, nemlig.

Så hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 10:30

Kaare Dybvad (S):

Statsminister lancerede i sin nytårstale en plan for at nedrive ghettoer, altså belastede boligområder rundtomkring i landet, og det er jo en ret stor del af hele den her indsats for at nedbryde parallelsamfund. En del af statsministerens ambitioner, som han også nævner her i dag, er jo at sørge for at få folk til at bo andre steder og blande beboerne mere, og det kan jo også være noget af det, der kan virke i forhold til at få folk bedre integreret. Men hvad mener Dansk Folkeparti egentlig om den idé? Altså om det her med, at man f.eks. kunne rive nogle boligblokke ned i Vollsmosebydelen i Odense og så sprede beboerne, altså genhuse dem i resten af Odense, og at man kunne gøre tilsvarende i andre byer rundtomkring i landet.

Kl. 10:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Christian Langballe.

Kl. 10:31

Christian Langballe (DF):

Altså, nu vil jeg så godt løfte en flig af en del af min fortid. Jeg boede ude i Gellerupplanen fra 1972 til 1975 og boede så efterfølgende derude som studerende, og det er nogle fine lejligheder. Men ærlig talt tror jeg ikke kun, at det er betonen, det drejer sig om. Jeg tror i høj grad, at det, vi diskuterer her, har noget at gøre med mentalitet. Altså: Ghetto er ikke kun beton, det er også mentalitet, og det er parallelsamfund, og det er meget andet end blot alene betonen, der dirigerer det her forhold, og det mener jeg virkelig man skal tage alvorligt. Så det vil være mit umiddelbare svar.

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Kaare Dybvad.

Kaare Dybvad (S):

Tak for det. Ja, vi er jo enige om, at det ikke nødvendigvis er selve byggematerialet, som påvirker mennesker. Men ikke desto mindre synes jeg, at hr. Christian Langballe ikke rigtig svarer på, om Dansk Folkeparti vil gå med på eksempelvis et forslag om at genhuse en del af beboerne i Vollsmose i resten af Odense. Altså: Er det noget, man vil kunne acceptere fra Dansk Folkepartis side som en del af at nedrive de her boligområder?

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:32

Christian Langballe (DF):

Jamen altså, jeg mener, at vi kommer længst med, at vi – når det er sådan, at den her ghetto-plan fra regeringen kommer – debatterer indholdet af den. Det synes jeg vil være det rigtige at gøre. Det, jeg bare advarer imod, er tanken om – hvad jeg også nævnte i min ordførertale – at Danmark bare er sådan en plantegning, hvor vi ved at tegne nogle streger eller gøre tingene på en lidt anden måde kan ændre alting. Det tror jeg simpelt hen ikke på.

Jeg tror, at kultur og religiøs og historisk baggrund stikker langt dybere end det, man sådan umiddelbart er villig til at acceptere i den almindelige offentlige debat, og det mener jeg man skal tage alvorligt. For hvis man ikke gør det, tror jeg, man gør sig nogle store illusioner om, hvad man kan, og hvad man ikke kan.

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Marcus Knuth, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:33

Marcus Knuth (V):

Tak. Jeg er glad for, at ordføreren og jeg selv deler mange af de bekymringer, der er vedrørende parallelsamfund og sågar også vedrørende nogle af de problemer, der er med islam i Danmark. På det område værdsætter jeg vores samarbejde.

Men lad os så kigge på den del, der handler om kvalificeret arbejdskraft og om, at den danske økonomi klarer sig så utrolig godt lige nu, at vi har virksomheder, som både i forhold til antallet af klogt hoveder har brug for at kunne tiltrække arbejdskraft fra udlandet, men som samtidig også har brug for udlændinge, der kommer hertil, som kan styrke samhandelen med USA, Asien og Mellemøsten.

Hvad mener ordføreren om, hvor fornuftigt det så er f.eks. at gøre det svarere – som et flertal uden om regeringen jo har fået igennem – for danske virksomheder at tiltrække udenlandsk arbejdskraft?

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Christian Langballe.

Kl. 10:34

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg tror egentlig, at de fleste i Danmark gerne vil have vækst og fremgang, og det vil også sige kvalificeret arbejdskraft. Men det skal bare vejes op imod det forhold, at det at mene, at landets vækst udelukkende skal baseres på indvandring, er et farligt spor at gå ind på, mener jeg. For så glemmer man, at vi dermed med tiden kan skabe et proletariat af mennesker, der er kommet til landet, og som egentlig ikke har noget med landet at gøre, men som lever i parallelsamfund. Det skal altså tages med, og det er jo derfor, at vi er en del af det flertal uden om regeringen, som ordføreren rigtigt nok nævner.

Det skyldes jo altså en bekymring for, at vi igennem det, at vi importer arbejdskraft, også kan skabe parallelsamfund.

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Marcus Knuth.

Kl. 10:36

Marcus Knuth (V):

Jeg siger jo ikke, at landets økonomi ene og alene afhænger af indvandring – jeg siger, at vi har virksomheder, som på visse områder vil have rigtig godt af at have en tekniker fra USA eller en ingeniør fra Canada eller Japan til at komme og bidrage. Der må man altså huske på, at hvis de her mennesker kommer hertil, efter de måske har gjort deres uddannelse færdig, og arbejder i Danmark i 5, 10 eller 15 år, og så måske forlader Danmark igen, så er det jo en kæmpe økonomisk gevinst for det danske samfund. (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ja tak!). Kan ordføreren ikke se, at det ene og alene er noget, som bidrager, især hvis folk er en del af samfundet?

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Når jeg siger ja tak, så er det, fordi taletiden er overskredet. Værsgo.

Kl. 10:36

Christian Langballe (DF):

Jo, men jeg tror også, at Rockwool Fonden opgjorde, at den vestlige indvandring til landet faktisk har været en ren overskudsforretning, og det anerkender jeg. Jeg synes bare ikke, man skal glemme det grundlæggende forhold, at vi jo også har arbejdsløse danskere herhjemme, og der må udgangspunktet altså være, at de kommer først i rækken, når der skal findes arbejdskraft, og vi må jo så gøre alt, hvad vi kan, for, at de kommer ud på arbejdsmarkedet.

Igen synes jeg ikke, at ordføreren helt deler den bekymring, som jeg har, nemlig at det at basere en vækst udelukkende på indvandring, har nogle problemer indbygget.

Undskyld, formand.

Kl. 10:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Vi må bare prøve at gøre os umage, så går det bedre.

Fru Karen J. Klint, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:37

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Både ordføreren og jeg deltager jo i rigtig mange religiøse debatter, ikke så meget på teologisisiden, men på vilkårsiden. Så derfor vil jeg spørge om noget, for når nu Dansk Folkeparti ser islam som en problematisk religion, kan man sige, at vi som danskere vel har meget lyst til at løse de problemer, vi har. Så er der ikke nogle gode råd fra Dansk Folkeparti til, hvordan vi kan komme hinanden lidt bedre i møde og gøre de problemer, som en lovreligion godt kan udvise, mindre og dermed få en integration på tværs. Så det er mere om at få lidt gode råd fra Dansk Folkeparti om, hvordan vi kommer den udfordring lidt mere til livs.

Kl. 10:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 10:38

Christian Langballe (DF):

Det er jo hovedspørgsmålet, og hvis jeg havde et klart svar på det, var jeg kommet med det i ordførertalen, for det er jo hovedspørgsmålet.

Ret beset mener jeg jo, at integration kan lade sig gøre, hvis det er, at folk vil integreres i det danske samfund. Jeg kan så være lidt mere tvivlende over for de mange integrationsplaner, der har været igennem tiden. Jeg mener ikke, at de har taget vare på det grundlæggende forhold, at mennesket er et åndeligt væsen, som kommer med nogle bestemte forudsætninger af kulturel, historisk og trosmæssig art, som jo giver det verdensbillede, som nogle af de her mennesker går rundt med. Hvordan og hvorledes løser man det? Det er et rigtig godt spørgsmål. Men det, jeg i hvert fald mener man skal gøre som udgangspunkt, er jo at få stækket den ideologiske del af islam, som også shariadelen er.

Jeg mener virkelig, at man skal gøre alt for at bekæmpe den her tendens til at skabe en parallel retsorden og et parallelsamfund, for det er ødelæggende for sammenhængskraften, ikke blot i Danmark, men i hele Europa, hvor landene jo står med de samme problemer.

Kl. 10:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Karen J. Klint.

Kl. 10:39

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for den lille optimisme, som jeg synes jeg hører i svaret, og så spørge bare lige kort: Er det så ikke mere samvær, er det ikke mere dialog, er det ikke mere samtale, der skal til, for at vi også kan anvise de demokratiske veje, som vi andre jo har opbygget gennem mange år? Så mere tid til integration, mere tid til samtale.

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Christian Langballe (DF):

Jo, men nu lever vi jo i en åben politisk kultur, hvor diskussionen og den politiske samtale er alfa og omega, så det er da klart nok, at man skal kunne tale sammen. Men man skal jo ikke lægge bånd på eller prøve at skjule, at der er nogle afgørende forudsætninger, hvad angår det politiske, det religiøse, som står imellem. Hvis man så vil have debatten åbent på de præmisser, skal man altid være villig til at tage den. Det er jo også den debat, vi tager her i dag.

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

Kl. 10:40

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. I forbindelse med december måneds meget livlige debat imellem regeringen og Dansk Folkeparti kunne man høre Dansk Folkeparti gentagne gange sige, at flygtninge på midlertidigt ophold ikke skal arbejde, imens de er her. Jeg vil spørge ordføreren, om det virkelig kan være rigtigt. Altså, min egen opfattelse vil nok være, at lediggang er roden til alt ondt, og desuden er det jo væsentlig dyrere for det danske fællesskab at have flygtninge på passiv offentlig forsørgelse, frem for hvis de er i stand til at opretholde deres egen eksistens.

Kl. 10:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Christian Langballe (DF):

Lad mig lige sige, hvad der er det afgørende i det her, for vi kan komme vidt omkring med hensyn til det her: Det, som den danske politik traditionelt har været baseret på, er integration. Så prøver vi at vende tingene om. Vi har jo lige i øjeblikket folk, der går på den her integrationsuddannelse, igu, og som så i løbet af 2 år får dagpengen. Det mener vi altså er fatalt. Der mener vi simpelt hen det afgørende må være, at de folk, der kommer her til landet og nyder midlertidig beskyttelse, selvfølgelig, så snart som det er muligt, skal hjem igen. Det er jo det, der er fundamentet for det. Hvad tiden så skal bruges til, mens de er her, er jo et andet spørgsmål. Men jeg mener i hvert fald, at hvis det drejer sig om arbejde, må udgangspunktet være, at det arbejde, som man så eventuelt skulle tage, faktisk sigter imod, at man skal hjem igen. Det må være det afgørende.

Kl. 10:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:42

Christian Rabjerg Madsen (S):

Socialdemokratiet er jo meget enig i, at hvis man er på midlertidigt ophold og situationen i den pågældende persons hjemland ændrer sig på en måde, så man kan komme tilbage igen, så skal man selvfølgelig tilbage igen. Men mit spørgsmål gik jo på, om man ikke skulle benytte den tid, hvor man er her på midlertidigt ophold, til at foretage sig noget fornuftigt og få nogle kompetencer, men måske vigtigst af alt at betale for sit eget livs ophold. Ellers pålægger man jo skatteyderne at betale for de mennesker, som vi tager imod på midlertidigt ophold, og det kan vel ikke være hensigtsmæssigt. Hvis det er tilknytningen, ordføreren og Dansk Folkeparti er nervøs for, kan man jo ændre reglerne for tilknytning, sådan at arbejde på midlertidigt ophold ikke nødvendigvis giver anledning til, at man kan blive i landet.

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:43

Christian Langballe (DF):

Det er jo så et af de problemer, vi netop har haft, og det glæder mig da, hvis Socialdemokratiet går ind i den diskussion. For det har jo været et af problemerne. Man kan sige, at jo bedre vi gør det her i Danmark, des vanskeligere bliver det faktisk at sende folk tilbage igen, fordi de opnår en tilknytning. Hvis vi kan få ændret det forhold, så er det da fint for mig. Det er glimrende.

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Holger K. Nielsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 10:43

Holger K. Nielsen (SF):

Det her er jo på mange måder en lidt sær debat. Men når hr. Christian Langballe nu ligesom laver en sammenhæng mellem islam og kvindeundertrykkelse, må man jo sige, at det er korrekt nok, at der i mange minoritetsmiljøer findes undertrykkelse af kvinder og social kontrol osv. Det er fuldstændig korrekt. Men det har jo også været tilfældet i Danmark, og er der en nogen, der har bekæmpet kvinders frigørelse, så er det jo Dansk Folkepartis store folk. Tag en mand som Søren Krarup. Han har jo igennem årene simpelt hen hetzet imod kvinders frigørelse, har argumenteret for, at kvinderne skulle tilbage til kødgryderne, at kvinderne skulle blive hjemme og passe

børnene, og at de ikke skulle i daginstitution. Med andre ord: Den der nationalkonservative bevægelse, som også hr. Christian Langballe er en del af, er jo dem, der gennem årene har bekæmpet kvinders frigørelse her i Danmark. Det er jo venstrefløjen, som har kæmpet for den. Derfor: I det omfang kvinders frigørelse er en dansk værdi – det mener jeg godt man kan sige at det er, og det er jeg også meget glad for at det er – så er det jo ikke folk som hr. Christian Langballe og Søren Krarup, der er skyld i det. Så er det jo, fordi vi andre gennem årene har kæmpet for det, og det er jo derfor, det er sådan lidt absurd at tale om danske værdier på den måde, som hr. Christian Langballe gør.

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:45

Christian Langballe (DF):

Altså, det er lige før, jeg ikke rigtig gider at kommentere ordførerens mavesure bemærkninger. Det er, som det plejer at være. Det, jeg så bare konstaterer – og det kan enhver, som sætter sig ned og læser i de her shariakomplekser og sharialoven, konstatere – er, hvad det er for en størrelse, vi taler om, og det kan ordføreren så relativere ved at komme med en masse uunderbyggede, mærkelige betragtninger, som jeg bare synes er pjattede, og som jo bare relativterer en fornuftig debat. Jeg må konstatere, at venstrefløjen stort set har været totalt fraværende, når det har angået debatten om islam, og det forstår jeg sådan set ikke. Men det er jo bare sådan, som det er.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 10:46

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det er jo ikke det, som jeg snakker om. Jeg snakker om den nationalkonservative bevægelse, som hr. Christian Langballe er talsmand for. Det er jo den bevægelse, der gennem årene har undertrykt kvinderne, har argumenteret for, at kvinderne skulle tilbage til kødgryderne, har været imod, at børnene kom i daginstitution, som har været imod, at kvinderne frigjorde sig, specielt der i 1960'erne, 1970'erne og fremefter. Det er bare tilfældet. Det er derfor, at der, når vi taler om danske værdier, som hr. Christian Langballe gør, jo så er tale om værdier, der er blevet til gennem en kamp gennem årene, hvor der er nogle mennesker, de reaktionære, som hr. Christian Langballe og Søren Krarup og de nationalkonservative har været en del af, som har kæmpet imod. Det er jo bare sandheden i det her.

Derfor er vi også nødt til at se den her værdidebat – som jeg af og til synes er noget mærkelig, men det kan vi jo vende tilbage til – i sammenhæng med, at der har været en kamp om dem gennem årene her i Danmark.

Kl. 10:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:47

Christian Langballe (DF):

Jo, men jeg synes bare, det er tankevækkende med de bemærkninger, som jeg synes er forvrængede og altså totalt tåbelige. Det er jo tankevækkende i den her debat, at venstrefløjen overhovedet ikke har deltaget i islamdebatten, slet ikke, overhovedet ikke, og det forekommer mig lidt underligt. Jeg kan huske fra dengang, jeg var ung, hvor man virkelig løftede fanen, den røde fane, mod kirken og præsterne og alt muligt andet, og hvad med imamerne? Hvad med de

kvinder, som virkelig er undertrykte? Vi taler om et undertrykkelses-system, som er så massivt, at guderne må sig forbarme, og det prøver jeg så at løfte. Jeg har tilkendegivet min holdning i den her tale, og det angår søreme også de kvinder, som er tvunget til at være derhjemme, og som er tvunget til at bære niqab eller slør, eller hvad det nu er. Det gør det.

Kl. 10:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Christina Egelund, Liberal Alliance.

Kl. 10:48

Christina Egelund (LA):

Tak for det. Mener ordføreren, at det er et problem, hvis danske virksomheder, f.eks. ude i landdistrikterne, må lukke, fordi de ikke har adgang til den nødvendige arbejdskraft?

Kl. 10:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:48

Christian Langballe (DF):

Hvis jeg lige må løfte den principielle diskussion, vil jeg sige, at jeg selvfølgelig mener, at det er formålstjenligt og godt for landet, at virksomhederne har den arbejdskraft, som de har brug for.

Men på den anden side vil jeg så sige, at hvis den strategi, der ligger, er, at man så bare siger, at vi skal åbne grænserne for både flygtninge og indvandrere, for så har vi et udbud af arbejdskraft, som så skal dække – og så har virksomhederne noget at vælge imellem, for det er jo også tit det, de gerne vil have, sådan at de ikke kun har én, men måske har ti at vælge imellem, hvis det er den strategi, der ligger bag – så er vi jo ikke med, og det ved ordføreren også godt.

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Christina Egelund.

Kl. 10:49

Christina Egelund (LA):

Jamen det er jo en fin nuancering og et synspunkt, som jeg anerkender at Dansk Folkeparti har, og som jeg udmærket kender. Jeg kunne bare ikke rigtig høre, om det var et ja eller et nej på spørgsmålet.

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:49

Christian Langballe (DF):

Nu er virkeligheden altings prøve. Og det vil sige, at når det drejer sig om arbejdskraft, mener jeg, at der er mange hensyn at tage, bl.a. det forhold, at vi jo i udgangspunktet mener, at man skal have dansk arbejdskraft. Vi anerkender, at der er virksomheder herhjemme, der har brug for højtuddannet arbejdskraft. Det er, hvad de selv siger. Og det anerkender jeg sådan set.

Men der skal stadig væk være en fornuftig balance. Jeg kan huske, at den gamle borgmester i New York, Bloomberg, spurgte: Hvad er fundamentet for USA's vækst? Og så svarede han indvandring. Så kan man blive ved med at trykke lønninger og have billig arbejdskraft. Det mener jeg måske er tvivlsomt vækstpotentiale, i hvert fald for Danmark.

Kl. 10:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 10:50

Zenia Stampe (RV):

Nu har den her debat jo, i hvert fald indtil videre under hr. Christian Langballe indlæg, mest handlet om de andre. Jeg synes jo også, det er interessant at have en debat om vores værdier, for er vi fuldstændig enige om dem? Og derfor kunne jeg da godt tænke mig at spørge hr. Christian Langballe, om han er enig med mig i, at det er en dansk værdi, at vi skal ligestille kærligheden hos par af forskelligt og samme køn, altså give dem fuldstændig lige vilkår. Er hr. Christian Langballe enig med mig i, at det er en dansk værdi, og at den skal vi stå vagt om?

Kl. 10:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:51

Christian Langballe (DF):

Altså, da vi i sin tid havde den her debat om vielse af personer af samme køn, havde vi en principiel debat om, hvorvidt det homoseksuelle ægteskab så at sige bare skulle indføres i kirken, altså hvorvidt man bare skulle tromle frem og sige, at det skulle indføres. Det var debatten dengang. Hvis du spørger mig om, hvorvidt det er en dansk værdi, at man accepterer og anerkender, at folk af samme køn kan holde af hinanden, så vil jeg svare ja; det mener jeg.

Kl. 10:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Zenia Stampe.

Kl. 10:51

Zenia Stampe (RV):

Det var da generøst. Det er da virkelig generøst, at Dansk Folkeparti gerne vil anerkende det og give andre mennesker ret til selv at bestemme, hvem de elsker. Der er så ret mange andre ting ud over det, ægteskab osv. osv.

Men jeg vil gerne videre til det andet punkt, for jeg synes jo faktisk, at diskussionen om vores egne værdier og hvordan vi forholder os til dem, er mindst lige så interessant som diskussionen om de andre. Og der kunne jeg da godt tænke mig at spørge til en værdi eller en holdning i forhold til dødsstraf. Altså, jeg synes jo virkelig, at det ville være udansk at gå ind for dødsstraf, og det regner jeg også med at hr. Christian Langballe er enig med mig i. Så vil jeg bare gerne høre, hvordan han forholder sig til, at det i den sidste måling, jeg så, er 36 pct. af Dansk Folkepartis vælgere, der går ind for dødsstraf. Er det et problem?

Kl. 10:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Må jeg lige sige, at det her ikke er en debat om de emner, som fru Zenia Stampe bragte op. Jeg er meget fleksibel, i forhold til hvad man kan spørge om, men det her er altså en debat med fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen.

Værsgo.

Kl. 10:52

Christian Langballe (DF):

Altså, lad mig lige sige indledningsvis, at det da var en enormt høven måde: Først stiller man mig et spørgsmål, som jeg besvarer positivt, og så konkluderer man bagefter, at det da var enormt generøst. Jeg fornemmede ikke venligheden i det, det skal ærligt tilstås.

Med hensyn til dødsstraf vil jeg sige: Nej, jeg går ikke ind for dødsstraf, og det gør Dansk Folkeparti ikke. Hvad vores vælgere så i øvrigt gør og ikke gør, er ikke noget, som jeg skal ind og dirigere,

ensrette, tilrette og alt muligt. Jeg konstaterer, hvad der er min holdning, og hvad der er partiets politik – færdig, slut.

Kl. 10:56

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis jeg forstår Dansk Folkeparti rigtigt, og ordføreren må endelig rette mig, hvis jeg har misforstået noget, så mener Dansk Folkeparti, at flygtninge, som kommer til Danmark, faktisk ikke skal integreres, men skal bo for sig, måske i en form for centre, og de skal ikke have adgang til at tage et arbejde og forsørge sig selv og deres familier, og børnene skal heller ikke have adgang til en dansk folkeskole – og ret mig endelig, hvis jeg tager fejl.

Hvis det er rigtigt, at det er Dansk Folkepartis syn på, hvordan man bør modtage flygtninge, som kommer til Danmark, er mit spørgsmål: Er der nogen øvre grænse for, hvor lang tid flygtninge skal kunne være i den situation? Altså, er det 1 år, 2 år, 3 år eller 10 år? Hvor længe vil Dansk Folkeparti synes, at det er rimeligt, at der bor flygtninge i Danmark, som vi altså har givet ophold, fordi vi har anerkendt, at de er i fare i deres hjemland, som f.eks. ikke får adgang til folkeskolen og det danske samfund i øvrigt? Er der en tidsgrænse?

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:54

Christian Langballe (DF):

Jeg vil først godt lige markere et forhold: Jeg synes, at når Enhedslisten skal bidrage til den her debat, sker det aldrig nogen sinde ved at tage ansvar. Det sker altid ud fra et enormt abstrakt grundlag, hvor man flyver rundt ude i verdensrummet uden kontakt til den almindelige virkelighed, som vi lever i.

Det, der er udgangspunktet, er, at de flygtninge, der er kommet her til landet, nyder midlertidig beskyttelse med det formål, at de selvfølgelig skal hjem igen. Det vil jeg sige er en så grundlæggende selvfølgelighed, at det egentlig er mærkeligt, at vi overhovedet diskuterer det. Jeg ved ikke, hvad Enhedslisten mener om det, for det er altid meget svært at få et klart svar, når det drejer sig om at tage nogle beslutninger, der ikke lige ligger i kølvandet af den der hallelujahumanisme, som man dyrker på venstrefløj, men mit udgangspunkt er, at folk selvfølgelig skal hjem. Er der så en grænse for, hvor lang tid eller hvor kort tid der skal gå? I udgangspunktet skal de hjem, og det er det, det drejer sig om.

Kl. 10:56

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det var godt nok vældig meget taletid og rigtig mange ord, der blev brugt på ikke at svare på spørgsmålet, måske skulle ordføreren her til sidst tage og svare lidt på det. Men jeg kan jo prøve igen: Er der en øvre tidsgrænse for, hvor længe f.eks. børn, som enten er kommet til Danmark med forældre, der er flygtninge, eller som er født i Danmark af forældre, der er flygtninge, skal bo isoleret – kan man sige – uden at have adgang til samfundet i øvrigt? Det er sådan jeg forstår at Dansk Folkepartis politik er. Og jeg tænker, at det må være muligt at svare på det, eftersom det er Dansk Folkepartis egen politik, som vi her diskuterer, og eftersom Dansk Folkeparti jo lige har været på banen igen og præsenteret det her som deres politik.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:56

Christian Langballe (DF):

Jamen altså, i udgangspunktet vil jeg sige, at det lyder, som om ordføreren konstaterer, at det er et stort problem. Det mener jeg ikke. Jeg mener ikke, at det er nogen straf at vende tilbage til sit fædreland. Jeg mener ikke, det er nogen straf at vende tilbage til det land, som man kommer fra, og hjælpe med at bygge det op. Hvor lang tid kan der så gå? Der kan gå lang tid. Hvad er problemet så med hensyn til arbejde og integration og alt muligt? Det er, at tilknytningen til Danmark kommer til at stige. Det er det, vi prøver at løse. Så udgangspunktet er, at når folk kommer her til landet og nyder beskyttelse, skal de selvfølgelig hjem igen. Det er udgangspunktet. Det er så enkelt.

Kl. 10:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Josephine Fock, Alternativet.

Kl. 10:57

Josephine Fock (ALT):

Tak. Men jeg vil sådan set gerne følge op på det spørgsmål, for jeg synes stadig væk ikke, at ordføreren svarer på det. Nu skal jeg ikke kunne sige, hvorfor fru Johanne Schmidt-Nielsen stiller spørgsmålet, men så kan jeg forklare, hvorfor jeg stiller spørgsmålet. Det er jo, fordi jeg synes, der er en øvre grænse for, hvor lang tid man kan holde folk isoleret og i særdeleshed børn. Hvis vi nu går ind på ordføreren præmis om, at folk skal sendes retur, i det sekund de kan, så ved vi jo fra statistikkerne, at der kan gå rigtig, rigtig mange år. Jeg tror, at gennemsnittallet for, hvor længe folk er på flugt, før de har en mulighed for at vende hjem, er 17 år. Er det f.eks. det tal, som ordføreren accepterer at folk så skal holdes afsondret fra det danske samfund på, fordi de skal hjem?

Kl. 10:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:58

Christian Langballe (DF):

Ja, det kunne være gavnligt i den forbindelse at høre, hvad ordføreren selv mener, og hvad Alternativet mener, for jeg synes en gang imellem, at det er meget vanskeligt at finde ud af, om det, som er udgangspunktet for Alternativet og i øvrigt også Enhedslisten, er, at alle folk, der kommer ind her i landet, bare skal integreres fra dag et, og så er det det. Ja, de skal hjem. Udgangspunktet er, at når der er fred og ingen fare i deres hjemland, så skal de hjem. Det er det, der er udgangspunktet.

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:59

Josephine Fock (ALT):

Jeg skal nok redegøre for, hvad Alternativet synes, når jeg kommer på talerstolen lidt senere, men jeg vil gerne igen stille spørgsmålet. Det må da være muligt for ordføreren at svare: Er der en øvre tidsgrænse, er der et antal år, hvor man selv siger i Dansk Folkeparti, at nej, det er for lang tid, vi kan ikke holde folk isoleret så længe? Og nogle af de øvrige spørgsmål, der har været her i salen, synes jeg også rigtig relevante. Jamen vi har jo bl.a. brug for deres arbejdskraft.

Så er der en øvre tidsgrænse i forhold til, hvor lang tid folk skal holdes afsondret fra det danske samfund?

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:59

Christian Langballe (DF):

Nu har jeg prøvet at forklare, hvad præmisserne i den fejlslagne politik, som vi i høj grad har dyrket i Danmark, har været, nemlig det forhold, at jo bedre vi så at sige gør det, hvad angår integration, des vanskeligere bliver det så også at sende folk tilbage. Og det er da ikke udgangspunktet.

Jeg vil så også sige med hensyn til arbejdskraft: Det er da fint, at der er nogle, der bidrager til det danske samfund med hensyn til arbejdskraft, men jeg mener faktisk, at den bedste ulandshjælp, man overhovedet kan yde, da vil være, at de mennesker, når der er fred og ingen fare, kommer tilbage til deres eget land og hjælper med det, de kan, der. Det må da være udgangspunktet.

Kl. 11:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Da jeg blev født i 1981, havde 1 pct. af befolkningen ikkevestlig baggrund ligesom min far. I 2016 blev 22 pct. af alle børn født af kvinder, der enten er indvandrere eller efterkommere fra ikkevestlige lande. Befolkningen ændrer sig altså, og det går forholdsvis stærkt, ikke kun i Danmark, men i hele Europa.

Medborgere med rødder i Congo eller Syrien eller Somalia er hverken værre eller bedre mennesker end alle os andre, men som lovgivere har vi selvfølgelig et ansvar for at vurdere de samlede konsekvenser for samfundet af den her ændring i befolkningens sammensætning. Her kan vi ikke tillade os at fortabe os i en flink nabo, som læser jura, eller den hårdtarbejdende kollega, som vi kender fra værkstedet. Vi kan ikke være ligeglade med statistik om beskæftigelsesfrekvenser, udgifter til forsørgelse, træk på sundhedsvæsenet, kriminalitetsstatistikker, anbringelsessager og diskrimination. Vi skal være i stand til at sikre praktiserende læger til alle i det her samfund. Vi skal kunne sikre en ordentlig modtagelse i vores skoler, danskundervisning, boliger. Vi skal have et foreningsliv, der også har overskud til at modtage familierne og alt, hvad det ellers kræver at omplante en familie til det danske samfund. Alt det har vi undervurderet gennem de sidste årtier.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at vi i mange år har uddelt for mange nye opholdstilladelser, og at det har slidt på solidariteten i samfundet. Vi er derfor glade for, at der er en stigende politisk opmærksomhed på, at samfundets kapacitet ikke er uendelig, at vi skal kunne følge med. Vi skal simpelt hen løse flere problemer, end vi skaber. Ellers skaber vi bare flere kultursammenstød, flere udsatte boligområder, større økonomiske udfordringer, flere børn, der vokser op i Danmark uden den nødvendige hjælp.

Vi har i dag mange medborgere, der lever store dele af deres liv mere eller mindre isolerede i udsatte boligområder. De områder er ophobninger af kulturelle, politiske og sociale problemer fra fortiden. Det er en samfundsgæld, der voksende, fordi vi igennem flere årtier har skabt flere integrationsproblemer, end vi har løst. Når det er lykkedes at finde arbejde til 100 flygtninge, er der ankommet 200 nye på grænsen. Når der er 100 unge kvinder, der selv har fået lov til at vælge partner, er der ankommet 200 nye familier med forældede

opfattelser af køn og familie. Når vi har hjulpet 100 traumatiserede med psykologhjælp, er der ankommet 200 flere med ar på sjælen fra torturkældre og forfølgelse. Integration er altså ikke en fiasko, som man ofte hører det i debatten. Meget lykkedes faktisk hver eneste dag. Det kan godt lade sig gøre at omplante mennesker til danske forhold. Det koster bare flere penge. Det tager længere tid, og det medfører flere kulturkonflikter, end langt de fleste af os havde forestillet sig.

Det har betydet, at vi ganske enkelt ikke har kunnet følge med, og derfor har gælden hobet sig op i Mjølnerparken, i Tingbjerg, i Vollsmose, i Gellerup og mange andre steder. De boligområder er problematiske, men det frikender ikke alle os andre. De udsatte boligområder er først og fremmest udtryk samfundets samlede ophobning af problemer. Det er en fælles gæld, der nu skal betales i fællesskab. Vores vurdering er, at det danske samfund i en årrække ikke engang har været i stand til at betale renterne på den her gæld. Det var på vej ud af kontrol. Det er ikke ude af kontrol som flere steder i Sverige og Tyskland, men vi var på vej i den retning, og derfor er der brug for to politiske overvejelser, der skal sikre, at vi i en årrække – ikke bare i et par enkelte år, men i en årrække – er i stand til at løse flere problemer, end vi skaber.

For det første skal tilstrømningen holdes nede, så der ikke opstår for mange nye problemer. Det har Folketinget vedtaget en række love for at sikre med en nogenlunde succes. For det andet skal vi have styrket integrationen, så vi kan få betalt for fortidens synder, og her er der to væsentlige politiske greb:

1) Vi skal have spredt udfordringen. Det ønsker vi at gøre i vuggestuer, børnehaver, skoler, gymnasier og boligområder. Politikerne må simpelt hen være mindre håndsky og gribe mere aktivt ind i fordelingen af elever, anvisningen af boliger og familiers brug af de fælles institutioner. Hvorfor diskuterer vi egentlig stadig, om en familie, hvor der ikke snakkes dansk i hjemmet, skal sende deres børn i vuggestue? Det er da ikke i orden.

2) Vi skal have vundet de nyankomne for de danske demokratiske værdier: deltagelse i arbejdslivet, frigørelse af kvinder, demokratisk børneopdragelse, at religion er en personlig sag og altså ikke en sag, der skal regulere samfærdselen, altså ikke en politisk sag. Vi skal ikke bare have accept af, men en tilslutning til grundlovens frihedsrettigheder og en lyst til at forsvare dem. Vi har opbakning fra flertallet af indvandrerne til de her værdier, men alt for store mindretal har ikke tilsluttet sig de demokratiske værdier.

Jeg ved udmærket, at nogle anser integrationen for at være en fiasko, der aldrig vil lykkes. Sådan ser vi ikke på det i Socialdemokratiet. Det kan godt lade sig gøre. Vi kan godt. Jeg ved også, at andre partier er mindre bekymrede end Socialdemokratiet og derfor ikke ser det store behov for at holde tilstrømningen nede. Her må vi igen mane til eftertanke, særlig blandt de partier, der vil pege på en socialdemokratisk statsminister. Vi har ganske enkelt brug for mere realitet. Jeg håber, at der vil blive mulighed for at diskutere de her emner i dag.

Kl. 11:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en vedtagelse. Værsgo.

Kl. 11:05

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Det er en vedtagelse kun fra Socialdemokratiet.

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ønsker en retfærdig udlændingepolitik, der balancerer vores forpligtigelser over for mennesker med behov for beskyttelse og det danske samfunds behov for sammenhængskraft.

Folketinget ønsker derfor, at Danmark støtter de internationale konventioner og organisationer, der forsøger at håndtere den alvorlige flygtningesituation. Målsætningen med et fremtidigt asylsystem må være at hjælpe flest mulige flygtninge – ikke permanent at genbosætte millioner af mennesker i Europa.

De flygtninge, der med det nuværende asylsystem kommer til Europa og Danmark, bør indgå på arbejdsmarkedet og lære sproget. Folketinget støtter derfor aftaler, der er lavet med arbejdsmarkedets parter – herunder integrationsgrunduddannelsen (IGU).

Når grundlaget for flygtningenes midlertidige opholdstilladelse i Danmark er væk, skal opholdstilladelsen ikke forlænges. Danmark skal i stedet støtte de tidligere flygtninge i at vende hjem og deltage i genopbygningen af eget land.

Folketinget er dermed modstander af at sænke beløbsgrænsen med henblik på at udstede flere opholdstilladelser til statsborgere i lande uden for EU.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 22).

Kl. 11:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Er forslaget afleveret? Ellers tager jeg det lige. Tak for det.

Så er der nogle spørgsmål, kommentarer. Hr. Marcus Knuth, Venstre.

Kl. 11:07

Marcus Knuth (V):

Tak. Jeg er jo glad for, at ordførerens parti langt om længe er begyndt at indse de udfordringer, der var ved at føre en lempelig udlændingepolitik, som jo har bidraget til den problemstilling, vi står over for nu.

Men et andet område er jo så kvalificeret udenlandsk arbejdskraft, hvor jeg på ingen måde mener at Socialdemokratiet fører en ansvarlig politik. For et par måneder siden kom fru Mette Frederiksen med fem store udfordringer, hvor hun sagde, at en af dem er, at mange virksomheder allerede i dag mangler kvalificeret arbejdskraft. Smede, ingeniører, elektrikere siger Mette Frederiksen. Kigger vi lidt frem, vil problemet kun vokse sig større. Det er økonomisk uansvarligt, altså manglen på kvalificeret arbejdskraft. Hvordan kan Socialdemokratiet så gå ind for at gøre det sværere for danske virksomheder at tiltrække kvalificeret arbejdskraft fra udlandet?

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Mattias Tesfaye (S):

Hvad smede og elektrikere angår, har jeg et par anbefalinger til regeringen. Punkt 1: Lad være med at blive ved med at skære på erhvervsskolerne. Punkt 2: Jeg har en anbefaling til arbejdsgiverne. Der står 10.000 unge nu, der ikke har en ordinær uddannelsesaftale med en virksomhed. Man kunne starte med at tage dem i lære. Der skal vi ikke vente 4 år på, at de kan stå ude ved drejebænken. De kan jo starte i morgen. En lærling indgår jo i produktionen. I det omfang det stadig ikke er muligt at få faglært arbejdskraft, og det er der steder i Danmark hvor det ikke er, har vi jo en halv milliard mennesker, der bor i Europa. Så arbejdsmarkedet til de danske virksomheder er jo ikke lille.

Hvad angår ingeniører, vil jeg da anbefale de virksomheder at bruge det, der hedder positivlisten, som er en liste over, hvilke uddannelser man kan få opholdstilladelse i Danmark på baggrund af. Der står ingeniører bl.a. på. Så jeg kan ikke se problemet, og jeg sy-

nes ikke, at vi skal bruge beløbsordningen som en adgang for ufaglært og faglært arbejdskraft i Danmark.

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Marcus Knuth.

Kl. 11:09

Marcus Knuth (V):

Undskyld, ligesom formanden har jeg glemt at trykke mig selv ind.

Men ordføreren må da lytte til de mange virksomheder, som siger, at de har brug for udenlandsk arbejdskraft, og det er jo fint nok at sige: Fint, vi har et europæisk marked, hvor der er 500 millioner, men vi handler jo altså også med Kina, vi handler med USA, vi handler med Australien. Altså, der er brug for folk uden for Europa til at bidrage til de danske virksomheder, og ordførerens parti gør det altså kun sværere på nuværende tidspunkt.

Kl. 11:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:09

Mattias Tesfaye (S):

Det er rigtigt, at der er masser af virksomheder, der har brug for udenlandsk arbejdskraft, og de benytter de ordninger, der eksisterer. Det fungerer fremragende. Der er masser af udlændinge, der arbejder i Danmark. Dem, der er her på positivlisten, fordi de har nogle uddannelser, vi har behov for. Dem, der er her på beløbsordningen, fordi de tjener mere end 417.000 kr. om året. Det synes vi er rimeligt. Vi kan ikke se nogen grund til, sådan som finansministeren har været ude at sige, at vi skal sænke beløbsgrænsen med 100.000. Det er ret voldsomt, det er ret mange danskeres arbejde, der pludselig skal åbnes for folk fra Afrika og Asien, og det ser jeg ikke noget grundlag for.

Med hensyn til den europæiske arbejdskraft kan man tage en branche som landbruget, som jeg ved at Venstre har lidt tilknytning til. Hver tredje, der i dag arbejder i landbruget, har ikke dansk statsborgerskab. Det er jo ikke, fordi der ikke kommer udlændinge til Danmark. De kommer bare på de udmærkede ordninger, vi har, og ikke gennem en sænkelse af beløbsordningen, som jeg kan forstå er på vej fra regeringen.

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 11:10

Christian Langballe (DF):

Tak, og tak for ordførertalen og nogle kloge og nødvendige betragtninger. Jeg kunne godt tænke mig at spørge om, hvad Socialdemokratiets holdning er til det forhold, at vi skal have vendt flygtningepolitikken om, sådan at flygtninge faktisk bliver hjemsendt, når der er fred og ingen fare.

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:10

Mattias Tesfaye (S):

Det er vi tilhængere af, og det har vi været i mange år. Altså, man får jo en midlertidig opholdstilladelse, når man kommer hertil. Det, der bare har været udfordringen, er, at i praksis er det stort set alle sammen endt med at blive til en permanent opholdstilladelse. Og vi synes, det er en helt rimelig at diskutere, hvordan det kan sikres, at når

man får et midlertidigt ophold i Danmark, så bliver det også et midlertidigt ophold. Og det kræver, at vi kommer ind i den diskussion, som var på talerstolen, da hr. Christian Langballe var her, nemlig: Hvornår opfatter vi, at der er tilknytning? Og vi vil meget gerne være med til at diskutere, hvad der konkret skal til, for at vi kan nægte at forlænge flere opholdstilladelser. Vi synes, det er helt rimeligt at sige til folk, når de kommer hertil:

Velkommen til Danmark. Her er vores sundhedsvæsen, her er vores uddannelsessystem, her er vores frivillige foreningsliv, og du kan være lige så længe, du har brug for beskyttelse. Men når du ikke har brug for beskyttelse mere, så betaler vi en flybillet hjem, og så håber vi, du vil deltage i genopbygningen i dit eget land.

Hvis jeg selv blev mødt med den slags krav i et land, jeg var flygtet til, så ville jeg da sige tak, og at jeg syntes, det er rimelige betingelser for at ankomme.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Det er bare, fordi det er en velkendt sag, at resten af venstrefløjens jo ikke ligefrem abonnerer på det synspunkt. Så det er sådan set bare for at få klare linjer. For i vores parti har vi den grundlæggende holdning, at det igennem masser af år har været sådan, at man først fik midlertidigt ophold, så fik man permanent ophold, og ude i horisonten vinkede der så et statsborgerskab til sidst. Og der synes jeg jo sådan set, at det er på tide at få vendt den tankegang om, sådan at flygtninge vender hjem og hjælper med at opbygge deres eget land. Det må jo være det, der er forudsætningen for det hele.

Kl. 11:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 11:12

Mattias Tesfaye (S):

Ja, det er jeg enig i, og hvis vi nu skal være ærlige over for hinanden, tror jeg også, at det er den forventning, vi har mødt mange nyankomne flygtninge og familiesammenførte med. Hele det kommunale integrationsprogram, der er gået i gang, og hele den offentlige stemning om flygtninge, er jo, at det er starten på et liv i Danmark, som også skal slutte i Danmark. Det er vi nødt til at få gjort op med, og det vil vi meget gerne deltage i.

Altså, jeg tror, vi skal være ærlige og sige, at dem, der søger asyl i Danmark, søger jo ikke asyl i Danmark, fordi de kommer direkte fra en krigszone. Rigtig mange af dem har boet i en flygtningelejr, hvor de ikke synes, der har været noget perspektiv i deres liv og for deres børn. Og de har tænkt: Hvor er der perspektiv for min familie? Og der har de truffet den indlysende beslutning, at det kunne der selvfølgelig være i Europa, herunder Danmark, og så er de søgt til Danmark. Ikke kun for at søge midlertidig beskyttelse, men for at etablere en tilværelse for resten af deres liv. Og den diskussion skal vi ind i.

Dansk Folkeparti har talt om et paradigmeskifte, og det er jeg sådan set enig i. Diskussionen er bare hvordan, altså hvad der konkret skal ændres i kriterierne for, hvornår der er opnået tilknytning, altså i forhold til at vi kan nægte at forlænge flere opholdstilladelse. Det glæder jeg mig meget til at deltage i.

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:13

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Jeg er lidt nysgerrig med hensyn til, hvad Socialdemokratiet tænker omkring regeringens nye planer i forhold til at rive ned ude i ghettoerne. Fakta er, at der siden år 2000 er brugt over 1 mia. kr. ude i Vollsmose på forskellige boligsociale helhedsplaner, og at det stort set alt sammen er mislykkedes. Hvis man så sammenholder det med, at vi nu river nogle bygninger ned og omfordeler nogle af dem, der bor der, spørger jeg mig selv: Hvad skulle så gøre forskellen? Og der er jeg lidt nysgerrig med hensyn til, hvad Socialdemokratiet tænker i den henseende.

Kl. 11:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:14

Mattias Tesfaye (S):

For det første vil jeg sige om mange af de sociale indsatser, der er lavet med satspuljemidler og landsbyggefondsmidler og hvad ved jeg, at jeg tror, vi helt generelt skal gå fra mindre, midlertidige bevilninger givet til korte projekter, der går til at skrive evalueringer og alt muligt andet, over til at give flere ressourcer til de bærende institutioner, som jo også har friset alle os andre. Altså, det var ikke alle mulige konsulenter, der gav mig en ordentlig opvækst. Det var en velfungerende børnehaven, en velfungerende skole, et velfungerende fritidsliv og et fritidsjob som avisbud for Århus Stiftstidende, der fungerede. Det er de store, bærende institutioner, der kommer til at få integrationen til at lykkes. Det bliver ikke alle de her midlertidige projekter.

For det andet vil jeg sige angående det at vælte boligblokke, at vi er store tilhængere af det. Altså, Socialdemokratiet har ikke lavet andet i København end at vælte slum de sidste 100 år, og vi vil meget gerne vælte nogle af de udsatte boligområder, som ikke fungerer. Så vi har støttet det i Taastrupgaard, i Gellerup og flere andre steder, bl.a. i Korsør, hvor man har væltet boligblokke. Det, der er det kildne spørgsmål, er, hvem der skal betale for det og hvor beboerne skal anvises ny bolig. Det synes vi ikke der kom noget svar på i statsministerens nytårstale, men det kan være, der gør det, når regeringens ghettoplan bliver fremlagt. Men Socialdemokratiet har i hvert fald ingen berøringsangst over for at starte en bulldozer. Hvis det bare er for at løfte et område, er vi store tilhængere af det.

Kl. 11:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Pernille Bendixen.

Kl. 11:15

Pernille Bendixen (DF):

Men en af de helt store udfordringer er jo religiøse særhensyn, og det er jo sådan set noget af det, der er med til at skabe parallelsamfund. Altså, når vi accepterer eksempelvis religiøst tilberedt mad ude i daginstitutionerne, er vi sådan set med til at blåstemple, at man har en anden kultur, som man tager med sig ind i vores institutioner. Og sådan kan man jo blive ved.

Man kan forestille sig en arbejdsplads, hvor man kunne sige: Du skal ikke have dit tørklæde på her. Men det vælger man så at bøje af over for, fordi der bliver lavet ballade, og så retter man ind. Og det er jo det, vi skal have sat en stopper for. Vi skal jo til at sige: Nu er du i Danmark, når du er ude på arbejdsmarkedet, er det de danske regler, der gælder; når dit barn er i daginstitution, er det den danske kultur, der gør sig gældende. Er Socialdemokratiet enig i det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Socialdemokratiets ordfører.

Kl. 11:16 kan, for at vi ikke glider tilbage i det og uddeler statsborgerskaber til folk, der ikke kan sproget og derfor ikke kan deltage i debatten og fungere i det samfund, som de nu skal have indflydelse på.

Kl. 11:19

Mattias Tesfaye (S):

Jeg tror, vi har haft en masse normer i det her samfund, som vi ikke har fået skrevet ned, men som bare har været normer, f.eks. at vi ikke tilberedte mad i en daginstitutionens køkken efter nogle religiøse særhensyn. Det har bare været en norm i 1950'erne og 1960'erne. Det har ingen sat spørgsmålstegn ved. Pludselig kommer der nogle mennesker, bl.a. i mine egne børns daginstitution, som ønsker at have en diskussion om svinekødets rolle i daginstitutionens køkken. Og der er jeg stor tilhænger af den beslutning, som i øvrigt både spørgerens parti og mit eget parti – og jeg tror stort set hele Albertslund Kommunalbestyrelse – har truffet, nemlig at få skrevet det ned, der tidligere var en norm, altså en uskreven regel, sådan at det bliver en nedskreven regel. Og det er, at der serveres svinekød og oksekød og lammekød, men at man tager hensyn til vegetarer og allergikere – og også til børn, der ikke spiser svinekød. Det synes vi er helt rimeligt. Det skal bare ikke diktere, hvordan alle andre skal indrette deres madkultur.

Kl. 11:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 11:19

Rasmus Jarlov (KF):

Det synes jeg er meget positivt, og jeg synes, det er meget, meget positivt, at man tager klart afstand fra nogle af de fejl, som man måske selv er kommet til at begå, da man sidst sad i regering. Det synes jeg er meget ærlig snak. Tak for det.

Kl. 11:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Zenia Stampe, Det Radikale Venstre.

Kl. 11:19

Zenia Stampe (RV):

Statsministeren vakte jo opsig, da han i sin åbningstale sagde, at integrationen ikke handler om hudfarve eller religion. Det vakte måske endnu mere opsig, at det faldt Socialdemokratiets leder for brystet, for sådan som jeg havde forstået statsministeren, prøvede han bare at sige, at man godt kan blive dansker, selv om man er muslim, endda praktiserende muslim. Jeg kunne i hvert fald godt tænke mig at spørge Socialdemokratiets ordfører hr. Mattias Tesfaye, om han mener, at islam og muslimer er et problem, og om man kan blive og kan være dansker, selv om man er praktiserende muslim.

Kl. 11:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:17

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil gerne sige tak for de meget gode ord fra hr. Mattias Tesfaye om behovet for en strammere udlændingepolitik. Det er ord, som jeg næsten selv kunne have sagt, og jeg synes, det var en rigtig god tale. Men en ting er jo ord, og noget er handling. Da Socialdemokraterne havde regeringsmagten sidste gang, opgjorde Det Radikale Venstre, at man havde lempet udlændingepolitikken 45 gange. Man kan diskutere, hvor mange gange det er, for det kommer lidt an på, hvor meget man bryder de enkelte initiativer ned i, men der er ingen tvivl om, at Socialdemokraterne stod for en lang række lempelser af udlændingepolitikken modsat den regering, som vi har nu, og som har lavet en lang række stramninger af udlændingepolitikken. Og der kunne jeg godt tænke mig at vide, om Socialdemokraterne fortryder deres handlinger fra sidste regeringsperiode, eller om man har tænkt sig at gentage det her, for hvis ikke der er en fortrydelse af det, man gjorde sidst, må man jo regne med, at de handlinger, der er begået, vil blive gentaget.

Kl. 11:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:18

Mattias Tesfaye (S):

Vi synes, at adskillige af de beslutninger, der blev truffet på udlændingekområdet, mens Helle Thorning-Schmidt var statsminister, var forkerte. Lad mig bare komme med et enkelt eksempel. Jeg blev nvalgt i 2015 og kom i Folketingets Indfødsretsudvalg og bemærkede der, hvor mange der fik statsborgerskab, selv om de ikke kunne et ord dansk - ikke et ord – fordi vi gav dispensation til alle med lægeerklæringer, hvor der stod, de havde posttraumatisk stress. Det synes jeg er helt, helt håbløst og gæk, og det var nogle regler, der eksisterede før valget i 2015. Nu har vi selv været med til sammen med regeringen og Dansk Folkeparti at lave en ny aftale, som ikke på samme måde tildeler dispensation fra danskkravet. Det synes jeg er indlysende positivt og rigtigt, og jeg vil gøre alt, hvad jeg overhovedet

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:20

Mattias Tesfaye (S):

For Socialdemokratiet og for mig er integrationsdebatten og værdidebatten ikke en kamp mod islam. Det er det ikke. Det er en kamp for demokratiet. Men der, hvor religion og demokrati støder sammen, er det altså Gud, der har vigepligt. Så hvis der står i Koranen, at man skal køre i venstre side af vejen, og der står i færdselsloven, at man skal køre i højre side af vejen, skal man altså køre i højre side af vejen. Det duer da ikke, at man kommer med sine religiøse regler og siger: Der gælder nogle andre regler for mig. Det giver jo sig selv, når vi snakker om færdsel i trafikken, men det gælder altså også samfærdslen i resten af samfundet.

Hvis man f.eks. møder op til et forældremøde i en daginstitution og siger, at man er muslim og har krav på, at de ikke varmer levestejen i ovnen, før de varmer kyllingefrikadellerne, for ellers er der svinekød i luften inde i ovnen, må vi bare sige: Prøv at høre her, vi respekterer religion i det her land, og vi er klar til at gå meget langt for at respektere folks religion og tage religiøse særhensyn, men vi underkaster os ikke. Der er forskel på at acceptere og underkaste sig. Den sondring har vi været alt for ringe til at foretage, og derfor er svinekød i praksis forsvundet ud af mange daginstitutionskøkkener. Der er nogle, der synes, det er en latterlig diskussion. Det synes jeg ikke, for nede under debatten gemmer sig nogle virkelige principielle overvejelser omkring forskellen på at underkaste sig og have respekt.

Kl. 11:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Zenia Stampe.

Kl. 11:21

Kl. 11:24

Zenia Stampe (RV):

Det er ord, som jeg er glad for at høre. Nu har der jo været sådan en flirt i gang mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, og lad mig så prøve at fortælle, hvad jeg får ud af ordførerens svar er forskellen på Dansk Folkepartis position og Socialdemokratiets position, og det vil jeg selvfølgelig gerne høre ordførerens refleksion over. Som jeg forstår ordføreren, siger han, at religionen må vige for demokratiet. Det er jeg enig i. Som jeg hører Dansk Folkeparti, også i dag fra talerstolen ved hr. Christian Langballe, siger de: Islam. De siger altså, at den religion, islam, er et problem. Er det rigtigt forstået, at det er en forskel mellem Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti?

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:22

Mattias Tesfaye (S):

Siden 1979 og den iranske revolution har der været en vækkelsesbevægelse i international islam, som også og måske særlig rammer muslimer i Vesteuropa, og det er ligesom ved vores reformation for 500 år siden nogle mennesker, som søger tilbage til de oprindelige skrifter og fortolker det hele meget rigtigt. Luther fik hjælp af Gutenberg og hans trykpresse. De radikale islamister får så hjælp af YouTube til at sprede deres budskab. Begge vækkelsesbevægelser er stokkonservative og reaktionære og skal bekæmpes. Vi er i den heldige situation i Vesteuropa og i Danmark, at flertallet af danske muslimer for længst har tilsluttet sig demokratiet. Dem skal vi alliere os med i kampen mod reaktionære og antidemokratiske kræfter.

Det, jeg bare tror er vigtigt at få sagt og forstå, er, at det ikke er et marginalt mindretal af muslimer i Danmark, som har problemer med at tilslutte sig demokratiet fuldt ud. Det er desværre et alt for stort mindretal, men det er et mindretal. Og den ideologiske og værdimæssige kamp mener jeg at hele Folketinget bør kaste sig ind i på demokratets side. Der tror jeg at vi er enige med Dansk Folkeparti. Men der, hvor vi nok er uenige, er i vurderingen af, hvor stort et problem religionen i sig selv er, og hvorvidt man som muslim selv har mulighed for at tilslutte sig demokratiet.

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:23

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Da migranter kort efter valget i 2015 væltede op ad de danske motorveje, var der en snarrådig journalist, der spurgte en af de her migranter: Hvorfor bliver I ikke her? Her er jo fredeligt. Og hvis du påstår, at du er flygtning, kan du jo sagtens stoppe her, for der er fred i Danmark. Svaret var: De giver flere penge i Sverige. Det er jo så en af de mest effektive stramninger, der er lavet, i forhold til at begrænse tilstrømningen til Danmark. Det er begrænsningen af, hvor mange penge man kan få fra det offentlige.

Hvor står Socialdemokraterne her? Skulle der komme et nyt flertal efter valget, ved vi, at der vil være et massivt pres på Socialdemokraterne for at hæve ydelserne til flygtninge og migranter igen. Står man fast i Socialdemokratiet, og kan man afvise, at det nogen sinde kommer til at ske?

Kl. 11:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Mattias Tesfaye (S):

Jamen for et døgn siden stod jeg på den her talerstol og afviste et lovforslag, der handlede om at sænke integrationsydelsen med 3 pct. Og vores argumenter er egentlig de samme i dag, som de var for 2 år siden.

Vi anerkender, at det har betydning for tilstrømningen, og vi synes, at det er rimeligt, at der kan være et optjeningsprincip i forhold til nogle sociale ydelser, ligesom der har været til folkepension og førtidspension i mange år, og ligesom der er kommet til børnechecken, og ligesom der også godt kan være det på kontanthjælpsområdet. Det synes vi egentlig er rimeligt, ligesom vi synes, det er rimeligt, at der skal være et særligt incitament til at komme i uddannelse og beskæftigelse for folk, der er kommet til Danmark. Det tynger i den vægtskål, der taler for integrationsydelsen.

Men der er også noget, der tynger i den anden vægtskål. Og det er, at der er ret mange børn i Danmark, der vokser op med for mange afsavn. Og det synes vi ikke er løst med den integrationsydelse, som er på bordet nu. Vi foreslog noget, da det blev forhandlet i efteråret 2015, men det blev fejlet af bordet af Dansk Folkeparti og regeringen, og derfor er vi ikke med i aftalen. Vi synes stadig væk, at der udestår en løsning af det problem, at de her børn har for mange afsavn.

Kl. 11:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jeppe Jakobsen.

Kl. 11:25

Jeppe Jakobsen (DF):

Så med andre ord: Hvis flertallet tipper i Folketingssalen, vil vi igen hæve ydelserne til nyankomne, som aldrig har bidraget til samfundet, og dermed blive den magnet, som vi tidligere var. Og den migrant, som over for journalisten sagde, at han gik videre til Sverige, vil sige, at han nu bliver i Danmark, for der er rigeligt med penge at få her.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:26

Mattias Tesfaye (S):

Det synes jeg ikke er en rimelig udlægning af Socialdemokratiets politik. Det, vi har sagt – som jeg sagde før – er, at vi sagtens kan se fordelene ved integrationsydelsen. Vi synes bare, at der er noget, der ikke er løst. Det får os jo ikke til at skruer tilbage til det gamle system, som vi heller ikke synes var optimalt. Det får os tværtimod til at gå i tænkeboks, i forhold til hvordan et nyt system kunne se ud. Og det vil vi meget gerne fremlægge, også over for Dansk Folkeparti, også i god tid inden et folketingsvalg, men det bliver ikke i dag.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der ikke flere spørgsmål. Hr. Marcus Knuth, Venstre.

Kl. 11:26

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak, fru formand. Tak for ordet, og tak til Dansk Folkeparti for at tage debatten op om det her meget, meget vigtige emne, som jo selvsagt kommer på et tidspunkt, hvor værdipolitik og parallelsamfund allerede er i fokus.

Det danske samfund har nemlig de seneste årtier udviklet sig i en sådan hastighed, at ikke alle landsdele eller alle dele af vores samfund kan følge med. Vi har i årtier budt et stort antal mennesker fra ikkevestlige lande – mange af dem flygtninge – velkommen. Mange – som i rigtig mange – har taget Danmark og vores danske værdier til sig og er blevet en integreret del af vores samfund. Men desværre er der også store grupper, som ikke har taget Danmark til sig, som har etableret sig i parallelsamfund i ghettoer, hvor man lever i et parallelt univers langt fra det danske samfund, langt fra det danske arbejdsmarked, langt fra de danske værdier. Som statsministeren sagde i sin nytårstale: Der er huller i danmarkskortet, hvor Danmark ikke længere er Danmark.

Præcis derfor byder jeg dagens debat velkommen, for jeg deler i høj grad Dansk Folkepartis bekymring. Så sent som i går aftes deltog jeg i en tv-debat, hvor emnet også her var parallelsamfund og integration. De sædvanlige tal blev kastet frem og tilbage: at den ikkevestlige indvandring koster 33 mia. kr. om året; at kun 12 pct. af syriske kvinder er i arbejde efter hele 3 år i Danmark; at vi i stigende omfang ser unge, der selv om de er født i Danmark, har problemer med det danske sprog, når de begynder i skolen. Problemerne er mange, og de går på tværs af aldersgrupper og det danske landkort.

Netop derfor valgte den nye regering – vores nye regering – tilbage i 2015 en helt ny tilgang til udfordringen. Der er blevet gennemført et historisk højt antal asylstrømninger, der har bidraget til, at vi nu har det laveste antal asylansøgere i 9 år – i 9 år. Så er der nogle, der siger, at det jo bare er, fordi man har lukket Balkanruten, og fordi man har grænsekontrol ned igennem Europa, men prøv engang at kigge på de klare tal: I 2017 kom der ca. 30.000 asylansøgere til Sverige – 30.000 – mod blot 3.500 til Danmark. Sverige modtog altså på trods af paskontrol ved broen, på trods af diverse andre forhindringer, 7 gange så mange asylansøgere som Danmark, så vores nye regering gør tydeligvis tingene rigtigt her i Danmark – langt om længe set i forhold til den tidligere regering.

Sideløbende har vi vendt hele integrationsindsatsen på hovedet. Vi har fået massivt flere flygtninge ud i arbejde, fra rundt regnet 1 ud af 10 til 3 ud af 10 efter blot 3 års ophold i Danmark. Vi mener nemlig, at flygtninge skal bidrage til det danske samfund og styrke deres kompetencer, mens de er i Danmark, med det klare formål, at de kan vende hjem til deres hjemlande og bidrage, så snart forholdene tillader det.

Netop det sidste her, nemlig at flygtninge – her tænker jeg især på midlertidig flygtninge – skal hjem igen, er nu i højsædet i vores arbejde, for krigsflygtninge skal nu engang hjem igen og genopbygge deres lande, så snart det er muligt. Formålet med midlertidigt asyl i Danmark er nemlig ikke, at det er en motorvej for alle til at blive i Danmark.

Derudover er regeringen, sideløbende med arbejdet for at holde asylantallet lavt og få hjemsendt krigsflygtninge, ved at lægge sidste hånd på et udspil til at imødegå ghettoer og parallelsamfund her i Danmark. For der er grupper – en del af dem danske statsborgere – som bliver i Danmark, og som vi må og skal have til at være en del af vores samfund, værdier og kultur.

Så er der den del af udlændingepolitikken, hvor vi desværre ikke altid er enige med Dansk Folkeparti. Det er det f.eks., når det gælder udenlandsk arbejdskraft, som kommer til Danmark for at bidrage. Det kunne være en ingeniør, der arbejder for Mærsk; det kunne være en biokemiker, der arbejder for Novo; det kunne være en udlænding, der kommer for at arbejde hos Siemens og hjælpe med deres handel med Asien, f.eks. Pakistan, hvor Siemens p.t. er ved at ekspandere; det kunne også være en dansker – f.eks. en dansk forretningsmand eller forretningskvinde – som ønsker at få sin ægtefælle med tilbage til Danmark, en ægtefælle, som ønsker at være en del af det danske samfund. Dem ønsker vi jo at hilse velkommen.

Summa summarum ser jeg frem til et rigtig produktivt 2018, hvor regeringen i tæt samarbejde med Dansk Folkeparti fortsætter det rigtig, rigtig gode og banebrydende arbejde med fortsat at holde asyltilstrømningen lav og under kontrol og også gerne endnu lavere, at få hjemsendt de flygtninge, som kommer fra krigsområder, når forholdene tillader det, og at få integreret de grupper i Danmark, som skal blive en del af vores samfund, men også at holde en balance, således at udenlandsk arbejdskraft og udlændinge, der tager danske værdier til sig, fortsat er velkomne

KI. 11:32

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er en række korte bemærkninger. Den første går til hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

KI. 11:32

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil selvfølgelig gerne kvittere for de mange stramninger, som vi har vedtaget i fællesskab, det er ganske glimrende, men vi skulle jo gerne videre. Der er allerede blevet talt en del om det her paradigmeskifte, i forhold til at man skal være bedre til at sende flygtninge hjem, lige så snart der er mulighed for det, og det får vi jo lejlighed til at diskutere igen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til mange af de her særkrav, som gælder forskellige steder i vores offentlige institutioner, børnehaver og skoler, altså religiøse særhensyn, som bliver taget, eksempelvis at man giver fri på ramadanen osv., markerer det i vores offentlige institutioner, hvad det nu kan være. Det synes vi jo i Dansk Folkeparti man skal lade være med.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Venstre mener, man skal komme med nogle nye lovinitiativer for at modgå de særkrav og de religiøse hensyn, som bliver taget i vores institutioner, børnehaver, skoler osv. i dag, eller om man mener, at det er nok bare at komme med nogle politiske signaler, altså tale om det osv. Skal vi komme med nogle konkrete lovinitiativer, og hvis svaret er ja, hvilke?

KI. 11:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

KI. 11:33

Marcus Knuth (V):

Jeg er sikker på, at ordføreren kan regne ud, at jeg vil sige, at jeg i høj grad deler ordføreren bekymring. Og ordføreren for Socialdemokratiet var inde på det før, i forhold til at det er stærkt bekymrende, hvis man i en børnehave ikke vil servere svinekød af hensyn til minoriteter. Altså, vi er en af verdens førende producenter af bl.a. svinekød, det er en stolt tradition i det danske køkken at spise svinekød, og det skal vi selvfølgelig holde fast i. Nu står vi over for en række forhandlinger her de kommende uger og måske længere, så jeg vil ikke gå ned i enkeltpunkter – det tror jeg ikke vil være fornuftigt i forhold til forhandlingerne. Men alle tiltag, der bidrager til, at vi fastholder dansk kultur og danske værdier osv. i institutioner osv., hilser jeg selvfølgelig velkommen.

KI. 11:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Martin Henriksen.

KI. 11:34

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil da opfordre Venstre til at overveje, om ikke der er mulighed for, og om ikke det giver mening, at man også i højere grad benytter lovgivning til at sige, at der er nogle ting, som er uac-

ceptable – man mener ikke, man skal rende rundt og tage forskellige særhensyn. For det er ikke nok, at man bare bliver ved med tale om det, man skal også på et tidspunkt turde benytte sig af lovgivning. Og det er jo det, som regeringen har tilkendegivet, man gerne vil i forhold til hele diskussionen om burka og niqab, altså maskeringsforbuddet. Der bruger man jo lovgivning til at sige klart og tydeligt: Her er der simpelt hen noget, som vi mener er uacceptabelt. Så det vil jeg opfordre til man overvejer om ikke man kan gøre på andre områder.

Så vil jeg også godt spørge ind til det her med udenlandsk arbejdskraft, hvor det er Venstres opfattelse, at det skal være endnu nemmere at hente udenlandsk arbejdskraft til Danmark. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Nu er der ca. 250 millioner lønmodtagere i EU, så vidt jeg lige husker. Tror ordføreren ikke, at det er tilstrækkeligt?

Kl. 11:35

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:35

Marcus Knuth (V):

Først og fremmest er jeg glad for, at ordføreren nævnte vores kommende maskeringsforbud. Vi kan også nævne forbuddet mod utryghedsskabende tiggeri. Den siddende regering er gået meget, meget langt for netop at bruge lovgivningen for at imødegå nogle af de bekymringer, vi har. Så der tror jeg sådan set vi er enige om retningen.

I forhold til udenlandsk arbejdskraft vil jeg sige, at jo, selvfølgelig er EU det primære, man kan sige marked for danske virksomheder, som har brug for udenlandsk arbejdskraft, men vi handler altså også, som jeg nævnte tidligere, med Asien, med USA, med Japan og med Australien. Så der er jo altså lande, hvor det vil give mening for en dansk virksomhed at kunne ansætte en fra, når det kommer til at styrke samhandelen uden for EU.

Kl. 11:36

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Jeg synes, at hr. Marcus Knuth slipper en lille smule let om det ved at sige, at nu vil man ikke ned i enkeltpunkter – det kan der selvfølgelig være gode grunde til – men netop debatten om halal-kød er faktisk ret essentiel og er ikke bare et enkelt punkt. Det er jo sådan set et symbol på noget, der bliver indført hen over hovedet på danskerne. Eksempelvis er retten til at kunne fravælge halal i køledisken der ikke, for du kan ikke se, om maden er halal, og der kunne en mærkningsordning jo være en mulig løsning. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at Venstre før har afvist at ville være med til f.eks. l at lovgive om kønsopdelt svømning. Det er jo også et religiøst særhensyn at tage. Så det er jo ret essentielt, at vi ligesom tager hul på det næste kapitel i stedet for at tørre den af på det kommunale selvstyre, hver gang vi har debatten, hvilket jeg synes at Venstre gør. Kunne Venstre ikke være villig til at gå et skridt videre nu og få lavet noget lovgivning på det?

Kl. 11:37

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Marcus Knuth (V):

Jeg synes, at det er forkert at bruge ordene at tørre det af på det kommunale selvstyre. Det kommunale selvstyre er en helt integreret og afgørende del af det danske demokrati, og vi mener, at jo tættere på borgerne, jo tættere på lokalsamfundet man kan tage en beslutning, jo bedre er det. Jeg har gjort det meget klart, at jeg ikke er tilhænger af f.eks. kønsopdelt svømning, så når en kommune eller et lokalsamfund kan gå ind og agere mod det, er det selvfølgelig bedre end lovgivning. Det er altid bedre, at beslutningen bliver taget tæt på samfundet end gennem national lovgivning.

Men når det er sagt, har vi jo f.eks. med maskeringsforbuddet, der også skal imødegå brugen af burka, vist, at vi gerne vil bruge national lovgivning – nu er det jo ikke kommet endnu, men når det kommer – til de tilfælde, hvor vi ser, at det, der gøres lokalt, ikke er nok. Oprindeligt sagde vi jo, at vi har uddannelsesinstitutioner, VUC Lyngby, som går ind og laver et lokalt forbud, og derfor er det ikke nødvendigt med lovgivning. Man ser så, at problemet er større end det, og så bruger vi lovgivning, så jeg synes i høj grad, at vi bruger lovgivning.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Pernille Bendixen, anden korte bemærkning.

Kl. 11:38

Pernille Bendixen (DF):

Det er selvfølgelig også måske lidt forkert at sige, at man tørrer den af på det kommunale selvstyre. Det skal jeg gerne erkende, og det var ikke sådan ment. Jeg er selv glad for det lokale demokrati. Men kan Venstres ordfører ikke godt se, at det jo er kommet derud, hvor danskerne bliver frataget deres frie valg? Når man eksempelvis indfører halalmad i en daginstitution, fratager man jo alle de forældre, som ikke vil have den, det frie valg, og det er jo altså i rigtig, rigtig mange daginstitutioner. Det er jo ikke bare en enkelt kommune, så der må man jo konstatere, at det er nået til et sted, hvor vi bliver nødt til at lovgive om det, hvis man altså vil parallelsamfundene til livs.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:39

Marcus Knuth (V):

Som jeg sagde før, er jeg helt enig med ordføreren fra Socialdemokratiet, når det gælder om, at vi skal bibeholde de danske værdier, også når det kommer til madkulturen, men i første omgang i det omfang man overhovedet kan tage beslutningerne lokalt og tage dem i den lokale daginstitution, er det nu engang bedre. Det synes jeg skal være udgangspunktet.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Vi går videre i spørgerækken, vi har stadig væk seks spørgsmål på listen. Den næste er hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.

Kl. 11:39

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Og tak til ordføreren. Der var jo i statsministerens nytårstale meget om ghettoer, og at det er et problem, når folk med anden etnisk baggrund klumper sig sammen, så jeg vil spørge til Venstres holdning til muslimske friskoler, for der kan man jo også tale om, at vi har en gruppe, som vælger skolen med etnisk danske elever fra.

Kl. 11:39

Kl. 11:42

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:39

Marcus Knuth (V):

Jeg tror, at vores holdning er meget klar. Altså, vi har jo set en markant opstramning af reguleringen af muslimske friskoler, fordi vi har set flere eksempler på en bekymrende udvikling, hvor enkelte skoler har haft jihadmateriale liggende osv. Og netop af den årsag har vi skærpet tilsynet, og det skærpede tilsyn har jo så allerede på nuværende tidspunkt medført, at en eller flere skoler har fået frataget deres tilskud. Det synes vi er positivt, men dermed ikke sagt, at vi vil mistænkeliggøre alle muslimske friskoler. Men der er jo altså et reelt problem på nogle skoler, og netop derfor har vi strammet reglerne.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Lars Aslan Rasmussen skal lige en anden gang huske at trykke sig ind, hvis man ønsker en anden kort bemærkning. Men værsgo for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:40

Lars Aslan Rasmussen (S):

Ja, det skal jeg gøre.

Det er jo fint, men jeg er bare ikke helt med på, om ordføreren mente, det var et problem, at man gik på en muslimsk friskole, eller at det kun var et problem, hvis der var jihadmateriale. Men vi synes jo i Socialdemokratiet, at det er et problem, at man klumper sig sammen, væk fra etnisk danske elever.

Så jeg vil gerne spørge – hvis ordføreren deler den bekymring over, at man vælger det danske samfund fra, for der går jo ikke etnisk danske elever på muslimske friskoler – hvorfor det så er, at Venstre i finansloven vælger at bevilge adskillige flere millioner til bl.a. muslimske friskoler.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:41

Marcus Knuth (V):

Så lad mig være klar, med hensyn til hvad jeg sagde før om, at vi ikke skal mistænkeliggøre alle. Jeg mener ikke, at vi skal mistænkeliggøre alle muslimske friskoler for at have jihadmateriale liggende – det ville ikke være fair – men der er nogle, der tydeligvis har haft det. Samtidig mener vi, at Danmark skal være et samfund, hvor der er plads til f.eks. religiøse friskoler. Jeg har selv gået på to katolske institutioner, også selv om jeg ikke er katolik. Den frihed mener vi der skal være, og det er jo derfor, at det er en meget, meget svær balancegang. For jeg er jo enig i, at det er et problem, hvis visse befolkningsgrupper, folk af visse religiøse overbevisninger klumper sig sammen i parallelsamfund, men samtidig har vi altså religionsfrihed. Og det er den balance, vi i Venstre prøver at fastholde ved at skærpe tilsynet, som jo har virket over for nogle muslimske friskoler, uden samtidig at skulle gå ind og nedlægge alle religiøse skoler såsom nogle af de katolske skoler, jeg har gået på.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet, for en kort bemærkning.

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg vil gerne blive på uddannelsesområdet. Vi har i dag set syv gymnasier i Aarhus fremlægge en model for, hvordan de kan få spredt gymnasieeleverne i Aarhus på en måde, så alle gymnasier i Aarhus kommer til at tage deres del af integrationsansvaret. Og det har været fornuftigt, for der har været to gymnasier i Aarhus, som har taget langt de fleste med ikkevestlig baggrund.

Det, mit spørgsmål til Venstre selvfølgelig er, er: Hvordan kan det være, at regeringen ikke vil gribe ind i det, at vi i adskillige danske byer ser en tendens til, at eleverne opdeler sig efter deres etniske baggrund? Altså, deler vi ikke det synspunkt, at det er bedst, når vi skal bo i samfund sammen, at vi så også går i skole sammen?

Kl. 11:43

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:43

Marcus Knuth (V):

Tak. Nu har hr. Mattias Tesfaye og jeg jo for under en uge siden, mener jeg, siddet i et meget langt samråd, hvor vi diskuterede præcis det her spørgsmål, og som både integrationsministeren og undervisningsministeren deltog i. Så jeg tror sådan set, at det står meget klart, hvad regeringens og Venstres synspunkter er.

Nu så jeg ordførerens indspark på News her til morgen, og det vil jeg egentlig gerne rose. For jeg synes, det er fint, når man netop lokalt går ud og prøver at løse problemet, som man har gjort i det her tilfælde, ved at gymnasierne selv taler sammen og kommer frem til en løsning. Men at regeringen tager den her problematik alvorligt, synes jeg fremgik meget, meget klart i det samråd, vi sad i, herunder de tanker, vi gør os om fremtiden.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Også til hr. Mattias Tesfaye skal jeg huske at sige, at man lige skal trykke på knappen for en kort bemærkning. Men nu skal man ikke trykke mere, for ellers bliver man trykket ud.

Værsgo til hr. Mattias Tesfaye for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:44

Mattias Tesfaye (S):

Regeringen har givet lokalsamfundene i Danmark mulighed for at dispensere fra de eksisterende regler, hvis rektorerne kan blive enige, og det kan de så i Aarhus. Det kan de ikke på den københavnske vestegn, og det kan de heller ikke i København. Og derfor kommer vi her fra den 1. marts til at se, at eleverne segregeres sig endnu mere, end de gjorde sidste år.

Det er korrekt, at ordføreren og jeg deltog på et samråd i sidste uge, hvor statsministerens to ministre deltog. De mente to forskellige ting, og det mente de i øvrigt også, da vi havde dem i samråd for et år siden. Den uenighed, der er i regeringen, har eksisteret i over et år. Den ene minister, udlændinge- og integrationsministeren, sidder og siger, at hun er enig med Socialdemokratiet, og den anden minister, undervisningsministeren, siger, at hun er uenig.

Den uenighed har der været i et år, og mens uenigheden fortsætter og de ikke får en afklaring på det, ender vi med nu igen i år at skulle fordele eleverne endnu mere efter deres etniske herkomst. Det duer da ikke. Kan regeringen ikke blive enig med sig selv og sørge for, at den bekendtgørelse bliver ændret inden den 1. marts, så vi kan få fordelt eleverne på en måde, hvor man går i skole sammen?

Kl. 11:45

Kl. 11:47

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:45

Kl. 11:47

Marcus Knuth (V):

Det, jeg hørte meget klart ved det samråd, var, at problemstillingen bliver taget meget, meget alvorligt, og det gør den mig bekendt af alle de partier, der sad med i det samråd, herunder regeringspartierne. Men præcis hvilke tiltag, som undervisningsministeren agter at komme med, kan jeg ikke på stående fod sige her fra talerstolen.

Kl. 11:45

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Christian Langballe (DF):

Tak for ordførertalen. Det er i øvrigt også en kvittering herfra for de ting, som vi har foretaget i fællesskab, DF og Venstre, med hensyn til udlændingestrømninger. Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er hele det her, der vender tilbage med hensyn til arbejdskraft, især højtuddannet arbejdskraft. Jeg synes jo, at udgangspunktet må være – og det vil jeg så høre om ordføreren giver mig ret i – at de folk, som vi har i Danmark, som kan tage et arbejde, så også skal tage et arbejde, og at det må være det, som har førsteprioritet.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:46

Marcus Knuth (V):

Selvfølgelig er det førsteprioriteten, at danskere skal i arbejde, men vi lever altså, som statsministeren også var inde på, i en stigende globaliseret verden med stigende samhandel med hele verden, ikke kun med EU, men med hele kloden. Derfor er der altså også brug for mennesker fra udlandet, også nogle gange uden for EU, som kan bidrage til samhandel med Japan, samhandel med Kina, som kan bidrage på en måde, hvor man måske ikke lige har en dansker, der kan sproget, der har lokalkendskab og kender virksomhederne ude i verden. Derfor mener jeg, at vi skal være åbne over for også at kunne handle med resten af verden, også ved, at udenlandske arbejdstagere kommer til Danmark for at bidrage til arbejdsmarkedet, selvfølgelig under den forudsætning, at de også bidrager til samfundet og accepterer vores samfund og vores værdier, så længe de opholder sig i samfundet.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 11:47

Christian Langballe (DF):

Jo, jo, men det sker jo allerede i dag. Man kan gå tilbage til middelalderen og længere tid tilbage og se, at der har været udveksling europæisk set både med samhandel og alt muligt andet. Det er jo sådan en grundlæggende præmis, som jeg tror at vi er enige i. Men der, hvor jeg en gang imellem bliver lidt bekymret, er, at jeg jo ikke udelukker, at man kan have brug for udenlandsk arbejdskraft. Men det her mantra med, at al fremtidig vækst skal skabes via indvandring, stiller jeg mig altså tvivlende over for.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Marcus Knuth (V):

Der må jeg sige, at der lægger hr. Christian Langballe altså nogle ord i min og Venstres mund, som vi mig bekendt aldrig nogen sinde har sagt. Vi siger jo ikke, at al fremtidig vækst afhænger af indvandring. Det siger vi på ingen måde. Vi siger, at der er danske virksomheder, hvis delvækst kan blive hæmmet, fordi man ikke kan tiltrække den nødvendige arbejdskraft. Det kan godt være, at de har tusindvis af dygtige danskere, der arbejder for dem, men det kunne også godt være, at en håndfuld ekstra, der kunne bidrage med at styrke samhandelen med, hvad ved jeg, Kina eller USA, ville styrke den enkelte virksomhed.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Astrid Krag.

Kl. 11:48

Astrid Krag (S):

Tak for det. Antallet betyder noget. Det sagde statsministeren her i sin besvarelse og i sin kronik, og jeg er enig. Det betyder både noget for, om vi kan lykkes med integrationen og sørge for sammenhængskraften eller samhørigheden, som jeg tror man kalder det i Venstre. Samtidig kunne man tænde for Nyhederne forleden – var det i går, eller var det i forgårs? – og se hr. Torsten Schack Pedersen, som vel er Venstres erhvervsordfører, sige, at i Venstre mener man, at så længe flygtninge er i arbejde, skal de altså have forlænget deres opholdstilladelse her i landet. Derfor vil jeg bare sådan helt faktuel og konkret spørge Venstres ordfører her i dag:

Vil det, hr. Torsten Schack Pedersen efterspørger, betyde, at der vil være færre eller flere flygtninge fra f.eks. Syrien eller Somalia, som vil få en permanent opholdstilladelse og dermed ret til varigt ophold i Danmark, hvis det bliver gennemført?

Kl. 11:49

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Marcus Knuth (V):

Der er jeg simpelt hen nødt til at korrigere ordføreren. Jeg så godt det selv samme indslag, og hr. Torsten Schack Pedersen sagde ikke, at alle flygtninge i Danmark, der har et arbejde, skal blive. Det sagde han ganske enkelt ikke. Længere er den sådan set ikke. Derefter, i det samme indslag, kom det samme, som statsministeren har sagt, også frem, altså at udgangspunktet er, at flygtninge, der er her på et midlertidigt ophold, skal hjem, så snart forholdene tillader det.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Astrid Krag.

Kl. 11:50

Astrid Krag (S):

Det må jeg jo næsten genfinde og gense, for det klip ligger da heldigvis på TV 2 PLAY, og jeg kan sige, at jeg ikke er den eneste, der har haft den oplevelse af det, hr. Torsten Schack Pedersen sagde i forlængelse af en konkret sag, som vel egentlig er fra hans hjemvalgte kreds, altså at så længe man har et arbejde, så længe man er selvforsørgende og i beskæftigelse, skal man have mulighed for at få forlænget sin opholdstilladelse.

Men jeg kunne også forstå på indslaget, at hverken hr. Marcus Knuth, hr. Jakob Ellemann-Jensen eller udlændinge- og integrationsministeren havde lyst til at forholde sig til det, hr. Torsten Schack Pedersen sagde, så jeg vil spørge hr. Marcus Knuth her i dag: Kan vi høre, hvordan hr. Torsten Schack Pedersen stiller sig til det forslag, at man skal have mulighed for at få forlænget sin opholdstilladelse, med henvisning til at man er i beskæftigelse? Er det helt udelukket, at det ikke er og aldrig bliver Venstres politik?

Kl. 11:50

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Marcus Knuth (V):

Nu kan jeg jo ikke tale på hr. Torsten Schack Pedersens vegne, men som jeg husker det fra indslaget, var det, han talte om, helt konkret beløbsordningen. Vi ønsker jo netop, at beløbsordningen kan ændres, således at man nemmere kan tiltrække udenlandsk arbejdskraft, og det er jo altså det, der er tale om. Mig bekendt blev der ikke talt om, at alle flygtninge, der har et arbejde i Danmark, skal blive. Det kan jeg ikke forestille mig er blevet sagt.

Kl. 11:51

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Kaare Dybvad.

Kl. 11:51

Kaare Dybvad (S):

Nu fandt jeg lige den artikel, som fru Astrid Krag omtaler, og der står jo i hvert fald, at Torsten Schack Pedersen er uenig med udlændinge- og integrationsministeren om, hvordan beløbsgrænsen skal ligge, i forhold til hvornår man kan blive og arbejde i Danmark, og det var da meget interessant at vide, hvor langt man skal ned. Jeg har set finansministeren tale om, at man skal 100.000 kr. ned i beløbsgrænse. Hvad er egentlig Venstres mål her? Vi har 100.000 danskere, der står til rådighed ... Og nu får jeg svaret hernede bagfra fra statsministeren, og jeg beklager, men jeg stiller det alligevel til ordføreren.

Der er 100.000 mennesker til rådighed rundtomkring i Danmark, nogle, som jo, dengang vi sidst havde højkonjunktur, kom ind i et arbejde, kom ind i arbejdsrytmen, fik noget arbejds erfaring, som senere gjorde, at de kunne blive og få et ordentligt liv og et godt arbejde. Skulle vi ikke hellere forsøge at få dem ind end nødvendigvis at tage en masse folk fra Asien og Afrika til Danmark? Og hvad er egentlig Venstres holdning i forhold til den her beløbsgrænse sådan mere konkret?

Kl. 11:52

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:52

Marcus Knuth (V):

Jeg synes jo, det er lidt ironisk, at hr. Kaare Dybvad fra Socialdemokratiet taler om en beløbsordning, som muligvis har gjort det svære for nogle virksomheder at tiltrække arbejdskraft, samtidig med at ordførerens egen formand siger, at danske virksomheder hungre efter kvalificeret arbejdskraft. Hvorfor så ikke kunne tiltrække nogle fra udlandet? Jeg forstår det simpelt hen ikke. Altså, vi har virksomheder, og vi er i en højkonjunktur, hvor den danske økonomi klarer sig så godt, at vi har brug for udenlandsk arbejdskraft, eller det vil i hvert fald være værdsat af nogle danske virksomheder. Så hvorfor ikke bl.a. bruge beløbsordningen, som jo allerede ligger på et meget, meget højt niveau, og sænke den? Der er jo en masse fail safes indo-

pereret. Man sikrer f.eks., at det ikke er noget, som fører til en proformaansættelse eller forventede bonusser osv. Niveaueet på beløbsordningen, også hvis vi sætter den ned, er jo altså ikke noget, som vil udkonkurrere hele det danske arbejdsmarked.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Kaare Dybvad.

Kl. 11:53

Kaare Dybvad (S):

Jeg skal beklage, hvis ordføreren ikke kan adskille det at få kvalificeret arbejdskraft på den måde, at man sørger for, at alle unge mennesker får en uddannelse, og at nogle af dem, der er på arbejdsmarkedet, får en uddannelse, fra at åbne op for at sige, at man – som Torsten Schack Pedersen i hvert fald er blevet udlagt – bare skal have et arbejde, og at man, som finansministeren er blevet udlagt, skal sænke den beløbsgrænse, der ligger nu, med 100.000 kr. De to ting er meget forskellige, og jeg vil da anbefale ordføreren at gå tilbage og se på den diskussion, der var i slutningen af 1960'erne om præcis det samme spørgsmål som det her, hvor man jo netop åbnede grænsen for arbejdskraft, og hvor man bagefter fandt ud af, at der, når jobbene så ikke længere var der, og når man fik en økonomisk krise, kom nogle andre problemer ud af det.

Jeg havde da egentlig forstået det sådan, at det var nogle udfordringer for vores samfund integrationsmæssigt, som Venstre tog meget alvorligt, men nu kan jeg så forstå, at man, når det drejer sig om en højkonjunktur, ligesom der var det i 1967 og 1968, alligevel godt kan lade være med at tage det alvorligt. Eller hvordan skal man forstå det?

Kl. 11:54

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:54

Marcus Knuth (V):

Man skal forstå det på den måde, at det, hvis man kommer hertil med en arbejdstilladelse, jo ikke er det samme som en permanent opholdstilladelse. Hvis man derfor f.eks. kommer hertil som 25-årig fra USA – nu kommer jeg med et eksempel – og man allerede er uddannet, så har det danske samfund ikke skullet betale for hele uddannelsen og for det hele med hensyn til børneinstitutionen osv. Så bidrager man til det danske samfund i nogle år, og hvis man så rejser hjem igen, skal det danske samfund heller ikke betale for pension. Det er en kæmpe gevinst for det danske samfund.

Kl. 11:54

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Jeppe Jakobsen.

Kl. 11:54

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Det er jo en spændende diskussion omkring det her med beløbsordningen. For ganske nylig fandt vi ud af, at den her højt specialiserede arbejdskraft, som niveaueet på beløbsordningen ligesom skal afspejle, så er natarbejde på et slagteri. Mener ordføreren virkeligt, at det er den type jobs, som vi absolut ikke kan finde nogen danskere til at udfylde, og at vi derfor har et behov for endda at sænke beløbsordningen, sådan at dagarbejde på slagterier også er noget, som man skal importere arbejdskraft til? Det er der åbenbart i ordførerens optik ikke et dansk aftagermarked til, og det kan vi ikke finde en dansker der kunne klare.

Vi har jo værdidebat her i dag. Hvilken værdi ligger der bag det fra Venstres side?

Kl. 11:55

Kl. 11:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:55

Marcus Knuth (V):

Som jeg sagde før, er der i beløbsordningen indbygget en række tiltag, som gør, at den ikke kan blive brugt til f.eks. proformaansættelser, at man ikke bare kan sjuske lidt med tallene og så komme op på det nødvendige antal.

Jeg ved ikke, om den pågældende ansættelse kommer til at gå igennem, men jeg ved i hvert fald, at man hører nogle virksomheder sige: Vi har udlændinge, som udfører et stykke arbejde, fordi vi ikke har kunnet rekruttere dansk arbejdskraft. Og hvis det er sådan, at man ikke kan rekruttere dansk arbejdskraft, så synes jeg, at det er fint, at man skal kunne rekruttere en udlænding.

Som jeg sagde før, og det gør det meget klart: Det, at man får muligheden for at arbejde i Danmark, er jo så ikke det samme som en permanent opholdstilladelse. Det betyder, at den dag man ikke har arbejdet længere, er det ikke det samme, som at man bare kan blive i Danmark for resten af livet.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Jakobsen.

Kl. 11:56

Jeppe Jakobsen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig, at man fra Venstres side blev lidt mere konkret i forhold til det her, når man nu mener, at vi skal længere ned, at vi skal ned på 100.000 kr. mindre, end beløbsgrænsen er i dag. Det betyder jo f.eks., at dagarbejde på et slagteri er noget, som ville gøre, at en udlænding kunne komme over den nye beløbsgrænse, som man gerne vil have i Venstre. Mener man i Venstre virkelig, at der ikke er ufaglært arbejdskraft i Danmark, som i stedet for kunne tage det arbejde, og at vi derfor har et behov for at kunne tiltrække ufaglært arbejdskraft til den her slags fag fra udlandet, og at behovet er så stort, at vi bliver nødt til at sænke beløbsgrænsen for at kunne tiltrække udlændinge til f.eks. det her fag?

Kl. 11:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:57

Marcus Knuth (V):

Jeg synes, det er meget klart fra medierne, at vi har virksomheder, som er afhængige af udenlandsk arbejdskraft, inklusive udenlandsk arbejdskraft, som ikke nødvendigvis kommer fra EU, og her er vi nødt til at have en fleksibilitet, hvor vi siger: Vi skal have antallet af asylansøgere så lavt som muligt. Flygtninge skal arbejde, mens de er i Danmark og bidrage, således at når de kommer tilbage til deres hjemland, kan de genopbygge det. Men samtidig skal vi også have plads til, at danske virksomheder kan tiltrække udenlandsk arbejdskraft, ikke med det formål, at de skal blive her resten af livet, men at de kan bidrage til den danske virksomhed, så længe deres arbejdskontrakt løber.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Fru Karen J. Klint for en kort bemærkning.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne fortsætte med det meget faktuelle spørgsmål, som fru Astrid Krag stillede: Når mennesker er her på midlertidigt ophold og er i arbejde, og når man så ønsker det forlænget ved eventuelt at sænke beløbsgrænsen, hvor mange gange kan det så ske? Og hvor lang tid kan man være her på midlertidigt ophold, selv om man faktisk opfylder reglerne for permanent ophold, som de er i dag?

Kl. 11:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Marcus Knuth (V):

Der må jeg sige, at jeg er lidt uklar på spørgsmålet om, hvor mange gange man kan få det gentaget. Hvis man er her på midlertidigt ophold som flygtning, altså hvis man fået det, der hedder 7,3, og man er krigsflygtning, og hvis der er fred i hjemlandet, jamen så er formålet med at arbejde i Danmark – og det synes jeg også statsministeren gjorde meget klart i sin nytårstale – helt klart at bidrage til det danske samfund, uddanne sig og styrke sine kompetencer, således at man kan vende tilbage til sit hjemland og hjælpe med at genopbygge det, så snart forholdene er til det.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 11:59

Karen J. Klint (S):

Men det vil jo betyde, at mennesker kan være her så lang tid, at de faktisk opfylder reglerne for permanent ophold. Hvad er Venstres holdning til det?

Kl. 11:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 11:59

Marcus Knuth (V):

Det er sådan set meget simpelt: Hvis man lever op til kravene for permanent ophold, så lever man op til kravene for permanent ophold. Men for folk, der er her på en midlertidig flygtningestatus, er udgangspunktet, at når der er fred i deres hjemland, skal de tilbage igen.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så derfor går vi videre i ordførerrækken. Den næste i ordførerrækken er fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten.

Kl. 11:59

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Forleden dag fik jeg en mail fra Malaika, og Malaika skrev til mig, at hun er 13 år gammel, og hun skrev, at hun interesserer sig rigtig meget for politik, at hun er født i Danmark, og at hendes forældre, som oprindeligt kom fra Pakistan, i øvrigt havde arbejdet og havde lært dansk. Hun skrev også til mig, at hun følte sig 100 pct. dansk, også selv om hendes forældre altså ikke oprindeligt kommer fra Danmark.

Jeg blev vældig glad for Malaikas mail, og det gjorde jeg ikke kun, fordi hun skrev, at hun rigtig godt kunne lide mig, men det gjorde

de jeg, fordi hun var så engageret og velformuleret og kun 13 år gammel. Jeg må sige, at jeg samtidig blev lidt trist, og det gjorde jeg, fordi den mail også er et udtryk for noget, jeg møder rigtig tit, nemlig at unge mennesker, som er født i Danmark, men som altså har forældre, der kommer fra et andet land, føler, at de er nødt til at forsvare, at de er danske. Hun skriver: Mine forældre har et arbejde, og mine forældre taler dansk. Det var ligesom vigtigt for hende at komme med nogle argumenter om, hvad hendes forældre gjorde, for at bevise det og kunne sige om sig selv: Jeg er rigtig dansk, jeg er 100 pct. dansk. Jeg må sige, at jeg faktisk synes, at det er trist, at hun føler sig nødsaget til at forsvare sin danskhed på den måde, at hun ikke kan få lov til at tage sin danskhed for givet, ligesom hendes klassekammerater, som har forældre eller bedsteforældre, som er født i Danmark.

Jeg må sige, at jeg også tror, at det selvfølgelig udover at gøre livet sværere for Malaika og andre i hendes situation er et ualmindelig dårligt udgangspunkt for integrationen, og på den måde bliver det et problem for os alle sammen. Altså, der er den mistænkeliggørelse, som jeg faktisk synes kommer til at fylde mere og mere, af unge mennesker, som altså er født her i Danmark, men som alligevel bliver stillet spørgsmålet: Er I nu danske? Den mistænkeliggørelse frygter jeg i allerhøjeste grad er med til at skubbe nogle unge mennesker væk fra vores fællesskab og på den måde gøre integrationen markant sværere.

Derfor vil jeg sige, at jeg faktisk er rigtig glad for, at statsministeren både i sin åbningstale, men også nu i dag, på talerstolen gør det klart, at uanset hvilken religion, man har, og uanset hvilken hudfarve man har, er det ikke det, der afgør, om man er dansk.

Temaet for debatten i dag, som der er indkaldt til af Dansk Folkeparti, handler om, at danske værdier på en eller anden måde er truede på en eller anden måde. Og man kan sige, at begrebet danske værdier er meget fluffy, og jeg tror også, at vi måske lægger lidt forskellige ting i det, men noget af det, som for mig er meget vigtigt ved Danmark, er jo ligestilling mellem mænd og kvinder, og det er heldigvis ikke noget, vi kan tage patent på – og heldigvis for det. Heldigvis er der også alle mulige andre steder i verden, alle mulige andre mennesker end mennesker, der er født i Danmark, som kæmper for og betragter det som sådan en helt grundlæggende værdi, at mænd og kvinder er ligestillede.

Vi har en lovgivning, som sikrer, at man ikke må diskriminere på baggrund af køn, vi er slet ikke i mål, og der er alt muligt, vi kunne gøre bedre, også på den front, men vi har en lovgivning. Er der noget som helst, der tyder på, at der er et flertal, som er på vej til at vedtage en lovgivning i Danmark, som betyder, at ligestilling ikke skal være en del af vores lovgivning? Nej. Man kunne også sige, at magtens tredeling er noget, vi betragter som fundament i Danmark. Er der noget som helst, der tyder på, at et flertal er på vej til at afskaffe det? Nej. Religionsfriheden er et afgørende fundament i Danmark. Er der noget som helst, der tyder på, at et flertal er på vej til at afskaffe det? Nej.

KI. 12:03

Så man kan sige på sådan et overordnet plan: Her er ikke en oplevelse af, at grundlæggende danske værdier er truede.

Betyder det så, at der ikke findes problemer? Nej, desværre. Og et af de store problemer, jeg synes vi har i det danske samfund, er, at der findes unge mennesker, for hvem den frihed, de fleste af os andre tager for givet, nemlig friheden til f.eks. at vælge sin egen kæreste, friheden til overhovedet af have en kæreste, friheden til at gå ud om aftenen, friheden til at deltage i fester på uddannelsen, friheden til selv at vælge sin ægtefælle, friheden til at vælge at være kæreste med en af samme køn, hvis man har lyst til det, ikke er en selvfølge. Det eksisterer desværre i Danmark, at der er unge mennesker i nogle etniske minoritetsmiljøer, for hvem den frihed, som vi sætter så meget pris på, ikke er en selvfølge.

Det er et kæmpemæssigt problem, og det er et problem, som jeg tror på vi kan gøre meget mere ved, end vi gør i dag. I årevis har f.eks. krisecentrene, som arbejder med nogle af de unge, som forlader familien, fordi de har trodset familien, trodset den negative sociale kontrol, sagt: Vi mangler udslningsboliger, vi mangler ressourcer til at samle de her unge op, når de er færdige med at bo på krisecenter, for det er et meget svært brud at tage med alt, hvad man kommer fra. Der er brug for noget støtte, så man ikke ender tilbage i den negative sociale kontrol.

Vi kunne lytte mere til de fagpersoner, vi kunne lytte mere til de mennesker, som arbejder med de her unge. Og jeg synes også, at Christiansborg – og selv om jeg jo ved, at Christiansborg selvfølgelig er mange ting, synes jeg det stadigvæk – kunne blive bedre til at lytte mere til de mennesker, som faktisk forsøger at gå forrest i frihedskampen. Altså, hvis vi f.eks. tager Khaterah Parwani fra Exitcirklen, som er en af de kvinder, der virkelig kæmper en frihedskamp i forhold til de etniske minoritetsmiljøer, så synes jeg, at vi har oplevet nogle meget urimelige angreb fra ledende folketingsmedlemmer, fra hr. Marcus Knuth, fra hr. Naser Khader og fra hr. Martin Henriksen, som beskylder hende og dem for alverdens uhyrligheder. Det vil sige, at ikke alene skal de kæmpe mod reaktionære kræfter i de områder, hvor de er vokset op, de skal altså også kæmpe mod reaktionære kræfter her fra Christiansborg. Jeg tror, vi skal gøre det modsatte. Jeg tror i højeste grad, at vi skal støtte og understøtte de kræfter, som går forrest i den frihedskamp.

KI. 12:06

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Martin Henriksen har bedt om første korte bemærkning. Værsgo.
KI. 12:06

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg tror, at man, når man bliver kaldt reaktionær af fru Johanne Schmidt-Nielsen, næsten skal tage det som et compliment. Jeg synes egentlig, at fru Johanne Schmidt-Nielsen sagde nogle fornuftige ting. Det kan godt være, jeg er lidt ved siden af mig selv i dag, når jeg siger sådan noget, men der var faktisk noget med, at man skulle passe på nogle af de kvinder, som har behov for nogle ekstra pladser, sikrede pladser, udslningsboliger osv., og det synes vi sådan set er ganske fornuftigt fra Dansk Folkepartis side, men de skal nok så ikke lige ligge hos Exitcirklen.

Det var egentlig noget andet, jeg ville spørge om. Det var den her diskussion om religiøse sær hensyn i skoler, hvor der bliver taget mange hensyn til herboende muslimer. Der er der jo en risiko for – jeg har i hvert fald hørt det fra flere forskellige sider, og sådan har jeg det også selv en gang imellem – at man som dansker kan føle sig fremmedgjort i eget land på grund af den tilstrømning, der har været, og på grund af at der mange steder i institutioner og skoler osv. bliver taget nogle hensyn til børn og personer med muslimsk baggrund. Mener Enhedslisten, at det er sundt for integrationsprocessen, at der er danskere, som simpelt hen føler sig fremmedgjort i eget land på grund af de sær hensyn, som bliver taget?

KI. 12:07

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen har gjort mig opmærksom på, at der faktisk også er et forslag til vedtagelse, og mit forslag er, at vi lige lader fru Johanne Schmidt-Nielsen svare på hr. Martin Henriksens korte bemærkninger, og så kan vi oplæse forslaget til vedtagelse bagefter. Så værsgo til at svare.

KI. 12:07

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak skal du have. Jeg vil starte med at sige til hr. Martin Henriksen, som synes, det er lidt ubehageligt, at der var noget af det, jeg sagde,

som hr. Martin Henriksen faktisk ikke var helt uenig i, at jeg jo også lige har brugt noget af min taletid på at rose statsministeren. Så det kan være, at det kan være et tema i dag. Jeg ville faktisk også gerne have rost hr. Mattias Tesfaye for nogle af de vigtige pointer, jeg synes hr. Mattias Tesfaye havde i sin tale.

Men til det med særhensyn vil jeg sige, at selvfølgelig synes jeg, det er et problem, hvis der er unge mennesker eller børn, som føler, at de f.eks. ikke kan være på en skole. Jeg synes faktisk, at hr. Mattias Tesfaye redegjorde meget fint for det på talerstolen, nemlig at det er så fint at tage hensyn til, at der findes vegetarer, at der findes veganere, at der findes mennesker, som ikke spiser svinekød, og der findes allergikere, og hvad ved jeg, og derfor er der ingen grund til at tvinge svineködsfrikadeller ned i halsen på folk, for hvad søren skulle formålet dog være med det? Jeg må sige, at jeg har svært ved at se, at den slags særhensyn skulle være et problem.

Men hvis der findes unge eller børn, som føler, at de ikke kan være på skolen, fordi de er etnisk danske, så er det da et problem, og derfor er det også helt afgørende, at vi får meget mere spredte boligområder og en meget mere blandet skolesammensætning.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Henriksen.

Kl. 12:09

Martin Henriksen (DF):

[Lyddudfald] ... spreder folk ud, og sådan er strategien, og man ikke samtidig gør op med de særhensyn, som bliver taget rundtomkring i institutionerne, risikerer man jo bare at sprede problemerne. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen, om Enhedslisten anerkender, at der er danskere i det her samfund, som føler sig fremmedgjort i deres eget land, som føler, det er ubehageligt, når de sender deres børn i institutioner eller på skoler, hvor der bliver taget for mange hensyn til folk, som kommer fra andre kulturer. Anerkender fru Johanne Schmidt-Nielsen, at sådan er det? Og hvis fru Johanne Schmidt-Nielsen anerkender det, er det så ikke, jeg var lige ved at sige, en af de største udfordringer, vi har i forhold til at kunne få integrationen til at fungere med de mennesker, som nu skal være og ikke skal sendes tilbage til deres hjemland, at der er danskere, som føler sig fremmedgjort i eget land? Det må da give en enorm frustration. Anerkender Enhedslisten det?

Kl. 12:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis man står i en situation, hvor der ikke er plads til dansk kultur – det er i øvrigt et meget bredt og stort og vidt begreb, men ikke desto mindre – ja, så er der da et problem. Men det, at man i en børnehave eller i en vuggestue eller i en folkeskole siger, at der også bliver serveret mad, hvor der ikke er svinekød i, kan jeg bestemt ikke se noget problem i. Det må jeg sige. Jeg kan heller ikke se noget problem i, at man kan gå ned i Snapstinget her, og så kan man vælge at spise salat og lade være med at tage flæsketegen, hvis man er vegetar. Jeg synes i virkeligheden, at debatten om integration er alt for vigtig til, at vi skal reducere den til, at det handler om at proppe frikadeller ned i halsen på folk. Lad os dog diskutere noget af det, der er vigtigt i stedet.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Så er der et forslag til vedtagelse, som fru Johanne Schmidt-Nielsen, inden vi fortsætter rækken af korte bemærkninger, kan læse op. Jeg

kan som serviceoplysning sige, at den næste med korte bemærkninger er hr. Jeppe Jakobsen.

Kl. 12:11

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg skal på vegne af Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der skal føres en udlændingepolitik, så integrationsopgaven kan håndteres og der ikke opstår parallelsamfund.

Alle borgere i Danmark skal respektere frihedsrettigheder, ligestilling mellem kønnene og demokratiske principper, som er nedfældet i lov.

Folketinget konstaterer endvidere, at regeringen og Folketinget skal arbejde for at oprette fællesskaber, der underbygger demokratiske værdier som alternativ til de antidemokratiske og ekstremistiske miljøer, der forsøger at undergrave demokratiet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 23).

Kl. 12:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Forslaget til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Den næste korte bemærkning er som sagt til hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:11

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Ordføreren indledte sin tale med en fin historie om en henvendelse, som ordføreren havde fået fra en, der følte sig som dansker. Det er jo desværre bare ikke sådan, det forholder sig for alle, der er kommet hertil, eller som endda er født her. Hvis man nu sidste fredag ligesom så mange andre danskere sad og så X Factor, blev man præsenteret for en ung kvinde, som træder ind foran dommerne og bliver spurgt: Hvor kommer du så fra? Og i stedet for ligesom alle de andre deltagere at sige, at hun kommer fra Ribe, eller hun kommer fra Esbjerg, eller hun kommer fra Aalborg, så siger hun, at hun kommer fra Libanon, tror jeg det var. Efterfølgende siger hun så, at hun jo godt nok er født og opvokset i Danmark, men hun kommer altså fra Libanon.

Giver det ikke stof til eftertanke hos ordføreren, at der er nogle, der simpelt hen er født og opvokset her i landet og stadig væk ikke mener at komme fra Danmark? De mener stadig væk, at de tilhører et andet folkeslag, selv om de aldrig nogen sinde måske har været uden for landet og det mest sydlige, de har været, måske har været Lalandia på Lolland. Altså, giver det ikke stof til eftertanke, at der er nogle her i landet, som har så travlt med at frasi sig det danske samfund, at selv om de er født og opvokset her i landet, ønsker de ikke at vedkende sig at være fra Danmark?

Kl. 12:13

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nu missede jeg desværre X Factor i fredags, men jeg kan selvfølgelig gå ind og se det på nettet, så jeg er klar til i aften.

Jeg må sige, at jeg jo faktisk ofte møder det modsatte, nemlig unge mennesker, som er født i Danmark, og som er sådan lidt mørke i huden, og som har forældre, der kommer fra et andet land, som siger: Åh, det er så trættende altid at blive spurgt om, hvor jeg kommer fra. Så siger de, at de kommer fra Vejle. Nej, nej, hvor kommer

du rigtigt fra? Så det vil sige, at det nu klart er min oplevelse, at det er ganske svært ligesom at blive genkendt som dansker, hvis man ikke ligner sådan en som mig. Det mener jeg er et stort problem, altså, det der med, at der er så mange unge mennesker, som altså er født her og har deres liv her, og som folketingsmedlemmet ganske rigtigt siger måske aldrig nogen sinde har været uden for Danmarks grænser, men alligevel hele tiden bliver mistænkeliggjort. Er du nu rigtig dansk? bliver der spurgt.

Samtidig vil jeg sige, at jeg jo intet problem ser i, at man føler sig både dansk og svensk eller både dansk og pakistansk, og er også derfor vældig, vældig glad for, at vi heldigvis har vedtaget en lovgivning, der sikrer, at man kan have dobbelt statsborgerskab.

Kl. 12:14

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Jeppe Jakobsen.

Kl. 12:14

Jeppe Jakobsen (DF):

Det var sådan set ikke det, jeg spurgte om, men det er da dejligt, at der er mange, der kommer til ordføreren. Jeg kan sige, at i de mange år jeg boede i en indvandrerghetto i Danmark, havde jeg ikke ligefrem indtrykket af, at der var særlig mange, der gik ud og flagede med dannebrog. Det var ikke sådan, det foregik de steder, hvor rigtig mange indvandrere boede.

Det, jeg spurgte om, var: Giver det ikke stof til eftertanke, at der er borgere her i landet, som er født og opvokset i landet, men ikke vil vedkende sig at være fra Danmark, men siger, at de kommer fra et land, som de givetvis aldrig nogen sinde har sat fod i? Giver det ikke stof til eftertanke, i forhold til at der er en stor befolkningsgruppe her i landet, som ikke ønsker at vedkende sig det land, de bor i? Er det ikke et problem?

Kl. 12:15

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:15

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er svært for mig at diskutere en ung kvinde i X Factor, som jeg ikke har set, men hvis det, ordføreren vil vide, er, om det er et problem, hvis unge mennesker, som er født i Danmark og bor her, har hele deres liv her, alligevel ikke føler sig danske. Jo, så synes jeg, at det er et stort problem, og sådan tror jeg bestemt at der er unge som oplever det. Faktisk er jeg bange for, at det problem bliver større og større, bl.a. når vi oplever en hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti stå i tv i Debatten på TV 2 og pege på en ung mand, Philip Yazdani hed han, fra Langkjær Gymnasium, og sige: Jeg ved da ikke, om du er dansk. Det må jeg sige tror jeg er med til markant at forøge det problem, der her peges på.

Kl. 12:16

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Den næste korte bemærkning er til hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 12:16

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg vil spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen om noget. Hun har jo tidligere udtalt, at det var en god idé, at Danmark gav asyl til alle syriske flygtninge, ligesom man gjorde i Sverige, dengang Helle Thorning-Schmidt var statsminister. Hvad mener Enhedslisten om antallet af flygtninge i Danmark? Tager vi for mange, eller skulle vi tage lidt flere? Er det tilpas? Og mener ordføreren stadig, at alle syriske flygtninge skal have permanent opholdstilladelse ligesom i Sverige?

Kl. 12:16

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg ved ikke, hvorfor ordføreren taler om permanent opholdstilladelse. Men i forhold til syriske flygtninge havde vi på et tidspunkt i Danmark – fordi vi følger FN's flygningekonvention, heldigvis for det, og mig bekendt er Dansk Folkeparti det eneste parti, der ikke mener vi skal gøre det – en anerkendelsesprocent for syriske flygtninge på næsten 100 pct. Og det vil sige, at vi i Danmark ligesom i de fleste andre lande sagde, at hvis du kommer fra Syrien som flygtning, så er vilkårene i det land så farlige, at vi giver dig asyl. Og det synes jeg da er fornuftigt.

Ordføreren spørger så til – og det er en klassiker – om antallet betyder noget, og hvad antallet skal være. Til den første del, altså om antallet betyder noget, vil jeg sige, at antallet selvfølgelig betyder noget. Altså, det er da klart, at det bliver sværere at løfte integrationsopgaven, jo flere mennesker der kommer, bl.a. fordi det kræver modtagepladser og lokalt netværk til at tage imod og integrere osv. Integrationsopgaven er ikke bare noget med at knipse med fingrene, og så er den løst. Den kan være svær, ikke mindst hvis man kommer fra en meget anderledes kultur end den danske, og hvis man kommer med mange traumer i bagagen.

Der var også en anden del af spørgsmålet, men det kan jeg jo vende tilbage til.

Kl. 12:17

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Nu fik hr. Lars Aslan Rasmussen så trykket på knappen for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 12:17

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg prøver ikke at falde i klassikeren. Jeg spurgte faktisk ikke om antallet. Jeg spurgte, om fru Johanne Schmidt-Nielsen mener, at vi sådan set tager vores ansvar i Danmark. Altså, mener Enhedslisten, at vi tager for mange, eller passer det i forhold til vores størrelse og vores lands ressourcer? Skal vi tage flere, eller ligger det nogenlunde acceptabelt?

Kl. 12:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, der på et tidspunkt var en beregning fra Kommissionen, som gik på, at hvis man fordelte de flygtninge, som kommer til Europa, sådan nogenlunde fair mellem landene med udgangspunkt i landenes størrelse og hvor mange flygtninge der var kommet i forvejen og hvor mange ressourcer landene har osv., så lå Danmark faktisk ud fra den betragtning rimeligt, altså med det antal spontane asylansøgere, Danmark har modtaget. Og for mig er der ingen tvivl om, at det i den grad ville være værd at stræbe efter, at vi blev bedre til at løfte opgaven.

Jeg synes f.eks., det er katastrofalt, at Danmark – desværre med Socialdemokraternes tilslutning – har besluttet ikke længere at tage imod kvoteflygtninge. Vi har siden 1979 taget omkring 500 kvoteflygtninge om året, og jeg synes, det er så trist, at vi har meldt os ud af den ordening. For mig at se kunne man godt hæve det antal til f.eks. 1.000, ligesom en lang række andre lande har gjort i forbindelse med den her flygtningekrise, verden står i.

Kl. 12:19

Kl. 12:22

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov, De Konservative. Værsgo.

Kl. 12:19

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Nu hørte vi før Socialdemokraterne sige, at de fortrød mange af de lempelser, som de havde lavet under sidste regeringsperiode, hvor Radikale Venstre opgjorde, at der havde været 45 lempelser. Jeg antager næsten, at Enhedslisten har været med til at lave dem. Det vil jeg sådan set tro uden at have tjekket op på alle 45. Derfor vil jeg gerne spørge Enhedslisten, om Enhedslisten fortryder alle de lempelser, som blev lavet under den sidste røde regering, eller om Enhedslisten har til hensigt at holde fast i dem og måske lave endnu flere lempelser af udlændingepolitikken.

Kl. 12:20

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:20

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg mener bestemt, at det var en fornuftig retning, der blev trukket i på udlændingeområdet. Det tror jeg da også er åbenlyst for enhver. Jeg er meget uenig med fru Inger Støjberg, jeg er meget uenig med regeringen, og jeg er meget uenig med Dansk Folkeparti i den udlændingepolitik, der føres. F.eks. har den nuværende regering jo desværre igen med Socialdemokraternes tilslutning besluttet, at flygtninge, som kommer til Danmark, eller nogle af dem, nemlig dem, der får det, der hedder midlertidig beskyttelsesstatus, skal vente 3 år på, at deres børn og deres ægtefælle kan komme i sikkerhed gennem familiesammenføring. Jeg er dybt uenig i den beslutning. Jeg synes, vi skal gøre, hvad vi kan for at forene familier, som er blevet splittet på grund af krig, og ikke det modsatte.

Der er også blevet vedtaget en ny lovgivning, som betyder, at unge mennesker født i Danmark, som gerne vil have permanent ophold, ikke længere bliver belønnet for at tage uddannelser. De skal tværtimod gå ud og tage ufaglært arbejde. Det synes jeg er så tåbeligt, hvis man gerne vil god integration. Så hvis dit spørgsmål er: Er jeg enig med regeringen og Dansk Folkeparti i deres udlændingepolitik, så kommer svaret næppe bag på nogen: Nej. Eller jo, jeg er uenig.

Kl. 12:21

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Vi skal lige huske, at vi ikke bruger direkte tiltaleformer i Folketinget. Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 12:21

Rasmus Jarlov (KF):

Bare for at lægge kortene på bordet, så er jeg selvfølgelig interesseret i, hvilken udlændingepolitik vi kan forvente, hvis det uheldige for Danmark skulle ske, at vi fik en rød regering og et rødt flertal en anden gang. Der har vi jo lige hørt Socialdemokraterne sige, at de vil føre en meget stram udlændingepolitik. Jeg er selvfølgelig interesseret i, hvad det parlamentariske grundlag siger, hvad Enhedslisten siger. Og der forstår jeg så Enhedslisten på den måde, at Enhedslisten fortsat vil arbejde for, at flere flygtningefamilier kan blive forenet i Danmark, hvilket eksempelvis betyder et højere antal af flygtninge til Danmark. Er det korrekt forstået?

Kl. 12:21

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er helt korrekt forstået, at Enhedslisten vil arbejde for at få gennemført så meget af Enhedslistens politik som muligt. Det gør vi, både når det handler om at passe på miljøet, det gør vi, når det handler om at behandle mennesker, som er syge i Danmark, bedre, og det gør vi, når det handler om at prioritere vores ældrepleje og vores skoler frem for at sænke skatten i toppen, som jeg ved at Det Konservative Folkeparti står for. Det arbejder vi selvfølgelig også for på udlændingeområdet. Ja, på udlændingeområdet arbejder Enhedslisten også for at få gennemført sin politik. Bliver det op ad bakke? Ja, det gør det jo nok, for Socialdemokraterne og Enhedslisten er meget uenige.

Så jeg tror, at vi kommer til at kæmpe fra tue til tue, om jeg så må sige, men selvfølgelig vil vi kæmpe. Og nogle af de områder, som er vigtige for os, er faktisk familiesammenføring, det er kvoteflygtninge, det er at belønne unge for uddannelse og få nogle mere rimelige regler for statsborgerskab f.eks.

Kl. 12:22

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:23

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Fru Johanne Schmidt-Nielsen siger til hr. Martin Henriksen som svar hans spørgsmål om halalmad i daginstitutioner, at der ikke er nogen, der skal have proppet frikadeller ned i halsen, og at der skal være et frit valg. Det er jeg sådan set fuldstændig enig med fru Johanne Schmidt-Nielsen i, men problemet er bare, at det, der sker ude i daginstitutionerne, er, at man for det første fjerner svinekødet og for det andet indfører, at alt det, der bliver serveret, skal være halalmad, og det betyder jo så, at det bliver danskernes børn, der bliver påtvunget noget og får proppet halalmad ned i halsen. Syntes ordføreren, det er rimeligt?

Kl. 12:23

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:23

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har frygtelig meget tillid til mennesker, som bor i Danmark, og jeg har frygtelig meget tillid til, at de lokalt ude i den børnehave, hvor man har sine børn, godt kan finde ud af at beslutte, hvordan madpolitikken skal være hos dem. Jeg må sige, at jeg faktisk synes, det ville være tåbeligt at lave lovgivning om det her fra Christiansborg.

For mig personligt ville det ikke være et krav, at der f.eks. ikke måtte være halalmad i en daginstitution. Jeg tror faktisk, at de fleste af de kyllinger, vi køber, er halal på grund af den store eksport til en lang række arabiske lande. Jeg tror på, at den slags beslutninger kan træffes lokalt, og at de træffes bedst lokalt.

Kl. 12:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Pernille Bendixen.

Kl. 12:24

Pernille Bendixen (DF):

Tak. Jeg er udmærket bekendt med, at man ikke kan købe en kylling, der ikke er halal, i Danmark – det er jo i virkeligheden utrolig sørgeligt. Vil det sige, at fru Johanne Schmidt-Nielsen har så meget tillid til folk ude i daginstitutionerne, at hvis de besluttede at tvangsfodre børnene med svinekød, så ville det også være okay?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 12:24

Kan Enhedslisten se formålet med og vigtigheden af at holde antallet af asylansøgere lavt, således at vi ikke ser den her ophobning, så vi ikke ser den dannelse af ghettoer, hvor man støder de danske værdier fra sig?

Kl. 12:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja, jeg tror på, at man kan beslutte lokalt, hvilken mad der skal serveres, og hvis der så var en daginstitution, hvor de besluttede sig for, at der skulle serveres kød der hver eneste dag, så kunne det godt være, at man som vegetar ikke ville vælge den institution, eller at man ville sige, at man så ville tage sin egen madpakke med, men ja, jeg tror på, at beslutningerne kan træffes lokalt.

Kl. 12:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Marcus Knuth, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 12:25

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er helt rigtigt, at Venstre har truffet nogle beslutninger bl.a. med det formål at sikre, at færre asylansøgere søger mod Danmark, og jeg tror også, de har haft en betydning – det tror jeg faktisk ikke de ville have haft for 5-7 år siden, men det tror jeg at de har haft, bl.a. med hensyn til familiesammenføring.

Kl. 12:25

Jeg tror, at hovedårsagen til, at der er kommet markant færre asylansøgere og flygtninge til Danmark, er Tyrkiet aftalen, at Balkanruten er blevet lukket og måske også det svenske transportøransvar, men jeg tror også, at nogle af de beslutninger, som er blevet truffet i Danmark, har haft en betydning. Det gælder f.eks. det her med, at du, hvis du får midlertidig beskyttelsesstatus, skal vente 3 år på at få dine børn og din ægtefælle familiesammenført. Der har vi nok forskellige moralske grænser eller – vi kan også lade være med at tale om moral – forskellige grænser. Jeg synes ikke, det er rimeligt at placere familier i den situation, og jeg kan forstå, at Venstres grænse går på 3 år, og så mener Venstre tilsyneladende heller ikke, at vi skal adskille børn og forældre fra hinanden i længere tid, for ellers kunne man jo have sagt, at det skulle være 10 år eller for evigt, og så kunne det skræmme endnu flere flygtninge væk.

Kl. 12:28

Marcus Knuth (V):

Mange tak. Jeg kunne godt tænke mig at fortsætte lidt inden for samme tema. Som sagt er alle jo enige, når ordføreren siger, at der selvfølgelig skal være valgfrihed, som vi har i Snapstinget, det siger jo sig selv. Men når det kommer til spørgsmålet, som hr. Martin Henriksen også var inde på, om, at der er områder, hvor de danske værdier er udfordret – det kunne f.eks. være en boligforening, der går ind og siger, at de ikke længere ønsker et juletræ til stor ærgrelse for mange af de danske beboere, der er der – kan ordføreren så se, at det er et problem? Og det er jo altså et problem, som i visse områder, især i ghettoerne, er kommet af en alt, alt for stor indvandring, og det er vel at mærke den indvandring, som den her regering har gjort rigtig meget for at nedbringe, i hvert fald i forhold til antallet af asylansøgere. Kan ordføreren ikke se, at det er en udfordring i visse områder af det danske samfund, at de danske værdier er under pres?

Kl. 12:26

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Langballe, kort bemærkning.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:26

Christian Langballe (DF):

Tak. Ordføreren siger i en bemærkning, at integrationsdebatten er for vigtig til at dreje sig om, hvorvidt man skal proppe frikadeller ned i halsen. Er der egentlig nogen, der har foreslået det? Jeg har ikke på noget tidspunkt her i Folketinget hørt, at der er nogen, der har gjort sig til talsmænd eller talskvinder for tvangs fodring med svinekød af børn i børnehaven.

Det, vi diskuterer, er hele halalkomplekset, det vil sige, om det er religiøse renhedsforestillinger, der skal diktere, hvilken mad man får i børnehaven, eller om der faktisk er et valg, hvor vi siger, at man får den mad, som er generel for den danske kultur. Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg da er tilhænger af, at muslimske børn ikke skal tvinges til at spise noget, de ikke bryder sig om. Det er da givet. Men religiøse forestillinger skal da ikke diktere den almindelige politik, hvad angår mad i børnehaverne.

Kl. 12:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes, der er større problemer, også på det her område, end lige det med juletræet, omend jeg synes, det var tåbeligt, at man ikke bare fik sig et juletræ i den boligforening. Spørgsmålet bliver jo så, om vi så her fra Christiansborgs side skal lovgive om, at der skal være juletræer i alle boligforeninger, og så bliver svaret jo nej, og det håber jeg også at Venstre er enig med mig i. Det ændrer da ikke på, at jeg synes, det var en mærkelig beslutning.

Jeg må dog som sagt sige, at jeg synes, der er andre spørgsmål, der er vigtigere, f.eks. hvordan vi støtter unge mennesker i minoritetsmiljøer, som kæmper for deres frihed til at vælge kæreste, ægtefælle osv., og det kunne jeg faktisk godt tænke mig at der blev brugt flere ressourcer på at diskutere her på Christiansborg og også blev afsat flere økonomiske ressourcer til.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:29

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Marcus Knuth.

Kl. 12:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Som jeg hørte en af spørgerne fra Dansk Folkeparti, blev det fra Dansk Folkepartis side opfattet som et problem, at der *bliver* taget særhensyn, at man f.eks. siger: Ja, man kan også servere noget mad i en børnehave, som ikke er svinekød. Så kan man sige: Det synes jeg ikke er et problem – altså at man tager sådan et hensyn – ligesom jeg ikke synes, det er et problem, at man tager hensyn til vegetarer eller til mennesker, som har allergi, eller hvad det nu kunne være. Nej, jeg

Marcus Knuth (V):

Jeg forbandt sådan set problemet med, at der er områder, hvor de danske værdier er under pres, med, at tilstrømningen har været så stor, og det er jo præcis den asyltilstrømning, som vi har gjort rigtig, rigtig meget for at bringe helt i bund, helt ned til det laveste antal asylansøgere i 9 år.

begriber faktisk ikke, hvad problemet skulle være i at sige, at vi har en børnehave eller en folkeskole, og vi skal servere noget god mad, og selvfølgelig insisterer vi ikke på, at mennesker, som hellere vil have kylling eller lam eller oksekød, ikke kan få det.

Kl. 12:30

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 12:30

Christian Langballe (DF):

Jo jo, men det er jo så den principielle del, der igen bare bliver skåret af, og som der ikke bliver svaret på. Det, jeg spurgte om, var, om religiøse forestillinger skal diktere, hvilken politik der skal være, hvad angår mad.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det, der blev sagt af min partifælle, var om halalmad, altså det forhold, at der for det første er det her fænomen, der hedder halalmad, og for det andet at danske virksomheder i øvrigt bidrager bl.a. til Saudi-Arabien og den religiøse propaganda, der udgår derfra, ved at betale halalafgift. Det synes jeg da i sig selv er et problem, som man bliver nødt til at adressere.

Kl. 12:31

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 12:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil sige til hr. Christian Langballe, at jeg synes, det bliver noget rod. Altså, der kan være folk, som af religiøse årsager siger: Vi ønsker ikke at spise svinekød. Det mener jeg da at vi skal have frihed til i Danmark, også i daginstitutioner. Jeg har venner, som af politiske årsager ikke spiser svinekød, fordi de synes, at svinene bliver behandlet så dårligt i produktionen. Skulle vi så sige i børnehaverne, at hvis begrundelsen for, at du gerne vil have, at dit barn får kylling eller lam eller vegetarmad, er religiøs, så vil vi ikke servere noget andet mad, men hvis det er af dyrevelfærdshensyn, vil vi gerne servere noget andet mad?

Som sagt mener jeg bestemt ikke, det er et problem, at man i en daginstitution siger: Ja, hvis du ikke har lyst til at spise svinekød, må du gerne lade være med det.

Kl. 12:32

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 12:32

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Politik handler om at veje forskellige hensyn op mod hinanden, og vi har så forskellige holdninger, der gør, at den afvejning ender med forskellige resultater. Vi er jo enige med Enhedslisten i, at et af de hensyn, Folketinget skal tage, er, at mennesker, der har behov for beskyttelse, skal have beskyttelse, og at mennesker også på et givent tidspunkt skal have mulighed for at blive familiesammenført med deres familie eller få permanent opholdstilladelse eller statsborgerskab. Og vi har så regler for, hvordan og hvorledes man kan opnå det.

Men anerkender Enhedslisten så også, at der er et andet hensyn, som handler om, hvor mange der kommer hertil, og det danske samfunds evne til at absorbere de mennesker, der kommer til det danske samfund? Altså, anerkender Enhedslisten, at vi i den udlændingepolitiske debat også er nødt til at forholde os til, at vi skal holde antallet af asylansøgere nede – ikke som det eneste, vi skal forholde os til, men som et af de forhold, vi bliver nødt til at afveje imod de øvrige hensyn på udlændingområdet?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 12:33

Kl. 12:33

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det korte svar er: Ja. Jeg anerkender – og det tror jeg også jeg sagde til en socialdemokratisk spørger tidligere – at antallet betyder noget for, hvor godt vi kan integrere. Det er klart, at når der kommer rigtig mange mennesker på en gang, bliver det sværere for lokalsamfundene at løfte integrationsopgaven osv. Og så må man jo sige: Hvad gør vi så i den situation?

Mine svar på, hvordan vi kan få en mere fair fordeling af mennesker, som har et beskyttelsesbehov, er nogle andre end Socialdemokratiets. Jeg mener jo, Danmark skulle gå forrest i Europa og i verden i forhold til at arbejde for en mere fair fordeling. Jeg mener, vi skulle gå forrest i massiv støtte til nærområderne i forhold til at prøve at sikre, at folk lader være med at flygte – om jeg så må sige – altså at de kan få deres hjælp lokalt.

Så vil jeg også sige: Jeg mener jo ikke, Danmark er så udfordret, at det ville være katastrofalt og helt ødelæggende for vores samfund, at der f.eks. kom 500 kvoteflygtninge, eller at der kom lidt flere flygtninge, for det ville der ganske givet gøre, hvis Enhedslistens politik blev gennemført. Så jeg anerkender den – hvad skal man sige – vægt, der bliver stillet op, men jeg lægger lodderne et andet sted eller lidt længere til den anden side, end spørgeren gør.

Kl. 12:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 12:34

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Altså, grunden til, at jeg spørger, er også, at vi i 2017 har udskrevet opholdstilladelse til 10.000 mennesker fra ikkevestlige lande. En del af dem er flygtninge, men der er faktisk endnu flere familiesammenførte. 10.000 personer svarer i en gennemsnitskommune – hvis jeg lige hurtigt kan regne – til 100 mennesker på et år, der skal findes boliger til, modtageklasser til, et fodboldhold, hvor de kan spille venstre back, en praktiserende læge – alt det, der skal til for at leve i et ordentligt samfund. Det kan alle danske gennemsnitskommuner godt holde til. En gennemsnitskommune er f.eks. Næstved eller Holstebro eller Gladsaxe. Det er sådan på det niveau.

Spørgsmålet er så bare: Kan de også holde til det næste år og næste år igen, når de i forvejen har gjort det i flere årtier? Der er det Socialdemokratiets konklusion, at vi mener, der er udskrevet for mange opholdstilladelser i for mange år. Og derfor skal vi i en årække frem gøre alt, hvad vi kan, for at holde antallet af nye opholdstilladelser nede.

Med den nuværende udlændingepolitik, som vel er den mest stramme, Danmark har ført, i hvert fald siden 1983, betyder det, at der skal yderligere politiske opstramminger til, som jo er det modsatte af det, Enhedslisten mener. Så er Enhedslisten slet ikke bekymret for, at hvis Enhedslisten fik 90 mandater i Folketinget, ville belastningerne på de danske kommuner og på det danske samfund blive alt, alt for store?

Kl. 12:36

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Kl. 12:39

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I det regnestykke – om jeg så må sige – som hr. Mattias Tesfaye lægger frem, synes jeg hr. Mattias Tesfaye glemmer at fortælle, at der er en årsag til, at der i de seneste par år, og ikke mindst i 2015, kom rigtig mange flygtninge, nemlig at vi i verden står i en situation, hvor rigtig mange mennesker er på flugt. Og jeg må sige, at jeg jo synes, det giver mening, at i en situation, hvor ekstraordinært mange mennesker er tvunget på flugt, kommer der også flere til Danmark. Så bliver vores arbejde med og vores ansvar for at løfte den opgave større.

Jeg mener ikke, at Danmark er ved at knække sammen under et flygtningepres. Men jeg mener, vi kunne blive langt bedre til integration, også af de mennesker, som kom for 30-40 år siden, og som i øvrigt for en stor dels vedkommende slet ikke kom som flygtninge, men kom som arbejdskraft fra bl.a. – og ikke mindst – Tyrkiet. Vi kunne blive langt bedre til at løfte den integrationsopgave. Vi kunne også blive bedre til at dele opgaven mellem os, fordi det er i nogle bestemte boligområder, at opgaven ligger på nuværende tidspunkt.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Jan Erik Messmann for en kort bemærkning.

Kl. 12:37

Jan Erik Messmann (DF):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen nævnte historien om 13-årige Malaika, som jo er rigtig dejlig, og sådan har vi nok alle sammen historier om noget, der er positivt og godt. Hr. Mattias Tesfaye nævnte, at da han var dreng, var 1 pct. af de børn, der blev født, født af ikkevestlige indvandrere, og nu er det omkring 20 pct. Vi ved, at tallet for børn født af etnisk danske par er ca. 1,79 barn pr. par, og at tallet af børn født af par af anden etnisk herkomst 3,04 barn pr. par. Det vil sige, at vi tydeligt kan se, at antallet vokser. I Brøndby er over 50 pct. af anden etnisk herkomst.

Mener Enhedslisten ikke, at det er skidt for de danske værdier og for Danmark, hvis vi om 40 år har flere muslimer i Danmark end kristne, og hvis størsteparten af dem, der sidder her i salen, er af muslimsk herkomst?

Kl. 12:38

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:38

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror ikke, at Danmark om 40 år er i en situation, hvor der bor flere muslimer end kristne.

Så vil jeg sige, at det er, som om folketingsmedlemmet helt har misforstået min historie, for min historie om 13-årige Malaika gik jo netop på, at hun er dansk. Hun er født i Danmark. Hendes liv er i Danmark. Hendes hverdag er i Danmark. Hun er dansk, også selv om hendes forældre kommer fra et andet land.

Det, som folketingsmedlemmet nu står og taler om i Folketings-salen, er, om det her ikke er forfærdeligt, at der er så mange mennesker fra andre lande, der så får børn. Men de børn er danske. For mig at se er det i sig selv et kæmpemæssigt problem, at de unge og børn, som er født i Danmark af forældre, som kommer fra et andet land, igen og igen oplever, at der sættes spørgsmålstejn ved deres dansk-hed, for så kan vi da være sikre på at skubbe dem væk fra det danske fællesskab.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Jan Erik Messmann.

Kl. 12:39

Jan Erik Messmann (DF):

Nej, det er klart, at hun føler sig dansk, og det er også dejligt, at der er mange, der føler sig danske og integrerer sig i det danske samfund. Den danske nationalsang hedder »Der er et yndigt land«, og der er rigtig dejligt i Danmark, og det tiltrækker rigtig mange mennesker, og der må være en eller anden form for grænse. Ordføreren må da have en grænse for, hvor mange der kan komme hertil.

Så vil jeg stille det sidste spørgsmål: Ordføreren sluttede sit indlæg med at sige, at vi i Dansk Folkeparti kom med alverdens uhyrligheder. Hvad mener ordføreren egentlig med det?

Kl. 12:40

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:40

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Uhyrlighederne gik på de beskyldninger, som hr. Martin Henriksen, hr. Marcus Knuth og hr. Naser Khader har udsat Khaterah Parwani og Sherin Khankan fra det, der hedder Exitcirklen, for. De er vitterlig blevet beskyldt for alverdens uhyrligheder af tre navngivne folketingsmedlemmer, på trods af at de to kvinder om nogen kæmper for frigørelse, for frihed i etnisk minoritets-miljøer, på trods af at de kvinder har viet deres liv til at kæmpe bl.a. imod den negative sociale kontrol. Det var rystende for en kvinde som Khaterah Parwani, som i øvrigt ikke er religiøs, og som lever sammen med en mand, hun ikke er gift med, at opleve at blive angrebet af folketingsmedlemmer på den måde. Det synes jeg faktisk var uhyrligt og helt ufor-svarligt.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Den sidste korte bemærkning er fra fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 12:41

Astrid Krag (S):

Tak for det, og tak for den gode diskussion, der måske springer lidt, men som jeg synes kommer godt i dybden.

Fru Johanne Schmidt-Nielsen har jo svaret på en stribe spørgsmål fra socialdemokratiske ordførere i forlængelse af den her diskussion, som ordføreren kalder en klassiker, altså diskussionen om antallet. I det sidste svar siger fru Johanne Schmidt-Nielsen, at Socialdemokratiet glemmer årsagen til, at Enhedslisten mener, at vi skal tage imod nogle flere nu, nemlig at ekstraordinært mange mennesker er på flugt. Det er jo for så vidt rigtigt i den forstand, at hvis man kigger tilbage, kan man se, at der inden for de sidste 10 år er sket en stigning på 40 pct. – det tror jeg at FN har opgjort det til – af antallet af mennesker, der ikke opholder sig i deres fødeland mere.

Når vi kigger ind i krystalkuglen og ser, hvad der er af væbnede konflikter rundt omkring i verden, og ser, hvad der er af fattigdom og stor økonomisk ulighed, og ser, hvad vi står over for af kommende klimakriser, bliver jeg bare nødt til at spørge Enhedslistens ordfører, om det er hendes og hendes partis vurdering, at vi vil se en voldsom nedgang i antallet af mennesker, der er på flugt, hvis vi kigger 5, 10 år ud i tiden.

Kl. 12:42

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Fru Astrid Krag taler om mennesker, som er på flugt – som altså af FN anerkendes som flygtninge – men jeg hørte det også, som om fru Astrid Krag taler om migranter. Og sådan hører jeg det, fordi fru Astrid Krag nævner mennesker, som bevæger sig på grund af tørke, oversvømmelse eller fattigdom. Jeg tror, at det er ekstremt vigtigt i den her debat, at vi holder tungen lige i munden og skelner skarpt mellem flygtninge og migranter. For det er forskellige strategier, der skal til.

Det kunne man i øvrigt lave en selvstændig forespørgselsdebat om, bl.a. spørgsmålet om migranter. Der er en hjemsendelsesopgave i forhold til migranter, som er svær, og som kræver aftaler med hjemlandene, og som også kræver, at vi bliver endnu bedre til at skabe muligheder i hjemlandene og skabe muligheder for de migranter, som sendes tilbage. Vi kan ikke blive ved med at overholde FN's flygtningekonvention og sørge for, at de mennesker, som er flygtninge, får beskyttelse, hvis ikke vi sørger for at lave den skelnen – altså en skelnen mellem fattigdomsmigranter og flygtninge.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Astrid Krag.

Astrid Krag (S):

Det er jo rigtigt, at man skal skelne. Og den skelnen finder jo heldigvis også allerede sted i dag i vores asylbehandling. Man får ikke engang lov til at få en nærmere vurdering af sin sag, hvis det er åbenbart grundløst, at man skal have asyl, fordi man ikke er på flugt på grund af en krig, en konflikt. Det er jeg helt med på.

Men anerkender Enhedslistens ordfører ikke, at vi i den praktiske verden står med et kæmpestort problem, fordi netop den hjemsendelsesopgave, som Enhedslistens ordfører taler om, ikke tilnærmelsesvis foregår i en takt, hvor vi får de mennesker, som ikke har noget reelt opholdsgrundlag, ud af Danmark og ud af EU igen?

Hvis Enhedslistens ordfører anerkender det, fører det mig tilbage til mit første spørgsmål. Det lå i Enhedslistens ordførers logik tidligere, at vi lige p.t. står med et ekstraordinært stort pres, og at det betyder noget for antallet, og at vi derfor skal være villige til at tage flere lige nu. Altså, falder den logik ikke fra hinanden, hvis Enhedslistens ordfører giver mig ret i, at det simpelt hen ikke lykkes for os at få sendt de mennesker ud, som er her, og som ikke har et legitimt grundlag?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Situationen i Syrien, situationen med Islamisk Stat og med Assad betød, at ekstraordinært mange mennesker var på flugt. Det påvirkede næsten hele verden, det påvirkede i særlig grad de lande, som ligger omkring Syrien, altså Jordan, Tyrkiet osv., som jo er dem, der har løftet langt størstedelen af opgaven med at beskytte de mennesker, som var på flugt.

Men derudover er spørgsmålet, om det ikke er rigtigt, at der er mange mennesker, der er på flugt i verden, og at der også er mange mennesker, som er nødt til at flygte, altså ikke i FN's forstand, om jeg så må sige, men som er nødt til at bevæge sig væk fra deres hjem på grund af klimaforandringer og fattigdom osv. Svaret er ja. Og det kræver i allerhøjeste grad, at vi handler lokalt, og derfor er jeg også ked af, at man f.eks. vælger at nedsætte udviklingsbistanden. Jeg sy-

nes jo, at Danmark skulle gå forrest i verden og i Europa og sige, at vi har brug for at satse massivt på beskyttelse i nærområderne og på, at man faktisk kan få sikkerhed og stabilitet, og på fremtidsudsigter.

Rigtig mange af dem, som kom til Danmark fra Syrien, havde jo først været i Jordan, men flygtede, fordi der ikke var ordentlige sundhedsmuligheder, ikke ordentlige skolemuligheder, ingen fremtid for deres børn. Så ja, det faktum, at mange mennesker af den ene eller den anden årsag tvinges på flugt, kræver handling, også af Danmark, men altså i allerhøjeste grad også internationalt. Og det kræver massiv støtte til de områder, som løfter hovedopgaven.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Christina Egelund fra Liberal Alliance.

(Ordfører)

Christina Egelund (LA):

Tak. Det er altid interessant med værdipolitiske diskussioner her i Folketingssalen. I dag handler diskussionen om regeringens værdipolitik i forhold til de udfordringer, som følger af indvandringen. Vi hører tit i debatten, at de grundlæggende danske værdier er under pres, og det er også med det afsæt, at vi nu har den her debat i Folketinget. Værdikampen er der; de åbne frie demokratier og liberale frihedsrettigheder med alt, hvad de medfører af frihed for borgere, søges udfordret af totalitære strømninger, der vil alt andet end frihed for den enkelte. Og det er rigtigt, at der visse steder i samfundet er ekstremistiske strømninger, der udfordrer den måde, vi lever med hinanden på, og der er folk, der ønsker det modsatte af de frie, åbne og demokratiske samfund. Antidemokratiske bevægelser, social kontrol, ekstremisme og radikalisering er alle eksempler på forskelligartede formørkede kræfter, som søger at udfordre vores åbne og frie samfund. Det skal vi ikke lade passere. Vi skal stå fast på vores egne værdier, både i ord og i handling, vi skal insistere på, at liberale frihedsrettigheder som religionsfrihed, forsamlingsfrihed og ytringsfrihed er ufravigelige og noget, vi mener, og noget, vi står fast på. Vi forsvarer ikke de rettigheder ved at nægte bestemte grupper samme rettigheder, for de er universelle værdier. Vi forsvarer dem ved at stå værn om retten til at sige, hvad man mener, også selv om man er uenig, retten til at bevæge sig frit og retten til at udøve sin tro. Vi vil have frihed, frisind, fravær af overgreb, menneskelig ligeret og menneskeligt ligeværd og selvforsørgelse, og det skal ingen enkeltpersoner, grupperinger eller myndigheder knægte.

Man hører nogle gange i debatten, at det er indvandringen alene, som er problemet, men jeg mener, og Liberal Alliance mener, at det er mere nuanceret end som så. For mig og for Liberal Alliance er det vigtigt, at vi husker det væsentlige i værdidebatten. Det er ikke de mange, mange udlændinge, som lever deres liv i fred og fordragelighed, respekterer grundlæggende danske værdier, og som står op og går på arbejde hver dag for at forsørge sig selv og deres familie, der udfordrer de danske værdier – slet ikke. Det er derimod det mindretal, som forskanser sig i parallelsamfund og helt grundlæggende ønsker at modarbejde de frihedsidealer, som vi i generationer har bygget op. Som et liberalt menneske er det min grundholdning, at ethvert menneske har en helt fundamental ret til at søge et bedre liv gennem flid og hårdt arbejde, og derfor siger jeg og Liberal Alliance, at du er velkommen i Danmark, hvis du kan og vil arbejde, hvis du holder dig inden for nogle basale retningslinjer. Hvis du derimod er kommet til Danmark for at lade dig forsørge af andre, ernære dig gennem kriminalitet eller ikke respekterer grundlæggende frihedsværdier, så siger vi nej tak. Vi skal kræve, at personer, der vil være i Danmark, nærer respekt om grundlæggende danske værdier. De værdier er urokkelige, og vil man bo og leve i Danmark, skal man efter-

Kl. 12:42

Kl. 12:43

Kl. 12:43

Kl. 12:44

Kl. 12:45

Kl. 12:46

Kl. 12:46

leve dem. De vestlige demokratier, som bygger på frihed og folkestyre, er efter min overbevisning nogle af verdens bedste samfund. De baserer sig på værdier som frihed og frisind, og det er de grundpiller, som er formet af det danske samfund, og det skal de også blive ved med at gøre i fremtiden. Tak.

Kl. 12:50

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Christian Rabjerg Madsen. Værsgo.

Kl. 12:50

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det, og tak til ordføreren. Jeg er interesseret i ordførerens holdning til spørgsmålet om ghettogymnasier, altså gymnasier, hvor andelen af unge med anden etnisk baggrund end dansk bliver meget, meget høj, og hvor vi kan se, at danske elever søger væk. Der er altså noget, der tyder på, at der er en ond spiral på de her gymnasier, hvor etniske unge søger, og hvor etnisk danske unge søger væk. Det kan jo give nogle integrationsudfordringer, i hvert fald den udfordring, at der ikke er en flertalskultur at integrere ind i, hvis andelen af etniske elever bliver høj. Anser ordføreren det for at være et problem på gymnasierne og et mere generelt integrationsproblem?

Kl. 12:51

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:51

Christina Egelund (LA):

Jeg anser det absolut for at være et problem – det gør jeg – og også et problem, som der skal findes en løsning på. Så er der jo det modsatte hensyn, når man skal kigge på løsninger, nemlig at vi også skal værne om retten til selv at bestemme, hvilket gymnasium man vil gå på. Inden for en eller anden afvejning af balancerne mellem de to hensyn, altså hensynet til løsningen af det problem, som hr. Christian Rabjerg Madsen jo korrekt anfører, og hensynet til det fri gymnasievalg, skal vi finde en fornuftig løsning.

Kl. 12:51

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 12:51

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg er glad for, at ordføreren anerkender, at vi her har at gøre med et problem, og at det har en betydning, hvad for en elevsammensætning der er på det enkelte gymnasium. Jeg vil gerne give ordføreren mulighed for, hvis der er konkrete forslag til løsninger, at kunne bruge sin taletid på at sige, hvordan Liberal Alliance ser at man kan løse det problem, som jeg oplever vi er enige om der er.

Kl. 12:52

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:52

Christina Egelund (LA):

Jeg takker hr. Christian Rabjerg Madsen mange gange for muligheden for det. Nu er vi jo så heldige, at jeg i mit parti har undervisningsministeren, som jeg ved sidder dybt begravet i forhold til at finde en løsning på det her problem, som lige præcis afvejer de to konkrete modsatte hensyn, som jeg anførte i mit første svar. Og jeg har ikke noget mere konkret svar på det i dag.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken. Og den næste ordfører er fru Josephine Fock fra Alternativet.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Den debat, som Dansk Folkeparti har initieret i dag, er rigtig spændende. Vi har jo efterhånden haft den nogle gange her i salen, og jeg er også tilhænger af, at vi får den her debat, for jeg synes, det er spændende at høre os lidt op over de mere dagligdags lovforslag, kan man sige.

Så vil jeg gerne starte med at rose statsministeren, selv om jeg nu kan se, at han desværre ikke er her. Men jeg synes faktisk, at det igen var en god tale. Han præciserer igen, at det jo ikke handler om hudfarve eller tro, men handler om, som han udtrykker det, om man vælger Danmark til. Han lægger også vægt på, at selvfølgelig skal man kunne arbejde og komme ud i samfundet, når man er her, og det er jo noget af det, som vi også lægger stor vægt på.

Så vil jeg også gerne rose Christian Langballe. Det er ikke så tit, jeg gør det. Men i første halvdel af talen blev der brugt nogle ord, som jeg syntes var spændende, bl.a. at samfundet er en pagt mellem de levende, de døde og de ufødte. Det er jeg jo helt enig i, og det er en smuk sætning, synes jeg. Jeg vil jo så lægge i det, at det lige præcis gælder alle de mennesker, der bor i Danmark, uanset hvor man kommer fra. De mennesker, der bor i Danmark til enhver tid, er jo med til at skabe samfundet, og derfor bliver det netop både de levende, men også de døde, der har levet her, og så de kommende generationer, de ufødte, som er med til at skabe vores samfund.

Præmissen for debatten i dag er, at indvandring tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd og rette ind. Det er det, der står i forespørgselsteksten, og det er på baggrund af det, at Dansk Folkeparti gerne vil have værdidebatten, altså det, at vi bliver tvunget til at rette ind, og at man tvinger danskerne til noget. Den anden side af mønten er jo så for mig: Hvad er det for nogle værdier, vi skal holde i hævd i forbindelse med behandlingen af flygtninge og danskere med en anden etnisk herkomst end dansk, altså hvordan er det, at vi holder de værdier i hævd, i forhold til hvordan vi inkluderer hinanden, altså hvordan vi inkluderer os alle sammen?

Danmark er jo et demokrati, og det er et demokrati, der bygger på frihed. Og friheden er jo for mig helt essentiel i vores samfund. Det er jo friheden til at sige det, man mener, og til at mene det, man så faktisk mener. Friheden er jo også at mene noget andet end det, jeg nu står og siger fra talerstolen. Frihed er også at tro det, man vil. Og friheden er jo også at være den, man er. Det er også friheden til at kunne skabe et godt liv. Og friheden er også at kunne arbejde og have mulighed for at uddanne sig og indgå i meningsfulde fællesskaber.

Men hvis jeg så må tillade mig at bringe værdidebatten lidt ud over det, der har været diskuteret her i dag, vil jeg sige, at værdidebatten for mig også handler om, hvordan vi sikrer, at vores børn og børnebørn har den mulighed for fremadrettet at kunne leve et liv i frihed, og man kunne gå så langt som til at sige: for overhovedet at kunne leve et liv. Og det tror jeg jo også er vigtigt for os alle sammen her i salen.

Det fører mig faktisk et skridt videre, til noget, vi ikke har diskuteret i dag, og det er, at jeg jo synes, at vi er nødt til at tage den klimakatastrofe, som truer os, hænger over hovedet på os, meget alvorligt, fordi den også truer vores værdier, vores frihed og vores demokrati, og fordi vi er en generation, der reelt har mulighed for at gøre noget ved den katastrofe. Og med hensyn til det med os og dem kunne dem også være de generationer, der kommer efter os. Hvad er det

for nogle valg eller rettere ikkevalg, vi træffer, for at sikre, at der også er et dem, nemlig dem, der kommer efter os? Og det at vise empati over for kommende generationer er et værdipolitisk spørgsmål, som vi også bliver nødt til at tage alvorligt.

Hvorfor tillader jeg mig så at gå ind på den her debat? Jamen det er selvfølgelig, fordi det også påvirker, hvor mange mennesker af anden etnisk herkomst vi får og har i Danmark, for fremadrettet bliver klimaforandringerne noget af det, som for alvor får folk på flugt. Allerede i dag har vi over 23 millioner mennesker, som er kastet ud i flugt på baggrund af klimaforandringer. Og derfor ønsker jeg egentlig også at tage den diskussion med i dagens debat, altså fordi det bliver noget af det, der kommer til at påvirke os her i Danmark, også i de fremtidige generationer, hvis ikke vi tager det alvorligt.

Kl. 12:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er tre ønsker om korte bemærkninger. Den første er hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:58

Christian Langballe (DF):

Tak for talen. Det er jo ganske legitimt, at ordføreren gerne vil bringe klimaet op – det kan vi så diskutere – men jeg tror bare, at i den her debat bliver det nok at komme lidt for vidt omkring. Selvfølgelig drejer værdidebat sig om, hvordan vi bedst muligt sikrer det danske samfund også i fremtiden, og der er jo alle mulige præmisser og forhold, man kan indregne i det her.

Det har jo aldrig handlet om hudfarve med hensyn til de ting, vi diskuterer her, men kulturel, historisk og religiøs baggrund. Det er jo det, der former mennesket i dets stillingtagen til omverdenen. Nu har fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke villet svare, men mener ordføreren ikke, at det er et problem, at religiøse renhedsforestillinger betinger, hvilken mad der serveres i danske børnehaver?

Kl. 12:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 12:59

Josephine Fock (ALT):

Jeg tror, at mit korte svar er nej. En af de ting, jeg sådan set undrer mig over slet ikke har været oppe endnu, er, at vi jo efterhånden har flere og flere vegetarer i Danmark. Det er jo ikke nogen menneskeret at få serveret kød, og det er sådan set ligegyldigt, hvilken slags kød det er. Jeg synes, at det helt afgørende her er, at vi lader det være op til de lokale daginstitutioner, når de serverer mad, at tilrettelægge en ugeplan. Jeg synes virkelig ikke, at diskussionen om svinekød er essentiel. Der, hvor man vælger at sige, at man skal servere svinekød, må børnene jo indrette sig med så at tage en madpakke med, enten fordi de af religiøs overbevisning ikke ønsker at spise svinekød eller de er vegetarer eller har en anden overbevisning, der gør, at de ikke har lyst til at spise svinekød. Jeg synes virkelig ikke, at det er noget, vi skal tage stilling til herinde i Folketinget. Jeg synes, at det går glimrende derude med at tage stilling til det.

Kl. 13:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:01

Christian Langballe (DF):

Det er jo ikke et spørgsmål om, hvad vi skal have at spise i aften. Skal det være grønsager eller oksekød eller svinekød? Jeg synes egentlig, at det er lidt skuffende i forhold til den principielle diskussion, som jeg mener faktisk er væsentlig, nemlig om det er gavnligt,

at en del af sharia-loven og de her religiøse renhedsforestillinger får lov til at diktere, hvilken mad man spiser i børnehaverne. Er det vigtigt? Ja, det mener jeg søreme at det er. Jeg mener, at det er meget vigtigt, fordi det jo ikke kun er det her isoleret set. Det er også principielt. Hvor langt skal vi gå for at tilpasse os de her shariaforestillinger? Der synes jeg altså at jeg savner et svar fra venstrefløj.

Kl. 13:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Josephine Fock (ALT):

Ja, men jeg ved næsten ikke, hvordan jeg skal svare bedre. For mig er det ikke en værdi, at jeg synes, at jeg har ret til at spise kød – har ret til at spise lammekød eller har ret til at spise svinekød. Det er jo ikke for at vise disrespekt, men for mig er det ikke en del af en værdidebat. Værdidebatten i den diskussion ville for mig være at sige: Skulle vi tage den demokratiske bestemmelse lokalt? Altså, skulle vi sætte det lokale demokrati ud af spil, fordi vi herinde mener, at vi skal diktere, hvad man skal spise i en daginstitution i Horsens? Det ville være værdipolitik, kunne man sige, for mig. Jeg synes virkelig, at det er op til de lokale at diskutere det, og hvis man så finder ud af lokalt, at man vil have svinekød i sin daginstitution, jamen så må der blive serveret svinekød, eller man kan sige, at man ikke vil servere kød overhovedet, eller at man kun vil servere lammekød. Jeg mener ikke, at det er vores opgave som Folketing at tage stilling til det.

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 13:03

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak til ordføreren. Jeg skal spare ordføreren for at spørge ind til svinekød, men spørge om noget andet i stedet. Jeg vil gerne spørge om, hvor mange flygtninge Alternativet mener vi kan tage. Når jeg spørger, er det, fordi både partiformand Uffe Elbæk har sagt, at Danmark sagtens kunne tage 10.000 flere, og fru Josephine Fock selv sidste år i Altinget har skrevet, at vi har råd og vi har masser af plads til at tage flere. Kan vi få et slag på tasken? Hvor mange drejer det sig om, som Alternativet mener vi kan rumme mere i Danmark?

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:03

Josephine Fock (ALT):

Jeg kan ikke sætte et tal på. Jeg kan sige i forbindelse med vores eget finanslovsforslag, at noget af det, vi jo rigtig gerne vil arbejde med, er kvoteflygtninge, og at man udbygger kvotesystemet. Det, som vi selv i år har sat penge af til i vores finanslovsforslag, er bl.a. at tage 2.000 kvoteflygtninge. Altså, vi skal huske, at vi skal gå på to ben, og jeg hører jo ikke nogen partier herinde sige, at man ikke vil hjælpe i nærområderne. Vi skal netop hjælpe i nærområderne, så vi i virkeligheden sikrer, at folk kan blive i deres lokalsamfund. Det er jo så også derfor, jeg tager klimakrisen op. Men jeg ser bare ikke nogen takter til, at man for alvor hjælper i nærområder, og derfor har vi også en hævet udviklingsbistand og en hævet klimahjælp til udviklingslandene. Men vores finanslovsforslag skal også gøres langt mere ambitiøse. Jeg synes faktisk, vi skulle have en rigtig alvorlig diskussion her i Folketinget om, hvad det er, der skal til, når vi siger, at der skal hjælpes i nærområderne. For der skal rigtig mange penge til.

Så skal der i vores optik et helt andet fokus på, hvordan det er, man får kvotesystemet op at stå, hvordan man får FN til at være tovholder på det, og hvordan man får EU til for alvor at tage hånd om at fordele flygtninge. Så skal vi gå forrest i Danmark og vise, at vi har råd til – og det vil jeg stadig væk mene at vi har – at tage flere flygtninge. Men jeg vil jo allerhelst forsøge at forhindre, at der overhovedet er nogen mennesker, der behøver at flygte, og det er både fra krig og overgreb, men det er jo også fra klimaet, og det var derfor, jeg tog fat i klimadiskussionen. Altså, der er allerede 23 millioner på flugt på baggrund af klimaet, og det bliver vi nødt til at tage alvorligt.

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:05

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg er meget enig i både det med klimaet, altså det, som ordføreren siger om klimaflygtninge, og at der nok kommer flere i fremtiden, hvis ikke vi passer på, og det er også vigtigt at få understreget det med ulandsbistanden. Men jeg mener bare, at det måske kunne være rart at få sat tal på, om det ikke kunne give nogle udfordringer for Danmark. Altså, mener Alternativet stadig væk, som Uffe Elbæk har sagt, at vi sagtens kan tage 10.000 flere oven i de tusindvis, vi allerede har taget for ganske nylig – der kommer også nogle fra familiesammenføring – uden at det giver nogen problemer? For jeg synes egentlig, det er relevant, om vi diskuterer 500 kvoteflygtninge, eller om vi sagtens kan tage 10.000. Det er jo trods alt nogle forskellige tal.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:06

Josephine Fock (ALT):

Tak. Jeg er jo enig i, at tal er relevante, men vi må også bare sige, at der nu er blevet ført en politik – som man kan være enig eller uenig i – der har gjort, at tallet er voldsomt begrænset. Så jeg vil hellere fokusere på at diskutere, hvordan det så er, vi undgår, at folk bliver nødt til at flygte.

Så vil jeg også gerne diskutere – og det er jo også der, hvor vandene skilles – hvordan vi så behandler de folk. Hvilke muligheder giver vi de folk, der faktisk, ligegyldigt hvilke systemer vi bygger, ender med at stå på Danmarks dørtærskel og sige: Jeg er flygtning? Der er jeg jo af den opfattelse, at de, hvis de er flygtninge, selvfølgelig skal have flygtningestatus, og at de også skal have mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet, de skal have mulighed for at lære dansk, og de skal have mulighed for at blive integreret i lokalsamfundet.

Så det er derfor, jeg i virkeligheden synes, at det er en sådan lidt stivnet diskussion. For skal jeg sige 5.000, skal jeg sige 10.000, skal jeg sige 50.000? Selvfølgelig betyder tallet noget, men hvordan er det, vi for alvor sikrer, at folk ikke behøver at tage på flugt? Det er jo ikke en Tyrkietale, men det drejer sig om, hvordan vi for alvor hjælper i nærområderne, både med hensyn til krig og demokratiophugning, og at vi for alvor undgår en klimakatastrofe, der sender endnu flere folk på flugt.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det var ikke meningen at forskrække ordføreren. Den næste spørger er hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:07

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Fru Josephine Fock var inde på det her med værdier, og jeg kunne godt tænke mig at spørge om, hvordan vi i Danmark kan bevare nogle grundlæggende fælles værdier, såsom at mænd og kvinder er lige meget værd, demokrati og folkestyre, og at vi er et retssamfund, når vi bliver ved med at acceptere en indvandring, som indebærer, at der kommer rigtig mange mennesker udefra, som jo i nogle tilfælde ser helt anderledes på, hvordan et samfund skal være indrettet. Det kan f.eks. være i forhold til sharia-lovgivningen, som hr. Christian Langballe også var inde på. Men når der kommer en masse mennesker og der er kommet en masse mennesker her til landet, som ser helt anderledes på de her grundlæggende fælles spilleregler, sætter det så ikke nogle af de ting, som vi vel er enige om, nemlig at mænd og kvinder er lige meget værd, demokrati og folkestyre, under pres? Er Alternativet enig i det?

Kl. 13:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:08

Josephine Fock (ALT):

Jeg er jo enig i, at man, hvis man kommer til Danmark, selvfølgelig skal tage Danmark til sig. Det var i virkeligheden også statsministrens ord. Jeg tror jo, at for rigtig mange af de mennesker, der flygter, er det lige præcis det danske demokrati, de gerne vil være en del af. Spørgeren formulerer det, som om det er flertallet af de mennesker, der kommer til Danmark, der ikke ønsker at tage del i det danske demokrati.

Sådan som jeg hører spørgeren, ligger der nærmest også i spørgsmålet, at det er flertallet af alle dem af anden etnisk herkomst, der bor i Danmark, der ikke ønsker det. Det er ikke min oplevelse, og jeg synes heller ikke, at der er basis for at sige, at vi har et problem af den størrelsesorden. Vi har et problem med visse segmenter, og det er der, jeg gerne vil snakke om socialt udsatte boligområder og for alvor lave nogle indsatser, der sikrer, at alle kan blive en del af fællesskabet og ikke behøver at synes, at f.eks. bandelivet er mere attraktivt. Det skal vi selvfølgelig arbejde intensivt med, for det er der jo ingen af os der ønsker.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:09

Martin Henriksen (DF):

Tak for svaret. Jeg kan selvfølgelig misforstå fru Josephine Fock, det kan jo ske, men jeg forstår det sådan, at Alternativet mener eller anerkender, at det, at vi har nogle problemer med parallelsamfund og ghettoer, og det, at der er nogle i det danske samfund, som ikke deler nogle af de her grundlæggende fælles værdier, som vi vel alle sammen har et eller andet sted – altså, vi betragter mænd og kvinder som værende lige meget værd, og vi støtter demokrati, folkestyre og retsstat osv. – godt kan være en udfordring, når der kommer for mange mennesker udefra. Dermed ikke være sagt, at alle dem, der kommer, ikke vil gå ind for de her ting nu eller på sigt, men der er i hvert fald nogle af dem, som grundlæggende mener, at samfundet skal være indrettet helt anderledes.

Hvis det er rigtigt forstået, vil jeg spørge, om ikke Alternativet godt kan se en pointe i, at man så arbejder på at reducere den indvandring, der er hertil, fordi det alt andet lige skaber de her udfordringer, også selv om det ikke omfatter alle. For det gør jo så, at så får du tid, rum og plads til at arbejde med dem, som er i landet, og

som måske ikke går ind for demokrati, og som måske er aktive i forskellige kriminelle miljøer, eller hvad det nu kan være. Så kan man diskutere, om nogle af dem skulle udvises eller ikke udvises. Men det giver dog mere tid, rum og plads til, at vi kan arbejde med dem, der er i landet, hvis det er, man får begrænset tilstrømningen af dem, der kommer hertil udefra. Anerkender ordføreren, at der har Dansk Folkeparti en pointe?

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:11

Josephine Fock (ALT):

Jeg ved søreme ikke, hvordan jeg skal svare, for jeg tror jo på, at vi har plads til at kunne integrere flere mennesker. Jeg ville egentlig have stillet et spørgsmål om noget, der i virkeligheden har været helt fraværende, men så kom jeg fra det igen. Altså, noget af det, vi ikke har diskuteret i dag, er: Hvilke krav stiller det til mig som person, når jeg møder et menneske af anden etnisk herkomst end dansk, som måske lige er kommet hertil? Hvad er det så, man kan forlange af mig? Der mener jeg i virkeligheden at man kan forlange af mig, at jeg byder ordentligt velkommen. Det synes jeg også danskerne er rigtig, rigtig gode til. Jeg synes jo, de frivillige er helt fantastiske.

Så til det der med, om der er nogle grænser og sådan nogle ting, vil jeg sige: Vi vil nok ikke det samme, men for mig handler det om, at dem, der bor her, og dem, der kommer hertil, skal vi give de bedste muligheder, for jeg tror på, at det er den bedste form for integration. Jeg synes jo ikke, at man skal stigmatisere folk og sætte dem ned i integrationsydelse osv.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Pernille Bendixen.

Kl. 13:12

Pernille Bendixen (DF):

Er det en værdi for fru Josephine Fock og for Alternativet, at man har ret til et frit valg, at man frit kan vælge, at man vil have det der, men man vil ikke have det der? Er det en værdi for jer?

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Josephine Fock (ALT):

Det kommer jo an på, hvad det er. Nu ved jeg ikke, om vi skal ind i svinekødsdebatten igen, men jeg kommer f.eks. til at tænke over, om der skal være ret til frit at vælge sundhedsbehandling på alle parametre. Altså, vi har sat nogle rammer op i vores samfund, og nogle gange gør vi ting i fællesskab, og det skal alle leve op til, og andre gange siger vi: Her skal der være frit valg på alle hylder. Så det er jo svært at svare entydigt på det spørgsmål.

Som udgangspunkt synes jeg jo, at det enkelte menneske selv skal kunne bestemme og, ja, have frihed til at vælge, hvis det er et valg, der ikke nødvendigvis skader andre, altså med hensyntagen til andre mennesker. Det vil være mit sådan overordnede svar på spørgsmålet.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:13

Pernille Bendixen (DF):

Så når man i rigtig mange daginstitutioner har valgt udelukkende at servere halalmad, fratager man jo danske forældre det frie valg til at vælge på deres børns vegne. Det er uden hensyntagen til, hvad de danske forældre gerne vil vælge for deres børn. Synes fru Josephine Fock, at det reelt er at have et frit valg, og at det er rimeligt at tvinge sådan noget ned over danske forældre?

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Josephine Fock (ALT):

Men de steder, hvor man har valgt det, er det et lokalt demokrati, der er det jo en forældrebestyrelse. Så der er det jo vores demokrati, der fungerer. Jeg vil lade det være op til de lokale daginstitutioner på den måde, de nu er skruet sammen, at tage stilling til det. Det svarede jeg også tidligere på et spørgsmål at jeg simpelt hen ikke synes er noget, vi skal beslutte herinde i Folketinget.

Igen vil jeg sige, at jeg ikke synes, det er en menneskeret at spise alt det kød, man vil. I Alternativet går vi jo ind for, at vi er nødt til at begrænse kødforbruget helt generelt, fordi vi ved, det er den største CO₂-sviner. Så jeg synes, man skal tænke meget mere på, hvad man serverer for børnene.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:14

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg forstod før på fru Josephine Fock, at hun hellere vil tale om noget andet, da der blev spurgt om, hvor mange flygtninge Alternativet synes der skal komme til Danmark. Jeg vil nu gerne holde fast i, at vi gerne vil have et svar på, hvor mange flygtninge Alternativet synes der skal komme til Danmark. Man kan jo ikke bare svare, at man hellere vil tale om noget helt andet, om, hvordan vi løser flygtningekrisen. Man er nødt til at kunne svare på, hvad Alternativets politik er. Hvor mange flygtninge skal der komme ind i Danmark?

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:15

Josephine Fock (ALT):

Jamen jeg kan ikke sætte et tal på, ligesom hr. Rasmus Jarlov jo heller ikke kan sige, at der kun skal være nul, fordi vi har en forpligtelse til at tage imod de mennesker, der står ved vores grænse, og som har ret til flygtningestatus. Så er det, jeg siger, at vi i Alternativet mener, at vi godt kan tage imod flere, end vi gør i dag. Det har vi råd til, og derfor har vi i vores finanslovsforslag bl.a. foreslået at tage imod 2.000 kvoteflygtninge – også for at signalere, at vi synes, at kvotesystemet er et godt system.

Jeg vil hellere diskutere, hvor mange kvoteflygtninge vi så synes vi kunne have råd til at tage, og hvordan vi sikrer en indsats i nærområderne, der for alvor batter – langt mere end det, vi gør i dag – og som betyder, at vi måske kunne begrænse nogle af flygtningestrømmene. Det er jo noget, vi alle sammen i virkeligheden er enige i.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:16

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg har forstået, at fru Fock hellere vil tale om noget andet, men jeg vil gerne have svar på spørgsmålet: Hvor mange flygtninge skal vi tage imod i Danmark i dag i den situation, vi står i?

Vi kan godt sætte et tal på. Vi har fra Konservatives side sagt 5.000. Hvad siger Alternativet? Er det potentielt uendeligt? Eller er der en grænse for, hvor mange vi kan tage imod i Danmark? Man kan jo ikke bare sige, at man hellere vil tale om noget andet, når jeg beder om at få svar på, hvor mange flygtninge vi kan tage imod i Danmark i den situation, vi har i dag. Man må da kunne sige et antal. Hvor mange har vi plads til, uden at det giver større problemer, end Alternativet vil være med til? Det er da meget rimeligt at få svar på noget, der er så centralt i dansk politik. Hvor mange flygtninge skal vi tage imod?

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Josephine Fock (ALT):

Det er jo ikke, fordi jeg ikke vil svare, men jeg har ikke et tal. Jeg kan ikke sætte et tal på, fordi det jo netop også handler om, hvordan vi så løbende er til integrationen. Hvordan ser det ud? Hvordan går det? Og der må jeg jo bare sige, at med hensyn til de flygtninge, der er kommet hertil de seneste 3 år – mener jeg det er – har de pakker, bl.a. igu'en og hele opbakningen til trepartsaftalen, som Alternativet har været med til, faktisk gjort, at 36 pct. af dem er i arbejde. Det betyder, at vi gør det meget bedre nu, end vi gjorde tilbage i tiden. Hvis man ser på det bredere, ja, så er tallet lavere i forhold til, hvor mange der gennemsnitligt er i arbejde.

Nej, selvfølgelig kan vi ikke tage imod hele verdens befolkning, og derfor synes jeg, det er sådan lidt ... Jeg kan ikke sætte et tal på. Jeg kan bare sige, at vi i hvert fald kan tage flere, end vi gør i dag.

Kl. 13:16

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 13:17

Karen J. Klint (S):

Det er for at holde lidt fast i debatten om antallet, for nu kom fru Josephine Fock jo med det konkrete antal, altså 2.000 kvoteflygtninge. Mit parti går også ind for et nyt asylsystem, der i højere grad bygger på kvoter end på spontane flygtninge: Så mit spørgsmål går sådan lidt på det faktuelle: De 2.000 kvoteflygtninge, som fremgår af Alternativets finanslovsforslag, er det, uanset hvor mange spontane flygtninge der banker på døren?

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Josephine Fock (ALT):

Ja, det er det umiddelbart, for vi har jo den holdning, og det har Socialdemokratiet jo også – sådan har jeg indtil nu hørt Socialdemokratiet – at vi jo skal leve op til nogle konventioner. Og det vil sige, at de mennesker, der står ved grænsen og søger flygtningestatus, skal vi selvfølgelig tage imod, hvis de har ret til at få flygtningestatus.

Derfor vil jeg sige – og det er ikke for at undlade at svare – at vi jo meget, meget hellere vil fokusere. Altså, vi ville i virkeligheden gerne – hvis man kunne – lave det hele om til kvoteflygtninge, men det kræver jo også en international aftale. Og det er der, vi synes, at Danmark skal gå forrest, og derfor er jeg også rigtig, rigtig ked af, at Socialdemokratiet var med til at stemme for det forslag, der nedlægger, at vi modtager kvoteflygtninge. For det er vejen frem i det internationale samfund, tror vi.

I Danmark kan vi jo ikke som land løse hele den her flygtningekrise og heller ikke den flygtningekrise om klimaflygtninge, som allerede er der nu. Men kvotesystemet er en af løsningerne på det, og ja, i vores forslag er det uafhængigt af de spontane flygtninge, der står på Danmarks grænse i dag.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:19

Karen J. Klint (S):

Vi er jo enige i, at hvis kvotesystemet kan udbygges, bør det erstatte noget af det andet. Vi er bare nået frem til et andet resultat, altså at det er den samlede sum af borgere, som kommer til Danmark, der betyder noget. Derfor har vi sat kvotesystemet på pause – vi har jo ikke sagt nej til kvotesystemet. Men jeg forstår på svaret, at Alternativet ikke synes, at man skal sige, at den samlede sum af kvoteflygtninge og spontane flygtninge betyder noget.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Josephine Fock (ALT):

Det er mere en konstatering. Altså, vi siger ja til at modtage flere kvoteflygtninge, og vi siger ja til de spontane flygtninge, der står ved Danmarks grænser og måtte komme fremover. Men vi vil gerne diskutere, hvad der skal til, for at man for alvor kan sørge for, at der slet ikke kommer flygtninge. Hvis man overhovedet kan håbe på det, altså i forhold til at folk må flygte.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til fru Josephine Fock. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre til den næste ordfører, og det er fru Zenia Stampe fra Radikale Venstre.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Da jeg gik ned til den her debat som vikar – det er egentlig ikke min debat, det er vores næstformands, men hun var forhindret – så tænkte jeg, at det egentlig var en lillebitte smule bemærkelsesværdigt, at vi nu skulle have en debat om presset på danske værdier uden først at slå fast, hvad det er for nogle værdier, vi taler om, og hvad det er for nogle værdier, vi så mener er udfordret, og som skal forsvares. Men så lyttede jeg til statsministeren og blev i rigtig godt humør, fordi jeg tænkte: Hvor er det i grunden dejligt, at man kan være meget uenig med en regering, ønske den afsat, valg nu osv. og så alligevel føle sig fuldt dækket ind, når statsministeren stiller sig op på talerstolen og fortæller om de danske værdier, som binder os sammen: Frihed, folkestyre, frisind, ligestilling, ligeværd, fællesskab. Det er værdier, som jeg også mener er fundamentale.

Man kunne også tilføje: Storsind, retsind, lovsind – noget af det, der står ude på væggen, inden vi går ind her i Folketingssalen. Jeg er

sikker på, at det også er værdier, som statsministeren og de fleste her i Folketinget bakker op om. Men selv om jeg så kan sidde og lytte til statsministeren og tænke: Jamen det er da i grunden et dejligt værdifællesskab, vi har i Danmark, så er det jo alligevel ikke værdier, man kan tage for givet. Hal Koch sagde, at demokratiet er en livsform, der skal overleveres fra generation til generation. Men det mente han jo ikke bare var noget, man kunne tage for givet. Demokratiet giver ikke sig selv. Det er jo på mange måder at lægge bånd på sig selv, og det ligger ikke nødvendigvis i forlængelse af den menneskelige natur, det med at lytte til andre, det med at respektere sine modstandere, at acceptere et nederlag, at prioritere ordentlige langsommelige processer i stedet for hurtig handling og en stærk mand.

Det er ikke værdier, vi kan tage for givet. Det kan vi jo også se, hvis vi kigger ud i verden, ser nogle af de nye demokratier. Jo, på papiret er det måske demokratier, men er livsformen også demokratisk i Polen, Ungarn, for slet ikke at tale om Rusland og Tyrkiet, som vi nok ikke vil kalde demokratier? Men folk i Tyrkiet og Rusland vil måske selv mene, at det er demokratier, fordi flertallet bestemmer, og så er det så lige meget, at der er alle mulige ting, man ikke respekterer, og man i hvert fald ikke lytter til dem, man er uenig med.

Men vi har jo også selv udfordringer. 20 pct. af danskerne går ind for dødsstraf. Ja, for Dansk Folkepartis vælgere er det 36 pct. Det må de godt, det er jo et demokrati, men det er da ikke just i overensstemmelse med danske værdier. Hver anden elev i ottende og niende klasse mener, at ytringsfrihed ikke gælder muslimer, og når jeg valgte at stille en række spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører om f.eks. dødsstraf og homoseksuelles rettigheder, så er det jo, fordi jeg også her oplever, at der bliver sat spørgsmålstegn ved noget af det, som jeg opfatter som fundamentalt og dansk. Jeg kunne også have spurgt til andre værdier. Hvordan forholder Dansk Folkeparti sig f.eks. til religionsfriheden, når man foreslår at forbyde muslimer at opføre moskeer? Hvordan forholder Dansk Folkeparti sig til ytringsfriheden, når man foreslår at forbyde parabolere? Eller hvad med den personlige frihed, når man vil indføre udgangsforbud for bestemte befolkningsgrupper? Eller hvad med beboerdemokratiet, det lokale demokrati, som man er villig til at annullere, fordi der er nogle, der vælger at lade være med at sætte et juletræ op, som de ellers plejede?

Vi har også masser af udfordringer med at overlevere de her danske værdier til os selv. Det vidner vores egen debat om. Men ja, der er også problemer med vores nye danskere, alt andet ville da nærmest være mærkeligt. Og selv om en undersøgelse for et års tid siden konkluderede, at nydanskere faktisk støtter demokratiet lige så meget som os andre, så ved vi jo, at der er problemer. Det kan vi også se, når vi dykker ned i tallene. 22 pct. af beboerne i de udsatte boligområder mener, at kvinder skal gå tildækket. Det er da et problem. 38 pct. synes ikke, at homoseksuelle forhold skal accepteres. Jeg har ikke tallet med, men jeg er også ret sikker på, at der er lidt for mange, for slet ikke at sige alt for mange af vores nydanske forældre, der mener, at de har ret til at blande sig i, hvem deres børn skal gifte sig med. Og det er jo ikke noget, vi bare skal lukke øjnene for. Vi skal jo kæmpe for vores værdier, men det er selvfølgelig en balance, for vi skal kæmpe på en måde, så vi ikke opgiver vores egne værdier. Men når man ikke ønsker at forbyde sig eller tvinge sig til sine værdier, så er det jo ikke det samme, som at man så billiger eller accepterer en bestemt adfærd. Altså, når kvinder går med tørklæde, så er måden at frigøre dem på da ikke at forbyde dem at gå med tørklæde, men det er da at udfordre dem, at spørge: Er det noget, du selv har valgt? Hvorfor gør du det? osv. osv.

Nå. Det var egentlig ikke det her, jeg kun ville tale om. Det, som er min pointe, er: Danske værdier er jo ikke nemme. Det er jo nogle, man skal kæmpe for herhjemme, det er nogle, vi skal kæmpe for i verden. Det er bestemt ikke nogen, vi kan tage for givet. Og derfor er det jo helt mirakuløst, at det er de værdier, der er dagsordensættende for den internationale retsorden. Det er jo et mirakel. Og hvem

er det, der har vundet? Det er jo os. At et lille land som Danmark er i en situation, hvor samkvemmet mellem lande bestemmes af ret og ikke af magt, det er et mirakel. Og at de værdier, som så er herskende i den internationale retsorden, er vores egne, er jo også et mirakel. Det kan vi jo se, også når vi følger menneskerettighederne, som bliver diskuteret rigtig meget her, og som nogle gange også ses som en trussel mod Danmark. I sidste 20-30 år er der kun 15 domme, der er gået mod Danmark. Det viser jo bare, hvilken overensstemmelse der er mellem menneskerettigheder og konventioner og hele det internationale retssystem, som der er så meget kritik af, og så vores værdier.

Derfor er det, der bekymrer mig allermost – og det skal nok være mine sidste ord – når vi taler danske værdier, at den retsorden, som har garanteret os muligheden for og retten til at leve efter de værdier og samarbejde og handle med andre lande ud fra de værdier, er udfordret af dem, som står i tvivl og forsøger at undergrave den internationale retsorden, og tænk at det pres skulle komme fra os selv. Det er det, der bekymrer mig allermost.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak. Det bliver ikke det sidste ord. Der er nemlig en række korte bemærkninger, og den første er fra hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Kl. 13:27

Kaare Dybvad (S):

Tak for det. Som flygtning har man jo krav på midlertidig beskyttelse. Men hvis det er sådan, at Flygtningenævnet med en uafhængig dommer for bordenden vurderer, at man godt kan vende hjem til sit hjemland, men man har lyst til at blive i Danmark, mener ordføreren så, at man skal have lov til at blive i Danmark?

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Zenia Stampe (RV):

Jeg bliver simpelt hen nødt til at melde en lillebitte smule pas her, for det her er jo en overordnet værdidebat, og nu er vi nede at snakke om konkrete regler på udlændingeområdet. Det er ikke mit ordførerskab. Så det vil jeg meget gerne bede min ordfører om at forholde sig til og svare på. Men det er ikke det, vi er i salen for at debattere i dag. Og det siger jeg bestemt ikke, fordi jeg er bange for det spørgsmål, men bare fordi jeg ikke kan svare på det, for jeg ved ikke, hvor drøftelserne er lige nu i udlændingekredsen.

Det er klart, at jeg jo skulle kunne svare på det, hvis det var det, der var til debat, og det, der var på dagsordenen i Folketingssalen. Men jeg er bange for at komme til at svare på en måde, som ikke er i overensstemmelse med de drøftelser, der foregår lige nu på området og med vores egen ordfører. Men hvis spørgeren spørger lidt mere generelt om værdier osv., kan det jo godt være, jeg kan forsøge at komme med et radikalt svar på det.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:28

Kaare Dybvad (S):

Altså, overskriften, som man kan læse oppe på skærmen, nævner jo fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen. Og der har flygtninge jo også sådan en vis andel i den indvandring, der sam-

menlagt kommer til Danmark. Men hvis ordføreren ikke kan svare, er det jo fair nok.

Jeg synes bare, det ville være interessant at få at vide, om De Radikale mener, at man – hvis det bliver vurderet af Flygtningenævnet med en uafhængig dommer ved bordenden, at man kan vende hjem – så skal have lov til at blive eller ej. Men det er selvfølgelig ærligt nok, hvis man er vikar og ikke har mulighed for at svare på det.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:29

Zenia Stampe (RV):

Jamen det har ikke noget at gøre med, at jeg er vikar. Det er, fordi det er en overordnet værdidebat. Og det er et meget, meget specifikt, konkret spørgsmål, som handler om nogle drøftelser, der foregår i en anden kreds. Så det synes jeg egentlig ikke jeg behøver at undskyldte for. Det er bare sådan, at vi har debatter i Folketinget med forskellige temaer, og man ville jo heller ikke forvente, at jeg ville kunne komme med svar på helt konkrete spørgsmål på et eller andet boligpolitisk område, som jeg ikke har en jordisk chance for at kunne svare på for alvor, når det ikke er mig, der er ordfører.

Men hvis det er et spørgsmål om midlertidighed, altså hvis vi sådan mere generelt snakker midlertidighed og flygtninge, hvor vi ikke taler om de konkrete regler, for dem sidder jeg jo ikke og forhandler, så synes jeg også, det er en rigtig tanke, at man skal vende hjem, når man er i stand til det. Men ingenting er jo sort-hvidt.

Der kan jo være familier, som er kommet hertil og har fået børn; børnene er startet i skole, de voksne er kommet på arbejde osv. osv. De har startet et nyt liv her. Børnene kan måske faktisk tale dansk med deres forældre derhjemme. Der er jo flere, der mener, at forældrene skal tale dansk med deres børn, også selv om de har et andet modersmål, for at sørge for at de bliver rigtig danske. Det er fair nok.

Men man kan så forestille sig en situation, hvor en familie har gjort alt det. Og de har gjort deres børn danske, for det jo her, de er. Og så siger man: Nu skal I hjem. Det er en svær situation. Det er et dilemma. Og derfor er der ikke noget, der er sort-hvidt her. Men det er selvfølgelig en vigtig diskussion – også når den bliver konkret.

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:30

Christian Langballe (DF):

Jeg synes på en eller anden måde, det var en sjov tale – misforstå mig ikke – sjov, fordi det jo altid er nemt at være demokrat og gå i dialog med alle dem, man er enig med, og så i øvrigt brændemærke alle dem, man er uenig med, og sige, at det er udemokratisk. Demokrati betyder vel ret beset, at flertallet bestemmer, kort og godt, sådan er det. Så kan man jo lægge alt muligt i det og sige, at det er sådan en særlig livsform, der trives i Det Radikale Venstre, og det er godt nok for mig, men demokratiet er vel, at flertallet bestemmer, og dets væsentligste værdi er, at folk derude har indflydelse på den politik, der bliver ført. Det er det, der er afgørende. Betyder det så, at jeg skal ensrette mine vælgere, de vælgere, som går ind for dødsstraf? Nej, det gør det faktisk ikke. For det skal de så have lov til at mene. Det er bare ikke min holdning, og hvis jeg skal udtale mig om det, får de også at vide, hvad jeg mener om det.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Zenia Stampe (RV):

Det er jeg da faktisk en smule rystet over, altså at Dansk Folkeparti og hr. Christian Langballe i dag står og gør sig til talsmand for et utrolig reduceret billede på demokratiet, altså at flertallet bestemmer. Det har i hvert fald ikke så meget at gøre med kultur og værdier, som jo er det, vi taler om i dag. Hvis det er synet på demokrati, så er det jo bare en mekanisme, og så er Tyrkiets demokrati lige så godt som vores, for der var jo et flertal, som valgte Erdogan – det var godt nok kun et knapt flertal – og Rusland har også et fantastisk demokrati, fordi Putin jo er populær. Så har vi i hvert fald ikke det samme syn på et demokrati. For for mig er demokrati jo også respekten for mindretallet. Det er også dialogen, altså at man trods alt lytter, og at man ikke bare tromler andre. Det er også, at man accepterer et nederlag, det er også, at man indimellem giver plads til mindretallene, at man lader folk forsamle sig, at man lader dem, man er uenig med, tale, at man giver dem en fair proces. Det er da også demokrati, og det skal vi da prøve at uddanne vores egne borgere til, om det så er børn, der endnu ikke har lært det, eller det er borgere, der er kommet hertil, og som skal lære det, for sådan var det ikke der, hvor de kom fra. Det er da der, værdikampen foregår, og jeg vil bare opfordre hr. Christian Langballe til at tage den værdikamp, ja, både med nye danskere, men da søreme også med sine egne vælgere, som har fået et eller andet med demokrati galt i halsen.

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:33

Christian Langballe (DF):

Nej, nu bliver det her altså lidt for spøjst. Når jeg konstaterer det enkle, at demokrati ifølge det græske ord, som det kommer af, som er folkestyre, betyder, at flertallet bestemmer, så er det jo sådan, som det er. At vi så her i Skandinavien og i Danmark i øvrigt på grund af mange andre ting har udviklet det demokrati, som passer os, er jo sådan, som det er, og der er rigtigt nok forskel på demokratier rundtom i verden, fordi folk har forskellige traditioner, forskellig historie og forskellig kulturel baggrund. Det er det, som det drejer sig om. Jeg anerkender, at Danmark er en retsstat, og jeg anerkender de grundlæggende principper, som ordførerne har remset op. Det ændrer bare ikke på, at demokrati betyder, at flertallet bestemmer.

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Zenia Stampe (RV):

Det accepterer jeg også, altså at flertallet bestemmer. Det gør jeg bestemt. Men hvis det er det fundamentale, er det jo bare sjovt og en lillebitte smule underligt, at den der sag om juletræet i Kokkedal fylder så meget, fordi et flertal bestemte, at der ikke skulle være noget juletræ. Jeg synes også, det var en dum beslutning, og jeg tror egentlig nok mere, det var en dum beslutning end en ond beslutning. Jeg tror ikke, den bestyrelse fik tænkt sig godt nok om, for så skulle man selvfølgelig have sagt til hinanden: Det kan godt være, at vi sidder her med et flertal af muslimer – jeg ved ikke engang, om der var et flertal af muslimer, men der var i hvert fald et flertal, som ikke rigtig gik op i det juletræ – men det kan godt være, at der er 10, 20 eller 30 pct., der er i hvert fald mange eller nogle, i vores beboerforening, som faktisk glæder sig til at se det juletræ og synes, at det skal være der, og dem respekterer vi.

Det synes jeg havde været en rigtig demokratisk beslutning. Jeg respekterer også, at der var et flertal, der besluttede noget andet. Men jeg ville nok være gået i dialog. Hvis jeg havde boet derude og var et mindretal, ville jeg være gået i dialog med den bestyrelse og have sagt: Det er rigtigt, at I har flertallet, men, kammerater, det er ikke nok i et demokrati, man skal også lade mindretallet føle, at de er en del af demokratiet, og at vi respekterer dem, især når det ikke er noget, hvor der går noget af os selv, som f.eks. at sætte et juletræ op på en plads.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:35

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes, at fru Zenia Stampedes indlæg havde nogle mærkelige angreb mod Dansk Folkepartis vælgere: En relativt høj andel af dem går ind for dødsstraf og har på andre måder nogle holdninger, som fru Zenia Stampe er imod. Jeg forstod ikke rigtig meningen med at fremhæve det. Jeg hører det, som om det er en form for relativisering af de problemer, som opstår på grund af indvandringen til Danmark, og som om Radikale og fru Zenia Stampe prøver at sige, at de problemer, der kommer med indvandringen, ikke er særlig slemme, fordi vi også har Dansk Folkepartis vælgere. Hvad skal vi med det budskab? Hvad er formålet med at fremhæve det?

Anerkender Radikale ikke, at der kommer en masse mennesker med udemokratiske holdninger til Danmark på grund af det indvandringsmønster, som vi har i de her år og har haft i de seneste årtier, og at det giver nogle problemer? Hvorfor skal Dansk Folkepartis vælgere blandes ind i den diskussion?

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Zenia Stampe (RV):

Det er for at understrege, at de værdier, vi taler om i dag, ikke er nogen, vi kan tage for givet. Det er nogle, vi bliver nødt til at overleve til vores egne børn og til nye generationer. Jeg anerkender – det sagde jeg også i min tale – at det er værdier, der skal overleveres til nye borgere, der kommer til Danmark, som ikke har fået dem ind med modermælken eller i folkeskolen, eller hvor det nu end er, de har været. Det anerkender jeg. Det sagde jeg i min tale.

Men det, jeg bare godt kunne tænke mig at påpege, er, at dem, der har indkaldt til debatten, tror kun, at truslen kommer udefra, og der siger jeg bare, at truslen også kommer indefra, for det her er ikke nemme værdier. Det er jo derfor, at vi har den folkeskole, vi har. Så kan man gøre grin med den og sige: Uh, de sidder i rundkreds og laver gruppearbejde. Men når den danske folkeskole er, som den er, så er det, fordi vi har anerkendt, at hvis vi skal videregive de her svære værdier til vores børn, skal vi også lave folkeskole på den måde. Det betyder rigtig meget for en masse institutioner i vores samfund, at vi ved, at det ikke noget, der kommer af sig selv; det skal vi aktivt gøre. Det var sådan set bare for at gøre Dansk Folkeparti opmærksom på det.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Rasmus Jarlov (KF):

Det er generelt dårlig debatstil, at når man diskuterer en problemstilling, tager man ikke stilling til den problemstilling, men så fremhæver man et helt andet problem. Det gør os jo ikke klogere på, hvordan vi skal håndtere indvandringen, og hvilke problemer indvandringen giver os, at man begynder at diskutere nogle holdninger hos Dansk Folkepartis vælgere. Det gør os jo ikke klogere på, hvilke udfordringer det giver det danske samfund, at der kommer nogle indvandrere til Danmark. Det er jo bare at tale udenom i stedet for at forholde sig til det konkrete problem, som er emnet i den her forespørgsel: Hvilke udfordringer får vi i Danmark på grund af indvandringen?

Hvorfor svarer Radikale ikke på det i stedet for at begynde at tale om noget helt andet? Det minder mig om folk på internettet, som hver gang der er et eller andet problem, fremhæver de Irakkrigen eller forureningen i Stillehavet eller et eller andet andet, der intet har med problemstillingen at gøre.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Zenia Stampe (RV):

Jeg er bare nødt til spørge hr. Rasmus Jarlov: Hvorfor spørger hr. Rasmus Jarlov mig så ikke om det? Det er jo, fordi hr. Rasmus Jarlov også er mere interesseret i polemik, og kan man nu fange en på det forkerte ben? Jeg svarede faktisk på det i min tale. Jeg sagde, at dem skal vi da udfordre, men det, der måske er forskellen mellem mig og så i hvert fald nogle andre, er, at nogle andre gerne vil bruge tvang. De vil gerne krænke vores værdier, ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, personlig frihed, for at få os alle sammen til at ligne hinanden. Det vil jeg ikke, men jeg vil kæmpe for værdierne, men jeg vil jo kæmpe ved at tale med de mennesker.

Hvornår har Dansk Folkeparti sidst taget en snak med de mennesker? Der er jo nogle partier i det her land, som er mere interesserede i at kæmpe den værdikamp på Berlingskes blogs eller debatsektion end at stille sig derud, hvor undertrykkelsen finder sted, hvor de udanske værdier trives. Det vil jeg, for jeg vil kæmpe for de værdier. Jeg vil ikke bare stå og have en eller anden debat med mig selv og mine meningsfæller om nogle mennesker. Jeg vil flytte de mennesker. Det er forskellen.

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:40

Mattias Tesfaye (S):

De Radikales ordfører lægger op til, at vi skal have en værdidebat. Her de sidste par år har jeg læst et par bøger, der handler om, hvad der sker med de europæiske samfund, når der kommer indvandring hertil, bl.a. en fransk bog, der hedder »Underkastelse«, og som handler om, at de franske værdier ligesom imploderer, og det ender med, at de får en præsident fra det muslimske broderskab. Herhjemme har vi en forfatter, der hedder Kaspar Colling Nielsen, der har skrevet en bog, der hedder »Det europæiske forår«, der lidt handler om det samme, nemlig at Danmark ikke rigtig vedkender sig sine værdier og forstår, hvad de handler om, og også på en eller anden måde imploderer kulturelt. Derfor synes jeg også, det er væsentligt, at vi får en diskussion med hinanden om, hvad det egentlig er for nogle værdier, vores samfund bygger på, hvordan vi styrker og understøtter dem, og hvordan vi kan møde de fremmede kulturer, der kommer

hertil, på en selvstikker facon, så vi kan møde dem på en ordentlig og respektfuld måde.

Jeg har selv en oplevelse af, at de institutioner i vores samfund, der er kulturbærende – eller værdibærende, kunne man sige – i stigende grad bliver fravalgt af dem, der kommer til vores samfund. Der er f.eks. en kraftig stigning i andelen af børn, der går på muslimske friskoler. Der er fortsat alt for mange børn, der vokser op i familier, hvor der ikke bliver snakket dansk, og som ikke kommer i vuggestue. Derfor har vi foreslået, at alle børn, fra de er 1 år, skal i vuggestue, og at alle friskoler, hvor mere end 50 pct. af børnene er fra ikkevestlige hjem, ikke skal have statsstøtte. Det er vores konkrete forslag til, hvordan vi kan sørge for, at dem, der kommer hertil, bliver en del af de værdibærende institutioner, så vi får styrket de værdier, det her samfund er bygget på. Hvordan forholder Radikale Venstre sig til Socialdemokratiets forslag her?

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Zenia Stampe (RV):

Først vil jeg sige, at jeg synes, at det er vigtigt at tage debatten med de mennesker, det handler om. Og selv om man ikke vil tvinge folk til at opføre sig på en bestemt måde eller gøre brug af forbud, kan man godt have en holdning til det og aktivt modarbejde det. Jeg er meget enig i, at man skal stå ved sine værdier som samfund, og at man skal udfordre dem, som vælger en anden vej. Også selv om man ikke er villig til at forbyde den vej, skal man udfordre dem. Man skal ikke lade dem være i fred, man skal ikke acceptere det, men det kan godt være, at man ikke skal forbyde det.

Så bliver der spurgt ind til fravalget af de her institutioner. Jeg tror bare, at problemet er mere komplekst, og derfor tror jeg heller ikke, at det er nok med den nemme løsning. For hvorfor er det, at nogle fravælger f.eks. folkeskolen? Det er måske, fordi de oplever, at deres børn faktisk opnår bedre resultater på en privatskole, og så er fravalget måske ikke fravalget af danske værdier. Så handler det måske om at vælge en skole, hvor man tror på at ens børn kan opnå bedre resultater. Jeg er enig i, at det er et problem, men så er løsningen jo ikke at gå imod de skoler, som faktisk løfter eleverne og på nogle måder giver dem bedre muligheder, end de ville have haft i vores institutioner. Men vi bliver nødt til at se os selv i spejlet og gøre noget ved det, for det er jo et problem, at man søger væk fra vores institutioner – dér, hvor vi også overleverer de værdier, som vi taler om i dag.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:43

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg hørte det, som om Det Radikale Venstre i hvert fald ikke lige umiddelbart kunne støtte det forslag fra Socialdemokratiet.

For en uge siden – tror jeg – fik jeg en henvendelse fra to unge kvinder, som går i niqab, som gerne ville fortælle politikerne, hvad de mener om det her burkaforbud. Jeg havde dem på besøg herinde på Christiansborg for et par dage siden for at lytte til deres argumenter. Jeg vil sige, at det for det første var mere grænseoverskridende, end jeg lige havde forestillet mig, at sidde over for to mennesker, der havde maskeret sig, og have en politisk diskussion med dem. For det andet blev jeg overbevist om, at den norm, vi har i Danmark, at vi kan se hinanden, som jo er en uskreven regel – det er ikke en nedfældet regel i lovgivningen, men en uskreven regel, som de på en måde bryder, når de maskerer sig – er der behov for at få indskrevet

i vores lovgivning. Vi skal altså få skrevet ned, at vi ikke maskerer os, når vi mødes i det offentlige rum. Er det ikke en norm og en værdi i det danske samfund, som Det Radikale Venstre kan bakke op om – og ikke alene det, men også at vi får den skrevet ned?

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes, det er en rigtig god pointe, at der er forskel på, om noget er en norm, eller om noget er skrevet ned. For mig er der ingen tvivl om, at en burka eller en niqab er grænseoverskridende. Nu er jeg så i den heldige situation, at jeg er kvinde, og det vil sige, at hvis jeg er alene med de kvinder, tager de den jo af. Jeg var rystet, da jeg var i Dubai – eller et eller andet sted i emiraterne – og første gang oplevede de her piger, som var fuldstændig indhyllede, men da vi så var alene med dem, tog de dem af. De sagde, at de jo ikke kunne regne med, at de der mænd ikke ville kigge på dem på en seksuel måde. Det synes jeg jo er underligt, og det ligger langt væk fra den måde, vi er sammen på.

Jeg synes jo, at man skal udfordre de piger og sige det til dem. Man skal jo ikke bare sige: Vi har frihed i Danmark; vi må gøre, hvad vi vil, og jeg sætter ikke noget spørgsmål ved det. Man skal da selvfølgelig udfordre det og spørge: Hvad er det dog, du tænker om mændene i det her samfund, nemlig at de ikke kan finde ud af at kigge på dig, hvis du ikke har alt det på, uden at forestille sig alt muligt, og hvordan vil du have en almindelig og naturlig samtale med mig, når jeg kun kan se dine øjne? Den samtale skal vi da have. Men jeg synes jo, at vi mangler, at folk tør gå ud og tage den samtale; at vi vil hinanden så meget, at vi vil vores værdier så meget, at vi tager den samtale med hinanden. Men at man skal begynde at skrive sådan noget ned, synes jeg til gengæld ikke er særlig dansk. En værdikamp trives altså bedst, når man tør tage den med dem, som krænker ens værdier, frem for at den skal foretages på papir.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til fru Zenia Stampe for meget grundige svar, og velkommen til hr. Holger K. Nielsen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må sige, at jeg har det sådan lidt svært med udtrykket værdipolitik og debat om værdier – og det er jo det, som den her forespørgsel handler om – primært fordi det er et sådan meget fluffy begreb at diskutere og meget uklart, hvad der ligger i det. Og det bliver jo ikke mindre uklart, når man begynder at snakke om danske værdier. Men jeg har forstået, at det er det, Dansk Folkeparti godt vil diskutere, og det er vel ud fra det udgangspunkt, at man godt vil have sådan en meget polariseret diskussion, som man jo har tradition for hos Dansk Folkeparti. Det var også derfor, det i oplægget skulle handle om noget med islam over for kristendom og danske værdier, der bliver løbet over ende af muslimsk masseindvandring osv.

Det er jo en debat, vi har haft gennem adskillige år. Den har ofte været meget polariseret til stor skade for de løsninger, som det er nødvendigt at diskutere. Så er det faktisk interessant, synes jeg, at debatten i dag jo egentlig har været ganske stilfærdig – saglig og fokuseret på at løse konkrete problemer. Hvis det kan blive begyndelsen til en ny udlændingedebat, en ny debat om integration, så vil jeg hilse det meget, meget velkommen, så vi kommer lidt væk fra den hysteriske tone, der har præget meget af debatten indtil nu.

Vi er jo nødt til at erkende, at der er problemer med integrationen. Det går bedre, end mange påstår, men der er stadig væk problemer mange steder. Ghettoisering er et problem, og det er det i lande, hvor man har kendt det i mange år – USA f.eks. – men det er det også i Danmark, hvor det er blevet et stigende problem. Det er et problem, når man lukker sig inde i sig selv og skaber kulturer, som er lukkede, og isolerer sig fra omverdenen uden for ghettoen. Det er et problem med social kontrol, hvor familierne kontrollerer specielt de unge mennesker så meget, at deres muligheder for at udfolde sig begrænses i ekstrem grad – det være sig i forhold til det andet køn, det være sig i forhold til, hvordan de skal færdes uden for hjemmet. Det er da et problem, at der er et andet syn på kvinders rettigheder i mange minoritetskulturer i forhold til, hvad vi kender til her i Danmark nu. Men som jeg har sagt tidligere, er det nogle synspunkter, der også gjorde sig gældende i Danmark før i tiden. Der har været en kamp igennem årene at få accepteret, at kvinder skal have rettigheder – og det er en vigtig diskussion. Men vi er kommet langt, ja, og det er da et problem, at der i visse af minoritetsmiljøerne er nogle andre synspunkter på det. Det er da indlysende for os at se, at antallet selvfølgelig betyder noget. Det er vi da også nødt til at have som et udgangspunkt for den her diskussion.

Men så er det, at vi, synes jeg, skulle tage den derfra og så i stedet for at få en luftig, halvvejs religiøs debat få en debat om konkrete løsninger, erkende det her som problemer i stil med andre problemer, som vi som politikere skal håndtere og forholde os til – det være sig sociale problemer, boligproblemer, miljøproblemer, you name it. Og det er naturligvis ting, der kan løses, hvis vi politisk tager fat på det. Vi har også som politikere et ansvar for at erkende det og så også begynde at gøre noget.

Da er det da for os at se rigtigt, at man får fat på en diskussion af, hvordan vi får gjort op med ghettoiseringen, med ghettoerne. Der synes jeg i og for sig at statsministeren åbnede en debat, som er vigtig. Jeg ved ikke, om jeg er enig i alle de synspunkter og alle de forslag, som jeg kan forstå vil komme fra regeringen, men det må vi så se på til den tid. Det bliver jo en ganske vigtig diskussion. Jeg hilser det velkommen, hvis man kan få en større debat om social kontrol, om, hvordan vi kan støtte de kvinder, som, om jeg så må sige, gør op med den sociale kontrol i de her meget lukkede miljøer. Jeg synes, det er en vigtig diskussion, hvordan vi kan få børn skrevet op til vuggestuerne allerede fra starten, så de bliver, om jeg så må sige, integreret i det danske samfund.

Kl. 13:51

Det er en vigtig diskussion, hvordan vi kan få folkeskolens udviklet bedre, så man får en bedre fordeling af de unge mennesker i folkeskolen. Det kan gøres på forskellige måder. Jeg mener bestemt, at det er nødvendigt også at se på, hvordan skoledistrikterne indrettes, hvordan man fordeler børnene på en fornuftig måde, så man ikke får, om jeg så må sige, hvide skoler, der ligger lige ved siden af brune skoler – som jeg kender det ude fra mit eget område, hvor man endda i boligannoncerne kan se, at der bliver reklameret med, at et hus ligger i et skoledistrikt, der tilhører den pågældende hvide skole. Det er jo ikke acceptabelt. Det er man nødt til at se på og så få løst i højere grad. Det er med andre ord nogle konkrete sociale problemstillinger, som er vigtige, og som har at gøre med vores uddannelsespolitik, vores socialpolitik, vores arbejdsmarkedspolitik osv.

Det bør blive udgangspunktet i stedet for den her meget, meget fluffy diskussion, som også kommer op, vedrørende hvad man skal spise i daginstitutionerne. Det er da noget, man finder ud af derude. Sådan er det jo. Sådan skal det være. Det er jo ikke noget, vi skal sidde og hverken bestemme eller diskutere herinde i Folketinget, ej heller hvordan man skal indrette ting og sager lokalt. Der er med andre ord en forestilling om, at man her fra centralt skal bestemme ting, som nogle gør til en meget, meget stor principiel sag, men som

i virkeligheden er nogle praktiske ting, der kan håndteres lokalt og skal håndteres lokalt og derfor er noget, vi ikke skal blande os i. Tak.
Kl. 13:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:53

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og SF har sammen hævet beløbsgrænsen fra 375.000 kr. til nu 417.000 kr. Det har vi jo gjort for at beskytte det ufaglærte og faglærte arbejdsmarked mod indvandringen af borgere uden for EU, og nu kan jeg forstå på debatten i dag, at Dansk Folkeparti i hvert fald står fast på vores beslutning, og det gør vi også fra Socialdemokratiets side, og hvis SF også gør, er flertallet jo sådan set på plads, og så kan det, statsministeren i dag lancerer i Berlingske, jo godt pakkes væk. Så derfor er jeg interesseret i at høre: Står SF også fast på de beslutninger, vi har truffet i fællesskab på det her område?

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det gør vi da.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til hr. Holger K. Nielsen for dagens indsats.

Så går vi over til hr. Rasmus Jarlov fra Konservative Folkeparti.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her debat, og tak for en god og spændende debat indtil videre.

Immigrationen til Danmark kommer til at definere Danmarks fremtid, det er der ikke nogen tvivl om. Der er næppe noget andet, som har lige så store og langtrækkende konsekvenser. Når historiebøgerne bliver skrevet om 500 år, vil der stå, hvordan befolknings sammensætningen ændrede sig i anden halvdel af det 20. århundrede og i det 21. århundrede. Det giver en masse udfordringer, og helt centralt i de udfordringer, og hvor store de skal være, er selvfølgelig størrelsen af, hvor mange der kommer til Danmark.

Integrationspolitik kan ikke løse problemerne. Hvis vi har for store antal, som har en kulturel baggrund, som gør, at det er svært for dem at blive integreret i det danske samfund, kan det ikke løses gennem integrationspolitik. Det kan løse en lille del af det, men det fundamentale og afgørende er, hvor mange der kommer her til landet. Det er meget vigtigt, at vi får udenlandsk arbejdskraft til Danmark. Danmark skal være et af verdens rigeste lande, og det kræver, at vi har arbejdskraft. Der er store problemer rundtomkring.

Jeg var i tirsdags sammen med Forsvarsudvalget rundt at besøge en række virksomheder i hovedstadsområdet, som mangler ingeniører, som mangler folk, der har forstand på lys og lyd for at udvikle nogle af deres produkter. Og den samme situation ser man mange andre steder, nemlig at man simpelt hen ikke kan få de kvalifikationer, som er krævet, for at danske virksomheder kan udnytte de muligheder og de ideer, som de har. Så vi bliver simpelt hen fattigere, hvis ikke vi får udenlandsk arbejdskraft. Kunsten er at sikre, at vi får den arbejdskraft, vi har brug for, uden at vi permanent ændrer Danmarks demografi.

Jeg har i den forbindelse faktisk tænkt rigtig meget over Venstres slogan, at der skal være plads til dem, der kan og vil. Det er meget positivt. Det ligger fuldstændig fast, at vi ikke har plads til dem, der ikke kan eller vil. Spørgsmålet er, om vi har plads til alle, der kan og vil. Det kommer nok an på, hvor mange der er tale om. Hvis der nu kom flere hundredtusinder, som kunne og ville, skulle de så alle sammen have lov til at bosætte sig i Danmark? Det ville nok ikke være hensigtsmæssigt.

Det kan selvfølgelig lidt være en teoretisk diskussion, for der står ikke flere hundredtusinder og banker på døren lige i øjeblikket, men jeg synes, at det er relevant at reflektere over, om vi i virkeligheden ønsker en situation, hvor vi, hvis bare det giver økonomisk overskud i statskassen, skal tage imod alle dem, der har lyst til at komme hertil. Vi ønsker en rolig samfundsudvikling i Danmark, uden at vi laver fundamentalt om på befolkningssammensætningen.

Så for at opsummere kan man sige om konservativ udlændingepolitik, at vi er meget optaget af at begrænse indvandringen til Danmark. Vi skal ikke tage imod udlændinge fra grupper, som vi ikke kan forvente vil blive til et positivt bidrag til Danmark, og det vil sige, at der skal være et minimum af uddannede folk fra Mellemøsten, som får permanent ophold i Danmark. Den gruppe vil vi gerne have færre af. Derfor skal vi snarere repatriere og hjælpe hjem, end vi skal tage imod flere. Det er en gruppe uddannede fra Mellemøsten og andre konfliktområder, som vi selvfølgelig gerne vil hjælpe, men det skal ske i nærområderne, ikke ved at flytte dem til Danmark og sætte dem på overførselsindkomst.

I forhold til kvalificeret arbejdskraft, som efterspørges af danske virksomheder, er vi langt mere åbne over for at få dem til Danmark. Det er der simpelt hen brug for. Men døren er ikke åbnet for hundredtusindvis, og det skal fortrinsvis være midlertidigt ophold.

Så det var sådan en kort opsummering af, hvor vi står i den her debat, og så er vi selvfølgelig rigtig optaget af, at vi også hele tiden dyrker vores kultur i Danmark, og er bevidste om, hvad det er for nogle værdier, som hersker i vores land.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det. Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:59

Christian Langballe (DF):

Tak for en fin tale, hvor jeg vil sige at der var meget, vi er enige om, og det er jo et positivt udgangspunkt. Der, hvor vi så måske kan diskutere det – vi stod også og diskuterede det herude bagved – er med hensyn til det her med arbejdskraft. For man har jo i en stor del af den vestlige verden haft den forestilling, at væksten skal komme via arbejdskraft, altså at man henter arbejdskraften ind. Og det er jo – synes jeg – en temmelig tvivlsom strategi, også fordi det ret beset betyder, at der, hvis man ikke har en stærk lovgivning, der forhindrer det, kommer løndumping og alt muligt andet, og at man kan fastholde meget lave lønninger ved så at sige hele tiden at importere ny arbejdskraft. Så jeg kunne egentlig bare godt lige tænke mig at høre sådan en generel overvejelse med hensyn til mine pointer.

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:00

Rasmus Jarlov (KF):

Vi er generelt ret åbne over for arbejdskraft, også udenlandsk arbejdskraft, og for os at se gør det heller ikke noget, at der er et vist lønpres, sådan at vi i Danmark ikke går og bilder os ind, at vi er isoleret fra omverdenen, og at vi kan hæve lønningerne til niveauer, som er for høje. Vi synes sådan set som udgangspunkt, at hvis der er

nogle mennesker, der kan komme til Danmark og de kan levere nogle ydelser, som gør, at vi får billigere produkter i Danmark, så er det positivt. Vi mener, at det skal foregå på lige og retfærdige vilkår. Det nytter ikke noget, at folk kommer hertil og f.eks. ikke betaler moms – vi har problemer inden for eksempelvis transportbranchen, hvor der er udenlandske chauffører, som kommer hertil og ikke gør det – den slags ting vil vi selvfølgelig ikke finde os i. Vi vil ikke finde os i snyd og skatteunddragelse og alle mulige kreative selskabsformer, hvor man forsøger at omgå de regler og de bidrag, som vi forventer at andre virksomheder leverer til det danske samfund. Men som udgangspunkt synes vi sådan set, det er positivt, hvis vi kan gøre brug af udenlandsk arbejdskraft, som kan levere kompetencer og arbejdskraft, som er påkrævet i Danmark. Vi er ikke så protektionistiske som Dansk Folkeparti, som mener, at man skal holde den slags ude for enhver pris.

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren,

Kl. 14:01

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg synes jo bare, når vi som nationalstat nu er et frimærke, altså et lille land, at udgangspunktet må være, at den arbejdskraft, vi har i forvejen, er den, vi gør brug af. Sådan må udgangspunktet jo simpelt hen være. Jeg anerkender helt, at man kan have behov for udenlandsk arbejdskraft, og at der er nogle, der er superdygtige, men jeg synes bare, at udgangspunktet må være, at det er dansk arbejdskraft, der benyttes.

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:02

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes altså også, man skal have lov til at ansætte udlændinge; det må jeg sige. Jeg synes ikke, det nytter noget at hegne det ind og sige, at man skal ansætte en dansker. Det tror jeg ikke vi bliver rigere af. Det er til gavn for alle, at vi har en økonomisk vækst i Danmark, særlig også lavtlønsgrupperne. Så må man sige, at vi i forhold til den nuværende situation på arbejdsmarkedet er ved at have ud-tømt vores arbejdskraft. Der er flaskehalse rigtig mange steder og i utrolig mange brancher rundt omkring, og hvis man i den situation, vi står i nu, siger nej til udenlandsk arbejdskraft, gør man simpelt hen med fuldstændig åbne øjne Danmark betydelig fattigere, end vi ellers kunne være. Og det synes vi ikke er smart.

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 14:02

Karen J. Klint (S):

Ordføreren har flere gange i dag understreget behovet for udenlandsk arbejdskraft, og jeg formoder, vi er relativt enige om, at al arbejdskraft i Danmark har visse rettigheder og visse pligter. Så derfor går mit spørgsmål meget konkret på den aftale, som regeringen jo har lavet med arbejdsmarkedets parter om egu-forløb for flygtninge, altså hvordan de flygtnings arbejdsmæssige rettigheder er fremover. Er det med eller uden optjening af dagpenge?

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, som regeringsparti støtter vi selvfølgelig den aftale, det siger næsten sig selv. Optjeningsprincipper kan man selvfølgelig diskutere. Jeg mener ikke, at det skal være sådan, at man permanent er på nogle andre vilkår end resten af lønmodtagerne.

Kl. 14:03

menterer man de her folkeskoler som særlig muslimske skoler, og dermed cementerer man parallelsamfundene rundtomkring.

Det synes jeg er meget uhensigtsmæssigt, altså at man på den måde eksempelvis kører efter en anden kalender, end man gør i resten af samfundet. Og på den måde synes jeg, at man generelt skal tage det ansvar at sørge for, at man er en del af det danske samfund i stedet for at dyrke parallelsamfundene rundtomkring.

Kl. 14:03

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:06

Karen J. Klint (S):

Hvordan ser hr. Rasmus Jarlov så en flygtnings økonomiske situation, hvis man midt i et forløb eller efter et forløb, hvor man – mens man har midlertidigt ophold – er på arbejdsmarkedet, men så bliver arbejdsløs?

Kl. 14:04

Pernille Bendixen (DF):

Det er jo glædeligt, at vi er enige så langt. Så tror jeg også, at enigheden hører op. For vi i Dansk Folkeparti er i hvert fald herinde klar til at trække en streg i sandet og sige, at vi f.eks. vil have forbudt kønsopdelt svømning. Og så har vi det her med halalmad, som jeg jo hører gentagne gange er op til lokale forældrebestyrelser at beslutte. Men når det nu er en så essentiel værdi, hvorfor er det så, at man ikke er villig til at gå det skridt videre?

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen så får man jo de ydelser, man nu engang har ret til, og hvis man ikke har optjent dagpenge, er det klart, at så får man ikke dagpenge, og så ender man på kontanthjælp eller nogle af de andre ydelser, som vi har en myriade af i Danmark efterhånden. Jeg ved ikke, om jeg svarer på spørgsmålet, men så er det, fordi jeg ikke helt forstår det. For jeg synes egentlig ikke, der er så meget andet at sige, end at reglerne jo er, som de er, og så ender man på de ydelser, som man har ret til.

Kl. 14:04

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, det er i hvert fald ikke vores politik endnu, at man skal indføre sådan et påbud om, at man f.eks. ikke må halalslagte. Der vil mit udgangspunkt nok også være, at så må forbrugerne tage sig lidt sammen og kræve det. Altså, hvis man synes, at det er vigtigt, at man kan få noget kød i Danmark, som ikke er halalslagt, må man også være villig til at betale det ekstra, det ville koste, i hvert fald i en opstartsperiode for slagterierne.

Hvis der virkelig er en efterspørgsel efter det fra danskernes og forbrugernes side, vil det også opstå. Det kan nogle gange godt føles lidt, som om folk kommer og siger til os i Folketinget, at nu skal vi træffe en beslutning, som folk i virkeligheden kunne træffe for sig selv.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det ville være fristende at få et spørgsmål og et svar mere, men det tillader dagsordenen ikke.

Fru Pernille Bendixen.

Kl. 14:04

Pernille Bendixen (DF):

Mange tak. Altså, en del af det her med integration eller mangel på samme handler jo netop om de her parallelsamfund, og parallelsamfundenes beståen og opståen har jo meget at gøre med de religiøse sær hensyn, der bliver indført – og som jeg i virkeligheden vil kalde misforståede hensyn.

Er ordføreren enig i, at vi bliver nødt til at stoppe og holde op med at lave de der hensyn? Det er ikke, fordi vi mener noget ondt med det, men det er for det første, fordi vi er nødt til at stå fast på vores egne værdier, og for det andet, fordi vi skal minde om, at her lever man på de vilkår og de værdier, som vi har, og så kan man gøre, hvad man vil, derhjemme i privaten.

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Zenia Stampe.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Zenia Stampe (RV):

Jeg var lidt skuffet over ikke at blive stillet spørgsmål om tal, da jeg var på talerstolen, for jeg havde nemlig et spørgsmål, jeg gerne ville stille tilbage. Det får jeg så lejlighed til nu. Kenya er et af de lande, der har rigtig mange flygtninge. Der er to meget store flygtningelejre, som Kenya igen og igen overvejer at melde ud at man vil lukke. Og jo, måske sådan set et lidt mere alvorligt argument i Danmark, nemlig at de her lejre udgør en terrortrussel mod Kenya. Hvad mener hr. Rasmus Jarlov om en situation, hvor Kenya siger: Jamen tal betyde noget for os? Vi kan ikke huse 1 million flygtninge. Nu sætter vi et tal. Det kan måske være 600.000 mindre, end der befinder sig i lejrene. Hvad vil hr. Rasmus Jarlov mene om sådan en melding?

Kl. 14:08

Rasmus Jarlov (KF):

Det kan jeg love for at jeg er meget enig i. Og da jeg selv var medlem af en kommunalbestyrelse i København, kæmpede jeg rigtig meget for, at man f.eks. ikke lukker skolerne ned, fordi der er muslimske højtider – heller ikke i de områder af byen, hvor der måske er folkeskoler, hvor 97 pct. af børnene er muslimer. For dermed ce-

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Rasmus Jarlov (KF):

Det ville jeg da synes at Kenya var i sin gode ret til at gøre. Andre lande har da ligesom lov til at beslutte, hvor mange de synes skal komme ind i deres land. Det betyder ikke, at vi så skal tage 600.000 flygtninge fra Kenya, sådan som jeg tror at fru Zenia Stampe drømmer om at vi skulle gøre. Jeg tror, at det er nemmere for Kenya at håndtere folk, der kommer fra Uganda, tror jeg at de kommer fra, hvis jeg ikke husker helt forkert, fra nogle af de konfliktområder, der er dernede omkring, end det vil være for os i Danmark. Vi er jo tilhængere af generelt, at flygtninge bliver hjulpet så tæt på de områder, hvor de kommer fra, som muligt. Og det er nok ikke i Danmark, hvis der er tale om flygtninge i Kenya.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:09

Zenia Stampe (RV):

Det er bestemt ikke, fordi jeg drømmer om, at de 600.000 skal sætte sig i bevægelse mod Danmark, men jeg er lidt bange for, at konsekvensen kan blive det, hvis hr. Rasmus Jarlov og den danske regering eller danske politikere er med til at sprede en trend, hvor det er okay, at man som land siger: Der er en grænse, vi sætter et tal. Jeg må bare spørge: Hvis hr. Rasmus Jarlov også synes, at det er helt okay, at Kenya siger 600.000 færre, hvor skal de så tage hen? Og hvad, hvis de lande, de tager hen til, siger: Nej, vi har opfyldt den kvote, vi har sat for os selv? Hvad, hvis alle lande sagde, at der er et tal, og det tal ikke er lig med det antal flygtninge, der er, hvad gør vi så?

Kl. 14:09

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Rasmus Jarlov (KF):

Der er lande rundt omkring, der har sat nogle ret skrappe tal. Man kan spørge Saudi-Arabien, hvor mange de har taget – nul! Der er andre af de mellemøstlige lande, som ikke tager nogen overhovedet. Og så synes Radikale, at når de andre siger nej, så skal vi tage dem alle sammen, det er vores forpligtelse. Det holder bare ikke. Det kan vi ikke gøre som land.

Jeg synes, at det er et lands ret at bestemme, hvor mange man tager. Jeg synes, at der er nogle lande, der opfører sig dybt usolidarisk, fordi de ikke vil hjælpe deres naboland. Tænk, hvor groft det er. Tænk, hvis Sverige brød sammen, og vi så sagde, at vi ville ikke tage imod nogen fra Sverige, selv om vi var de bedste til at hjælpe dem og var det sted, hvor de bedst kunne fungere. Man har et ansvar lokalt. Jeg synes, at man har ansvar for at hjælpe rundt omkring, men den der tankegang om, at der er et vist antal flygtninge i verden, og dem må vi så bare tage, og at vi ikke kan sætte nogen grænse for, hvor mange vi må tage i Danmark, er så naiv og ødelæggende for det danske samfund, at det er svært at forstå, at man kan have den holdning.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 14:11

Mattias Tesfaye (S):

Tak. I den her måned har jeg været medlem af en fagforening i 20 år, så jeg er en stor fagforeningsmand og tilhænger af overenskomster

og minimallønninger. Men jeg ved jo også godt, at overenskomstsystemet forudsætter, at vi har et ret velfungerende uddannelsessystem, så de mennesker, der træder ud på arbejdsmarkedet, er de penge værd – groft sagt – som der står i overenskomsten. Og der har vi haft et problem med, at de mennesker, der er kommet til Danmark, altså ikke er vokset op i det danske uddannelsessystem. Masser af dem har ikke de kvalifikationer, der skal til for at tjene det, der står i overenskomsten, og derfor har vi haft alt for høje arbejdsløshedstal.

Derfor har jeg været rigtig glad for den trepartsaftale, der er blevet indgået, og hvor der er blevet lavet et godt gammeldags kompromis, som handler om, at vi ikke etablerer et permanent lavtlønsarbejdsmarked, men nogle lavtlønstrin, som flygtninge og familiesammenførte kan træde ind på mod til gengæld at få noget andet, nemlig krav på 20 ugers kvalificerende amu-kursus, en årlig lønstigning og ret til at dimittere ind i dagpengesystemet bagefter. Det er en aftale, og det, jeg kan høre i den offentlige debat, er jo, at Dansk Folkeparti gerne vil have afskaffet den dagpengeret. Hvis den forsvinder, siger LO selvfølgelig: Jamen det er i orden, men så fjerner vi også det protokollat, som de lave lønninger står i. Så kan de træde ind på minimallønnen, og så er vi tilbage ved udgangspunktet.

Så derfor tror jeg, det er ret vigtigt, at et parti som De Konservative, som har rødder i den danske arbejdsmarkedsmodel, står fast på den trepartsaftale og ikke ryster på hånden, for fjerner man dagpengeretten, fjerner man også indslusningslønnen, og så er vi slået tilbage i ludo. Så derfor kunne jeg godt tænke mig en ret klar tilkendegivelse fra De Konservative om, at vi ikke ændrer i den trepartsaftale, uden at arbejdsmarkedets parter i hvert fald bakker op om det.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil starte med at ønske hr. Mattias Tesfaye tillykke med de 20 år i fagbevægelsen. Jeg kan så fortælle, meget sjovt, at jeg netop har fejret mit 20-årsjubileum i Det Konservative Folkeparti, og i øvrigt er jeg selv medlem af Dansk Erhverv. Så har vi ligesom stereotyperne på plads mellem Socialdemokratiet og Konservative og de to sider af arbejdsmarkedet.

Vi er meget store tilhængere af, at der foregår nogle gode forhandlinger mellem parterne på arbejdsmarkedet. Derfor er jeg også enig i, at vi ikke bare lige pludselig kan gå ind og ensidigt opsige nogle elementer i en aftale, som er lavet sammen med arbejdsmarkedets parter. Så tak for de gode og relevante betragtninger. Jeg er sådan set som udgangspunkt ret enig i den betragtning, at vi ikke bare lige kan lave noget om i en stor aftale, som er indgået efter et meget grundigt samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:13

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Og så til noget helt andet: Ordføreren er den sidste ordfører for regeringspartierne, der er på talerstolen, og vi har ikke fået noget forslag til vedtagelse fra regeringspartierne. Det plejer vi jo at få ved en forespørgselsdebat. Hvad skyldes det?

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:14

Rasmus Jarlov (KF):

Vi har ikke fremsat et forslag til vedtagelse, og det skyldes, at vi ikke har kunnet blive enige om en tekst. Men der har været en god debat, og den er vi forhåbentlig alle sammen blevet klogere af.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til hr. Rasmus Jarlov, der er ikke flere korte bemærkninger.

Så har en af vores kollegaer trippet tålmodigt og forventningsfuldt rundt i salen og glædet sig til at få lov til at slutte af. Så jeg vil gerne byde velkommen til statsministeren.

Kl. 14:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for en god debat i en fredelig og seriøs tone om et vigtigt emne; en debat, som, når man følger den selv samme debat på andre platforme – senest så jeg selv noget tv i går – så foregår lidt mere, hvad skal man kalde det, højlydt, end den har gjort her i dag. Men det synes jeg har været rigtig, rigtig fint.

Jeg har ikke noget synderligt behov for at genfortælle alt, hvad jeg sagde til en start. Der forsøgte jeg at fremlægge min og regeringens position, og den er sådan set uændret i lyset af den debat, der har fundet sted her i dag gennem mange timer. Men et eller andet tager jeg alligevel med mig fra debatten her i dag.

Først og fremmest tager jeg måske med mig, at jeg jo fornemmer, at som årene er gået – og jeg har langt mere end 20-års jubilæum både i mit parti og i øvrigt i den fagforening, jeg selv er medlem af – har der over tid udviklet sig en ny realisme. Fronterne står ikke helt så skarpt, som de har stået. Hr. Holger K. Nielsen siger endda fuldstændig uhjulpet, at antallet betyder noget. Hr. Mattias Tesfaye står her i det offentlige rum og beklager en række lempelser under den tidligere socialdemokratiske regering. Og det er vel udtryk for, at der er en stigende, måske ligefrem konsensus om, at vi står med et sæt udfordringer her. Og jeg synes som sagt, debatten har været god, ved at den har været nuanceret. Der er brug for nuancerne, og det var også, hvad jeg var inde på i mit første indlæg.

Der er en udfordring, når vi nu er enige om, at antallet betyder noget. Så er der en udfordring knyttet til at holde antallet nede, og det har regeringen så taget en række initiativer til. Vi har også, for nu at være ærlig, slået os lidt på det, fordi det jo ikke er blevet klap-pet hjem alle steder. Jeg ved ikke, om det her med, at antallet betyder noget, som nu også lyder fra venstrefløj, kan tages som en slags forsinket opbakning til de stramninger, vi har foretaget. Så vil-le det måske være rart at få det klarlagt, for det står vel stadig væk tilbage, at en række af de stramninger, regeringen har foretaget, ikke har nydt opbakning her i Tinget. Og så er det måske lidt en gratis omgang at glæde sig over, at de så har vist sig at have en effekt.

For det er jo det store springende spørgsmål, at hvis man ruller de ting, vi har foretaget, baglæns, så vil antallet stige igen. Og det går ikke. Jeg synes egentlig, hr. Mattias Tesfaye beskrev det så rigtigt med den her metafor om den gamle gæld og renters rente, og at det ikke kan nytte noget, at vi løser nogle problemer med den ene hånd, hvis de så i virkeligheden forværres tilsvarende eller mere med noget, vi gør med den anden hånd. Så vi er nødt til at stå vagt om en fast udlændingepolitik, hvor Danmark ikke fremstår ekstraordinært attraktivt i forhold til andre lande. Det er regeringen garant for. Hvad der måtte ske, hvis regeringen ikke længere er regering, svæver jo i det uvisse, også efter dagens debat.

Så er der det andet fokus for regeringen, nemlig at vi jo ikke kan rulle historien tilbage. Altså, man kan være bekymret over, at der over generationer har været ført en lidt naiv politik, hvor for mange har fået ophold, men vi kan ikke rulle historien tilbage, og vi kan ik-

ke sende folk ud af landet, der har opnået permanent ophold eller li-gefrem statsborgerskab. Derfor står vi med et sæt udfordringer, der knytter sig til parallelsamfund, der er opstået i Danmark, og der er vi nødt til at gå målrettet til værks. Og jeg har jo her markeret, at rege-ringen inden for meget kort tid vil komme med et samlet udspil til det.

Det vil også adressere nogle af de spørgsmål, der har været nævnt i dag, bl.a. hele spørgsmålet om koncentrationen af tosprogede ele-ver på visse skoler, helt konkret på gymnasieområdet, hvor jeg er meget tilfreds med de løsninger, der synes at være fundet i Region Midtjylland i dag, men hvor udfordringerne jo stadig væk består an-dre steder i landet. Men det gælder også andre institutionsformer. Det gælder i folkeskolen, det gælder i vores daginstitutioner m.v. Vi kommer med et udspil.

Så er der endelig det tema, som også har været vendt her i dag, altså den udenlandske arbejdskraft. Og for mig er det jo vigtigt på ny at slå fast, at vi er nødt til at bevare balancerne her. Vi kan ikke have et Danmark, der står åbent for hvem som helst. Vi kan heller ikke have et Danmark, som bare er fokuseret på arbejdskraften, for der knytter sig også den udfordring til tingene, at folk jo også skal være her, når de ikke er i beskæftigelse. Når de går hjem fra virksomhe-den, er de en del af vores samfund i fritiden, og derfor er der et hen-syn at tage også her.

Kl. 14:19

Vi skal finde nogle balancer. Og regeringen har altså det grund-synspunkt, og det er i sagens natur også mit eget grundsynspunkt, at jo bedre vi er til at dæmme op for tilstrømningen, og jo bedre vi er til at få taget et opgør med parallelsamfundene, jo mere rummelighed vil der jo også være i forhold til at lukke den dygtige og uundværlige udenlandske arbejdskraft ind, som vi har brug for. Det er min tilgang til det.

Så har der været en diskussion om det med beløbsgrænserne, og ja, vi synes, regeringen synes, det var forkert, at et flertal uden om regeringen hævdede beløbsgrænsen fra 375.000 kr. til 400.000 kr., som i mellemtiden så er blevet til 417.000 kr. – om end det ikke er de sidste 17.000 kr., der provokerer mig, for det er så et udtryk for at bevare realværdien af det, man besluttede. Men det der løft på 25.000 kr. synes vi var forkert.

Jeg havde sådan set hellere set en helt anden debat med flere nuancer. Folk vil jo vide, at det parti, jeg selv repræsenterer, op til folketingsvalget gjorde sig nogle tanker om, at man muligvis burde arbejde med nogle differentierede beløbsgrænser ud fra en erkendelse af, at der er to hensyn. Der er et hensyn til at få den arbejdskraft ind, vi har brug for. Og så er det jo ikke ligegyldigt, hvor den ar-bejdskraft kommer fra, for som jeg antydede før, er folk også men-nesker i vores samfund uden for arbejdstiden. Og der er, alt andet li-ge, klar forskel på, hvor nemt og enkelt man lander på det danske ar-bejdsmarked, om man er en ingeniør fra New Zealand, der flyver ind, eller man er en ingeniør fra Somalia. Det må man sige helt åbent.

Derfor ærgrer jeg mig over, at der var det her flertal, som sådan lidt på rygmarven bare lavede en enøjet forhøjelse af beløbsgrænsen – plus i øvrigt efterfølgende at tilføre det her en del bureaukrati. Og jeg er nødt til at sige, og det er selvfølgelig på kanten af den her vær-dipolitiske debat, at det er noget, vi kommer til at diskutere. Det ag-ter vi også at diskutere i regi af Disruptionrådet. Det er jo ikke tre-partsdrøftelser, men det er et sted, hvor parterne er til stede. For det går så godt i Danmark for tiden – beskæftigelsen buldrer frem, ar-bejdsløsheden falder – at der er pres på rundtomkring, og vi har fået skabt noget bureaukrati her, som i hvert fald udfordrer.

Det er ikke kun beløbsgrænsen, det er også det forhold, at man fuldstændig uden undtagelse har sagt, at lønnen skal udbetales på en konto i Danmark. Det ved jeg skaber helt konkrete udfordringer i forhold til helt konkrete mennesker, der rejser ind fra helt konkrete

lande, der minder meget om Danmark i deres værdisæt. Det er mennesker, som agter at være her i en kortere tid, og som fortaber rettigheder derhjemme i forbindelse med pensionsordninger og andet, fordi de pludselig har svært ved at godtgøre deres løn, fordi den skal udbetales på en dansk og ikke f.eks. en amerikansk konto.

Så jeg vil bare tilkendegive, at lige så stram jeg ønsker at være, når det gælder hele den overordnede udlændingepolitik og vores asylpolitik; lige så stramt et fokus jeg ønsker at have på, at midlertidigt er midlertidigt; og lige så hårdt jeg ønsker at slå ned på parallelsamfund – lige så open-minded insisterer jeg altså på at være i forhold til den del af udlændingepolitikken, der handler om at sikre Danmark de ressourcer, som skal gøre Danmark rigere i fremtiden og sikre vores velstand. Jeg tror, jeg vil lade det være ved det.

Måske bare en enkelt bemærkning på falderebet om det med vedtagelser. Ja, det er rigtigt, at regeringen ikke har fremsat noget forslag til vedtagelse. Vi har sådan set heller ikke noget særligt behov for at kommunikere vores politik ned i nogle få linjer, for folk ved, hvad vi står for. Og vi følger op på den tradition, som egentlig også var der sidste år, hvor vi havde en helt åben debat om de her spørgsmål, uden at det førte frem til en egentlig vedtagelse. Så det er jo ikke et udtryk for, at der ikke er en linje. Regeringens linje er sådan set kendt, og den kan jeg så se at der er andre der forsøger at formulere sig op imod – og altså på en måde, hvor det i hvert fald ikke har kunnet lade sig gøre at samle oppositionen om et fælles forslag til vedtagelse. Lad det være ved det.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til statsministeren. Der er en række korte kommentarer, og den første er fra hr. Christian Langballe.

Kl. 14:24

Christian Langballe (DF):

Ja, tak til statsministeren for de afsluttende ord. Det, jeg sådan set bare vil nævne, er, at der her op mod jul, som vi alle sammen husker, var en diskussion om et paradigeskift i flygtningepolitikken, altså at flygtninge skal vende hjem. Det vil jeg egentlig bare gerne have uddybet og så måske også have opbakning til en betragtning, jeg har – eller måske en nuancering, det bestemmer statsministeren selvfølgelig selv – med hensyn til det der med, at jeg faktisk synes, at folk, der har nydt beskyttelse i Danmark fra ufred og krig, har en pligt til at vende tilbage. Og den pligt ville jeg sådan set godt have stod stærkt i de her forhandlinger, som vi skal ind i. Det var såmænd det.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Statsministeren.

Kl. 14:25

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig i sigtet, og jeg synes, det har, kan man sige, det naturlige for sig – også hvis man ligesom frigør sig fra det politiske rum og bare sådan taler moral, og hvad der opleves naturligt. Så kan man jo prøve at finde tilbage i sig selv og i det tænkte eksempel, at der opstod en situation i Danmark, hvor man var nødt til at flygte ud af landet, fordi der var ufred. Så ville jeg jo være glad for at kunne finde husly i et land, der ville sikre mig husly, være glad for at kunne finde husly i et land, der tilbød mig muligheder for at dygtiggøre mig og udbygge mine kompetencer, mens jeg var der, og være en aktiv del af samfundet, men jeg ville også synes, at det var helt naturligt, at det land havde en forventning om, at jeg drog hjem igen, når situationen var til det. Jeg ville også personligt føle, at det var helt naturligt, jeg gjorde det og påtog mig det medansvar for at genopbygge mit land, gerne stærkere rustet, end før jeg drog af sted. Det er sådan, jeg ser det.

Derfor er jeg sådan set enig i det sigte, at når man er flygtning, er det en midlertidig ting. Så kan der være nogle situationer, hvor det midlertidige bliver permanent, fordi krigen varer så længe, at man har slået så meget rod, at der måske opstår en undtagelse til det her, der egentlig burde være hovedreglen. Sådan er livet jo også.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Pernille Bendixen.

Kl. 14:27

Pernille Bendixen (DF):

Tak. Jeg er lidt optaget af den der ghettoplan, som jeg synes er spændende. Som jeg vist har nævnt én gang i dag: I Vollsmose er der brugt 1 mia. kr. siden år 2000 på alle mulige mærkelige og umulige projekter i forsøget på at integrere de mennesker, som bor i Vollsmose. Statsministeren har jo så lanceret det her med, at nu skal vi rive ned, og vi skal flytte nogle af de her mennesker, og der skal ændres i beboersammensætningen.

Men er der mere i det? For mig at se mangler der noget, for det er jo ikke beton, det handler om. Det handler om den kultur, der er; det handler om de mennesker, der bor inde i bygningerne. Hvis ikke vi får gjort noget ved kulturen, er vi jo lige vidt. Så kan det være lige meget, hvordan det udarter sig med betonen. Når man så holder det op imod alle de mange milliarder kroner, der er brugt i Vollsmose, hvad er det så, statsministeren og regeringen forestiller sig der er nyt i det?

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Statsministeren.

Kl. 14:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig i, at det handler om andet og meget mere end beton. Det er også grunden til, at jeg har søsat et internt arbejde, som nu vil blive offentliggjort inden for nogle uger, og som vil være et samlet opgør med parallelsamfundene. For vi kan netop ikke bare angribe det her boligpolitisk eller socialpolitisk eller uddannelsespolitisk; vi er nødt til at angribe det – med det her frygtelige ord – holistisk, altså det hele på en gang, og meget mere målrettet og fokuseret, end vi har gjort før. Det kommer regeringen med et samlet udspil til.

Det med at have en målsætning om, at vi slet ikke skal have ghettoer, og at en af vejene kan være at fjerne dele af dem helt fysisk, er jo ét element. Og hvad angår resten, må man væbne sig med tålmodighed; regeringen offentliggør vores oplæg, når vi er klar til at offentliggøre det.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:29

Pernille Bendixen (DF):

Det kan jo være sin sag at være tålmodig med sådan noget, men jeg skal gøre mit bedste.

Jeg vil lige følge op på det svar, der var til hr. Christian Langballe, om, at antallet betyder noget. Vi står over for familiesammenføringer i stor stil nu her, og dem, der kommer – og som kom dengang – er jo migranter og ikke flygtninge. Er statsministeren enig i, at det her paradigeskifte også må gælde for migranter, som jo ikke engang er flygtninge, og som egentlig ikke har nogen særlig grund til at være her, andet end at de har et dårligt liv derhjemme?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, immigranter, der ikke har noget beskyttelsesbehov, skal slet ikke være her. Det er også derfor, at tilkendelsesprocenten er faldet. Altså, vi er nødt til at have lidt rene linjer i den her debat: Hvis man kommer til Danmark og ikke har noget beskyttelsesbehov, får man ikke nogen asylstatus, og hvis man ikke har nogen asylstatus, får man heller ikke nogen familiesammenføringsret. Så skal man slet ikke være her, så skal man sendes ud.

Det er jo også derfor, vi senest med den finanslovsaftale, vi har indgået med spørgerens eget parti, har afsat yderligere ressourcer til at have hjemsendelsesattachéer på vores ambassader og til at lave et hjemsendelsescenter. Altså, hvis ikke man har krav på at være her, skal man ikke være her. Og hvis man ikke har krav på at være her, skal man slet ikke have ret til at få sin familie herop. Det siger sig selv.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Mattias Tesfaye.

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg vil starte med at sige, at jeg var glad for at høre, at statsministeren bakker op om den beslutning, der er truffet i Region Midtjylland, for det har ikke været muligt for regionsrådet og gymnasie-rektorerne i Aarhus at få en tilkendegivelse fra undervisningsministeren. Men nu har chefen talt, og det betyder, at den fordeling af gymnasieelever, de vil lave i Aarhus, bliver godkendt, og det er jeg kun glad for.

Så til spørgsmålet: Det er rigtigt, at vi har hævet beløbsgrænsen fra 375.000 op til 400.000 kr. og bygget en årlig regulering ind i ordningen, for den der årlige regulering var der ikke før. Altså, den stod på 375.000 kr. år efter år, og dermed blev den vel reelt udhulet. Så hvis statsministeren kan tilslutte sig, at den skal reguleres som noget selvfølgeligt, er der egentlig ikke nogen grund til, at vi har den her debat; så kan statsministeren bare tilslutte sig de 417.000, for det var nemlig det, beløbet havde været, hvis der havde været bygget en regulering ind, som der vel burde have været fra starten.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, det er to diskussioner i en. Jeg synes sådan set, det har sin naturlighed, at man regulerer forskellige beløbsgrænser, og det gælder jo både fradrag i skattesystemet, grænseværdier for, hvornår man får tilskud, og alt muligt. For den politiske situation skal jo gå på, hvor vi ønsker at niveauerne skal være, ikke? Og når vi træffer beslutninger, hvad end det nu handler om, hvor topskattegrænsen skal være, eller hvor mange penge man skal tjene for at kunne få en arbejdstil-ladelse, eller hvad det nu kan være, så skal diskussionen stå om det, og så vil det da almindeligvis være klogt, at tingene udvikler sig i takt med samfundets velstand.

Så jeg har ikke noget problem med, at grænser flytter sig med lønudviklingen, men jeg har selvklart et problem med, at et flertal i skyggen af noget, der handlede om noget helt andet, nemlig flygtninge, der gik på motorvejene, i efteråret 2017 sådan lidt panisk sagde:

Kl. 14:29 Nu hæver vi lige grænsen fra 375.000 kr. til 400.000 kr. Det gælder så meget desto mere, som at den grænse, der var, jo var en, vi aftalte med hr. Mattias Tesfayes egen regering i de 4 år, man var i regering og syntes, det var en fin grænse. Altså, det har jeg et problem med.

Kl. 14:29 Så hvis vi kan blive enige om, at vi sætter den ned igen til det gamle niveau, mod at vi så til gengæld regulerer den år for år, så har vi da lavet dagens kompromis her i salen.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:32

Mattias Tesfaye (S):

Vi har ikke reguleret grænsen panisk i ly af, at der gik nogle på motorvejene. Vi har taget konsekvensen af, at man ikke, som man burde, har indarbejdet en regulering i de 375.000 kr. Så har vi hævet den med 25.000 kr., fordi det cirka var det, beløbet havde ligget på, hvis der havde været indarbejdet en regulering. Så dagens kompromis her burde jo være, at regeringen tilslutter sig de 417.000 kr., fordi de egentlig ikke er andet end konsekvensen af den aftale, der blev lavet, mens Helle Thorning-Schmidt var statsminister, nemlig 375.000 kr. plus en fuldstændig normal regulering, som vi i øvrigt foretager alle mulige andre steder i finansloven.

Så hvis statsministeren ellers er tilhænger af en regulering, burde det jo ikke være noget problem at tilslutte sig de 417.000 kr. Det, som statsministeren foreslår, er så, at vi skal sænke den yderligere. Og til det vil mit spørgsmål være: Hvor meget yderligere skal den så sænkes? Er det med de 25.000 kr. eller de 100.000 kr., finansministeren taler om, eller hvor meget er det?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Kl. 14:33

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg må konstatere, at der ikke findes noget flertal for at diskutere den her sag med åbent sind i det her Folketing. Det er meget, meget beklageligt. Hvis man ser tilbage på, hvad jeg selv formulerede op til folketingsvalget i 2015 – for i modsætning til hr. Mattias Tesfayes eget parti går der lige linjer fra, hvad vi siger før valget, til, hvad vi eksekverer bagefter – rejste vi debatten om, om vi i virkeligheden ikke burde have en mere nuanceret tilgang til det her spørgsmål om arbejdskraft.

For der er jo tale om to krydsende hensyn. Vi har brug for at have et åbent arbejdsmarked. Og jeg vil bare sige, at i takt med at regeringens politik virker og arbejdsløsheden falder, beskæftigelsen stiger og tingene presser på, og i takt med at det er svært at komme igen-nem med en skattereform og arbejdsmarkedsudbudsreformer, så bliver presset på at stå åben for arbejdskraft bare større. Det er jo den ene dimension.

Den anden dimension vedrører at passe på Danmark, altså Danmarks sociale, kulturelle sammenhængskraft, om man vil. Og derfor handler det jo ikke kun om, at hvis der er en ledig ingeniørstilling, skal vi finde en ingeniør – for den ingeniør bliver en del af vores samfund, også i de mange timer, man ikke er på arbejde. Derfor ønskede vi jo en nuanceret debat, der handlede om, om man kunne forestille sig – for at sige det ligeud – at det var lettere at komme ind på det danske arbejdsmarked, hvis man kom fra New Zealand, end hvis man kom fra Somalia, altså at grænserne ikke skulle være de samme. Men den debat har Socialdemokratiet jo meldt sig ud af, og det skal jeg da beklage.

Men hvis det, der spørges ind til i dag, dækker over en oprigtig interesse i at se på det her med friske, nye, nuancerede øjne, så vil

jeg hilse det meget velkommen. For vi kommer til at få den debat, hvis vi skal sørge for, at opsvinget fortsat har flyvehøjde og flyvelængde.

KI. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Lidt goodwill skal statsministeren have, men normalt ville jeg ikke have tilladt en opdobling.

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

KI. 14:35

KI. 14:35

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Temaet i dag er jo sådan en blanding af danske værdier og indvandring, og en værdi, som vi heldigvis ikke har patent på, men som fylder meget i Danmark, er, at vi synes, at børn har nogle særlige rettigheder, vi passer ekstra godt på børn, og når børns forældre træffer beslutninger, som vi som samfund er uenige i, så gør vi, hvad vi kan, for at beskytte børnene. Jeg spørger, fordi der jo sidder børn i Udrejsecenter Sjælsmark, og som situationen er nu, risikerer vi jo, at de børn skal tilbringe hele deres barndom i Udrejsecenter Sjælsmark, som er et barsk sted at være barn. Er der for statsministeren nogen øvre grænse for, hvor længe vi kan lade et barn leve på den måde?

Jeg spørger, fordi der jo faktisk var det, for statsministerens forgænger, hr. Anders Fogh Rasmussen, der i erkendelse af, at vi ikke kan lade børn tilbringe hele deres barndom i asylcentre, lavede en form for udeboliger i tilknytning til centrene, hvor børnefamilierne kunne bo, og som statsministerens sikkert siger: Jamen forældrene kan jo bare udrejse – jo, men nu er det jo barnets tarv, vi i Danmark plejer at lægge vægt på, også selv om vi er uenige i forældrenes beslutning. Er der nogen grænse for, hvor længe børn kan leve i sådan et udrejsecenter?

KI. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Statsministeren.

KI. 14:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu lagde jeg jo fra land her i mine afsluttende bemærkninger ved at hilse ny realisme velkommen, og den omfatter så nødvendigvis ikke alle Folketingets politiske partier, men vi er bare nødt til at være realistiske omkring det her. Jeg forstår godt, hvor man vil hen med det spørgsmål, men alting har en konsekvens. Hvis vi laver et system, hvor folk med børn kan komme til Danmark – uden egentlig at have et krav på beskyttelse – og sidde i udrejseposition og ikke samarbejde, og hvor de, fordi de har børn, over tid så i virkeligheden kan få den rettighed, som de ikke har, så skrider tingene altså. Alting har en konsekvens.

Det er derfor, at jeg siger, som jeg også sagde i min nytårstale, at mange af de her ting griber os om hjertet, men vi er nødt til at lade hovedet følge med i alt, hvad vi gør. Så hvis vi indretter os på en måde, hvor de regler, vi egentlig har lavet, kan suspenderes, ved at folk ikke samarbejder, lægger armene over kors eller skubber deres børn foran sig, opfylder vi altså ikke de mål, vi selv har. Og regeringen har det mål, at vi holder antallet af folk, der kommer til Danmark, altså, af folk, der så at sige visiterer sig selv ind i Danmark, nede.

KI. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Man kan gøre alt muligt for at skræmme flygtninge fra at komme til Danmark, man kan også gøre alt muligt for at forsøge at få de mennesker, som er i Danmark uden et lovligt ophold, til at forlade Danmark igen, men jeg tror, at vi alle sammen har nogle grænser for, hvor dårligt vi kan tillade at børn har det, for at skræmme forældrene ud. Og det, som har været situationen i Danmark fra 2007, hvor Anders Fogh Rasmussen ændrede reglerne, og så til i dag, har ikke været, at forældrene sådan bare kunne få opholdstilladelse, fordi de havde børn, men at man lod de her børnefamilier bo i nogle boliger i tilknytning til centrene, hvor børnene kunne få et sådan lidt mere almindeligt børneliv; i det sekund, de kan udsendes, bliver de stadig væk udsendt, forældrene har ikke adgang til arbejdsmarkedet osv. osv., men man tog nogle særlige hensyn til børnene. Skal jeg forstå statsministerens svar sådan, at der for statsministeren ikke er nogen øvre grænse for, hvor mange år et barn kan leve på f.eks. Sjælsmark? Altså: Er det 1 år, er det 2 år, er det 5 år, er det 10 år? Hvor lang tid kan vi acceptere at et barn lever på den måde på dansk jord?

KI. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Statsministeren.

KI. 14:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det er jo i virkeligheden et spørgsmål, der skulle stilles til forældrene, fordi de børn, vi taler om her, altså er børn af forældre, der ikke skulle være her, og som skulle udrejse. Så man skulle altså stille spørgsmålet derhen.

Hvis der nede bag spørgsmålet ligger spørgsmålet: Har regeringen nogen planer om at bløde op? er svaret nej – det har vi ikke af de grunde, jeg gav til en start, nemlig at vi er nødt til at føre en politik, som gør, at vi holder tilstrømningen til Danmark under kontrol. Det er vi lykkedes med. Der kom vel omkring 14.000, 15.000, 16.000 asylansøgere i 2014, tallet steg i 2015, og nu har vi bragt det ned til det laveste, vi har set i 9 år. Og vi ønsker ikke at justere på vores asylpolitik på en måde, der bringer de opnåede resultater i risikozonen.

KI. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Zenia Stampe.

KI. 14:40

Zenia Stampe (RV):

Jeg og mange andre – tror jeg godt jeg kan sige – var meget glade for de ord, som statsministeren sagde i sin åbningstale om integration, nemlig at det ikke handler om hudfarve eller religion, men om at vælge Danmark, og det spørgsmål, jeg stiller nu, er derfor på ingen måde polemisk ment, og jeg forsøger heller ikke at få statsministeren i fedtefadet hos nogen af sine samarbejdspartnere. Men jeg tror bare, det er noget, som der er nogle derude der hungre efter at høre igen og måske også høre endnu tydeligere, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren til de muslimer, der sidder derude og tænker: Vil Danmark nogen sinde acceptere mig som dansker og se mig som landsmand, selv om jeg er muslim? Hvad vil statsministeren svare ham eller hende, der sidder og tænker det?

KI. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Statsministeren.

Kl. 14:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

De er jo i hvert fald ikke til stede på tilhørrækkerne, kan jeg se, men det er bare en parentes. Men det er jo egentlig sjovt med den her ophedede debat, som er altings omdrejningspunkt i dansk politik, at når man så flytter den ind i Folketingssalen, så er der pludselig to-talt tomt, og der er ingen til stede. Men skulle der alligevel sidde en derude, vil jeg sige – og det har jeg sagt hele tiden – at det jo ikke er ens religion, der betinger, at man kan være dansk. Altså, man kan være ateist, man kan være jøde, man kan være hindu, man kan være kristen, man kan være rigtig mange ting, og derfor kan man godt være dansk. Det kan man så ikke vende om til at sige, at det er man så også automatisk, vel? Derfor har jeg det vel på den måde, at der ikke er nogen tvivl om, at religion har betydet meget for meget mislykket integration, desværre, og derfor er der udfordringer. Men det er ikke det samme, som at religion i sig selv er forhindrende for den gode integration.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:42

Zenia Stampe (RV):

Det vil jeg gerne kvittere for. Og der sidder ikke nogen her i dag, men vi sidder her jo, og vi taler med folk, og jeg synes faktisk, det gør en rigtig stor forskel at kunne sige til folk – og jeg skal selvfølgelig referere loyalt og ikke gøre det til noget, det ikke var – at vi har en statsminister, der ikke mener, at det er en forhindring for at blive dansker, at du er muslim. Det vil jeg gerne takke for.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren? Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 14:43

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt lige følge lidt op på det spørgsmål, som fru Johanne Schmidt-Nielsen stillede før om børn. For vi er vel enige om, at der selvfølgelig ikke skal spekuleres i, at man kan komme til Danmark og så få nogle rettigheder, fordi man har børn med sig. Men det er jo ikke det, det her handler om. Det handler jo i de fleste tilfælde om – og jeg synes, der været nogle eksempler – at det er børn, der har været i Danmark i mange år, og som for visses vedkommende er vokset op her i Danmark, som er fuldstændig som andre danske børn, og som så pludselig skal sendes væk fra den tilværelse, de har haft. Det har ikke altid været under trykke rammer, det har ofte været lidt usikkert, hvor man har måttet flytte fra sted til sted, men alligevel har det været et eller andet liv som børn, som danske børn, man går i danske folkeskoler, man har danske kammerater, dyrker sport, spiller fodbold, osv., og så bliver man sendt ud. Bør der trods alt ikke være et særligt hensyn dér, uden at det af den grund vil medføre spekulation i det?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Kl. 14:44

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Med al respekt tror jeg ikke, det var det, det handlede om, for det, fru Johanne Schmidt-Nielsen spurgte ind til, var de folk, der sidder i centre uden at opnå et beskyttelsesgrundlag i Danmark, og som vokser op i de centre. Men lad det nu være, for det, der jo så spørges til her, er de situationer, hvor folk er kommet til Danmark og har børn,

børnene vokser til og vokser op, og forældrene skal sendes hjem. Skal børnene sendes hjem, eller er de blevet så danske, at de burde få lov at blive her? Det rammer lige ned i den her debat, der handler om det midlertidige, og hvor jeg er nødt til at gøre mig en lille smule hård, og jeg skal ikke dække mig bag hr. Mattias Tesfaye.

Men hr. Mattias Tesfaye gjorde sig i sin indledning nogle betragtninger om det her med, at vi ikke altid bare kan tage naboens datter, det lokale eksempel, og solstrålehistorien og holde dem frem, for vi er nødt til at holde fast i nogle principper. Og hvis folk kommer til Danmark, fordi de midlertidigt har brug for noget beskyttelse, og det behov falder bort, så er udgangspunktet også, at de skal rejse hjem. Hvis de kommer til Danmark og sådan set slet ikke har noget krav på at være her, men vi praktisk er nødt til at indrømme, at de er her, fordi vi ikke kan sende dem hjem, selv om de egentlig ikke har noget krav på at være her, så er vi jo nødt til at insistere på, at når vi kan sætte det krav igennem, så sætter vi det også igennem. For hvis ikke vi gør det, hvis vi ryster på hånden dér, så får vi sendt nogle skæve signaler om, hvor åbent Danmark er. Jeg siger det med lidt hårdhed i stemmen her, fordi jeg tror, det forholder sig sådan. Vi er nødt til at have en realisme i det her.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:46

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg forstår godt dilemmaet fuldstændig. Men jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at mange af dem, der sidder i udrejsesituationen, jo har været her i mange år. Det er jo ikke sådan, at det er nogle, der lige er kommet hertil, og så bliver de sendt ud med det samme. Det er nogle, der har været i systemet i adskillige år for manges vedkommende, og som også er ramt af meget lange sagsbehandlingstider af og til osv. Så der er jo et helt konkret problem der. Der er også en børnekonvention, som jeg synes at man også burde inddrage somme tider, når man behandler de her sager, som ligesom tager udgangspunkt i hensynet til barnets tarv. Jeg synes et eller andet sted, at den vinkel bliver underbetonet meget i mange af de afgørelser, som bliver foretaget i den danske udlændingeadministration, og det er det, jeg godt vil anmode statsministeren om at være lidt mere åben over at man ser anderledes på.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Kl. 14:47

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men hvis man har været i systemet i mange år, f.eks. fordi man ikke har villet samarbejde om at tage hjem, selv om man ikke har noget grundlag for at være her, så kan det jo ikke nytte noget, at den form for langmod så pludselig fører til, at man får en rettighed, man ellers ikke har krav på, for så skrider tingene. Det her blev en gentagelse af, hvad jeg sagde før.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Josephine Fock.

Kl. 14:47

Josephine Fock (ALT):

Tak, og tak til statsministeren for hans tale. Som jeg også sagde i min egen tale, synes jeg, det er rigtig rart at høre, at statsministeren endnu en gang slår fast her i dag – det er jo ikke første gang – at integration ikke handler om hudfarve eller tro, men om, som statsmini-

steren udtrykte det, at vælge Danmark til. Der var også fokus på, at der selvfølgelig skal være mulighed for at komme ud at arbejde og deltage i samfundet. Derfor blev jeg i virkeligheden også lidt ærgerlig, da statsministeren ligesom tager alle partier til indtægt for, at man så går ind for alle de stramninger, som regeringen har lavet.

Jeg kan f.eks. bare nævne en stramning, som jeg ikke er enig i, og det er omkring det med familiesammenføringsregler. Det er mere en kommentar, fordi det syntes jeg var lidt ærgerlig, for jeg synes faktisk ligesom Holger K. Nielsen, at det i modsætning til sidste år faktisk har været en drøftelse, hvor vi måske har forsøgt at nærme os hinanden. Jeg synes i hvert fald, det har været en god diskussion i dag. Så det er egentlig mere en kommentar, fordi jeg tror, vi jo alle sammen er enige i målet, nemlig at folk skal kunne integrere sig og have mulighed for det – måske på nær Dansk Folkeparti; det er jeg stadig væk lidt i tvivl om. Men der kan vel stadig væk godt være uenighed om, hvordan man kommer frem dertil. Så det er mere en kommentar.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Kl. 14:49

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Bestemt, og det anerkender jeg fuldt ud. Jeg mener heller ikke, at jeg tog alle til indtægt. Jeg sagde vel snarere, at når der nu var den her stigende konsensus om, at antallet betyder noget, så kunne man måske – men det var måske sådan en smule polemisk – tage alle til indtægt for en opbakning til regeringens stramninger, og det ved jeg godt at man ikke kan.

Det viser udfordringen i den her sag, fordi uden de her stramninger var antallet ikke kommet ned. Alle glæder sig over, at antallet er kommet ned, også dem, der var imod stramningerne. Sådan er det. Vi kan jo ikke lave kontrafaktisk historieskrivning; det kunne ellers have været spændende. Hvis vi havde fjernet alle stramningerne, havde vi stået med et større problem end det, vi har nu. Det var mere det, der var min pointe.

Jeg ved godt, at vi ikke er enige om det her. Bestemt er vi ikke enige om det her, men jeg glæder mig dog alligevel over det, jeg forsøgte at kalde den nye realisme, som jeg synes er der. Når jeg måler det op mod udlændingepolitiske debatter, vi havde i den her sal for 10 år siden, for 15 år siden, for 20 år siden – jeg har været længe omkring – så er der en højere grad af fællesmængde nu, end der var. Det er der. Og det er jo ikke kun i den her sal. Det er jo også ude i Europa, hvor jeg har kunnet opleve, at siden der gik hul på Europa i 2015, og hvor hele debatten startede i et skævt hjørne om, hvordan vi skal fordele asylansøgerne og migranterne iblandt os, så er der over tid i de små 2 år, der er gået, kommet et større og større fokus på at forhindre, at problemet vokser ved at få styr på de ydre grænser, ved at have en mere strategisk indsats i nærområderne, ved at stille krav om, at lande tager deres egne statsborgere tilbage osv. Så der er jo en gryende realisme, både i salen her og ude i Europa, og det var bare det, jeg ville kvittere for.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:51

Josephine Fock (ALT):

Det er jo statsministerens synspunkt. For jeg kunne jo på tilsvarende vis spørge: Jamen tænk, hvis vi nu for alvor havde fortsat med at have en af verdens højeste udviklingsbistande – altså at vi ikke havde sat den ned – tænk, hvis vi nu for alvor satte nogle flere penge af til klimabistand i udviklingslandene, og tænk, hvis vi nu for alvor gik

forrest i forhold til at bakke op om kvotesystemet, hvordan ville det så have set ud her konkret i Danmark? Det er jo altid, hvad det er, man vægter.

Noget af det, som jeg så bliver lidt ked af, er så i virkeligheden statsministerens nytårstale, som stort set kun handlede om ghettolisten. Og jeg kunne godt tænke mig, at vi talte om det på en anden måde. Jeg tror jo også, at ord har betydning. Jeg kunne godt tænke mig, at vi sagde socialt belastede områder i stedet for. For jeg tror, at det betyder noget, at man får at vide, at man bor i en ghetto.

Det andet, jeg godt kunne tænke mig at udfordre statsministeren på, er hele spørgsmålet om midlertidighed. Det er jo fint nok, at vi siger, at de skal tage hjem, når krigen er slut, men vi ved jo, at det har rigtig, rigtig lange udsigter. Og hvordan er det så, at vi behandler de mennesker, som er her i Danmark, mens de er her midlertidigt?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Kl. 14:52

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er mange ting i det der. Når der bliver sagt, at tænk, hvis vi gav en af verdens højeste udviklingsbistande, så kan man sige, at det ikke bare er et tænkt eksempel, det er jo virkeligheden, det gør vi. Det gør vi. Jeg kan jo aldrig komme til at eftervise det. Men altså, selv om vi havde givet et par millioner mere, tror jeg, at man må være realistisk og sige, at der så var kommet hverken en flere eller en færre spontan asylansøger til Danmark i de her år.

Altså, for det, der virkelig er udfordringen her, er at få resten af verden til at trække med. Jeg er helt med på, at hvis resten af verden gjorde som Danmark – vi er vel blandt de fem eller seks lande i verden, der efterlever FN's målsætning om 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand – så kunne verden se anderledes ud.

Jeg er helt enig i, at selv om man har en ambition om midlertidighed – og det har jeg, og jeg er også åben over for at se på, og det var vi jo i gang med i december, om vi kan lave nogle justeringer, der gør, at det midlertidige er midlertidigt, når nu det skulle være midlertidigt – så vil det stadig væk være sådan, at nogle skal være her meget længe. Og derfor er mit udgangspunkt jo også det – meget klart – at mens man er her, skal man arbejde og tjene sine egne penge. Man skal være en aktiv del af samfundet. Selvfølgelig skal man det.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der kom en ekstra kort kommentar fra hr. Kaare Dybvad. Værsgo.

Kl. 14:53

Kaare Dybvad (S):

Tak for det. Statsministeren svarede min partifælle hr. Mattias Tesfaye og sagde, at han gerne ville have en differentieret ordning i forhold til den her beløbsgrænse. Og det er jo et interessant forslag, som vi også gerne fra Socialdemokratiet vil gå ind i. Det eneste, vi indtil videre har set, er jo, at regeringen vil have en lavere beløbsgrænse end den, der er nu.

Men det, jeg ikke forstår, er: Statsministeren nævnte eksemplet med en newzealandsk ingeniør som en, der kunne komme til Danmark og ville have nemmere ved at blive integreret, men man kan vel sige, at en newzealandsk ingeniør jo i forvejen er på positivlisten og derudover sandsynligvis ikke vil få en løn, der er lavere end 417.000 kr. Så hvad er det egentlig for nogle beløbsgrænser, og hvad det egentlig for nogle lande, vi snakker om? Er det meningen, at eksempelvis faglært og ufaglært arbejdskraft fra Albanien eller Tyrkiet eller andre lande, som ligger i nærheden af Europa, skal kunne komme ind på nogle lavere beløbsgrænser? For det er vel ikke amerikan-

ske, japanske, newzealandske, australske faglærte og ufaglærte, som kommer til Danmark som arbejdskraft? Det er vel ikke det, man forestiller sig – eller hvordan skal det forstås?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsminister.

Kl. 14:54

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er jo ikke så meget at forestille sig, for Socialdemokratiet tilhører en del af et flertal i det her Folketing, som har blokeret for det her. Altså, jeg laver en reference tilbage til de ideer, mit eget parti gik til valg på, og det kan man slå op i, og udgangspunktet er, at der går en blå linje fra det, vi skrev der, til det, vi mener i dag. Det er jo der, vi adskiller os fra spørgerens eget parti.

Det er rigtigt, at hvis man står på positivlisten, står man på positivlisten, men pointen i det, jeg sagde, var jo ikke, om det lige var en ingeniør. Altså, den pointe, jeg forsøgte at få frem, er, at der jo er to dimensioner i forhold til at lukke folk ind udefra: Kan folk tilbyde noget arbejdskraft, vi har brug for? – det er ligesom den ene dimension. Kan folk tilbyde et liv uden for, omkring deres arbejde, som hænger sammen med det at være i Danmark? Man går ikke på arbejde hele tiden.

Derfor forsøgte jeg bare at tilføje den nuance, at når vi ser på, hvordan vi åbner os for arbejdskraft, skal vi jo ikke kun se på, om folk er dygtige i de 8 timer, de er på arbejde. Vi skal også se på, hvordan de fungerer i de 16 timer, de ikke er det. Der er det vel bare sådan, at man alt andet lige kan komme fra nogle lande, der minder mere om Danmark i deres kulturelle afsæt, i deres værdimæssige afsæt, end andre lande. Det var det, der var baggrunden for de tanker, mit eget parti havde, mens vi var i opposition, om, at man muligvis i stedet for at have én beløbsgrænse burde gå ind i en diskussion om, om de her beløbsgrænser skulle differentieres, afhængigt af hvad det er for et sted, man kommer fra, fordi de måske havde prognosen for sig. Så selv om man så kom som faglært fra New Zealand, ville man lettere falde til som faglært håndværker i et byggesjak, end hvis man kom som faglært håndværker fra et land i en kulturkreds, der står Danmark fjernere. Det var sådan set det, der lå i det. Men desværre er det en akademisk diskussion, for Socialdemokratiet har jo meldt sig ud.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:57

Kaare Dybvad (S):

Ligesom jeg også sagde før, vil vi sådan set gerne diskutere det, men det er jo spøjst. Nu har vi så fået ret tydelig melding i dag fra Venstres ordfører, men i forbindelse med den her sag oppe fra Thisted har der jo været lidt forskellige meldinger om, hvor man står. Nu får vi så oven i det den her differentierede ordning ind, som sådan et tredje standpunkt i forhold til det, og det er da interessant at vide, hvad der ligger i den ordning. Hvad er det, man helst vil, hvis man kunne slippe afsted med det? For de lande, som minder om os kulturelt, er jo kendetegnet ved enten at være med i EU eller også være så velstående, så sandsynligheden for, at der kommer ufaglært arbejdskraft fra New Zealand til Danmark f.eks., er jo relativt lille. Vil man sænke beløbsgrænsen for dem, eller vil man også sænke beløbsgrænsen for eksempelvis lande som Albanien, Montenegro, lande, der ligger tæt på Europa, men som ikke er med i EU, eller hvem er det i det hele taget, det vil blive sænket for? Det synes jeg da er interessant at finde ud af, når nu statsministeren selv lancerer det her på talerstolen i dag.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Statsministeren.

Kl. 14:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg lancerer ikke noget som helst. Jeg udtrykker en ærgrelse over, at Socialdemokratiet med hovedet under armen tilbage i 2015 tog et opgør med den politik, man førte i de samfulde 4 år, man selv var i regering. Det var vi imod. Det er den ærgrelse, jeg udtrykker, og så siger jeg, at i stedet for det havde det været mere fremkommeligt og meget mere interessant, hvis der havde været nogle nuancer i det.

Hvis den måde, som man reagerer på det, jeg siger her, er et udtryk for, at man har lyst til at diskutere de her ting med os – altså ikke bare lige her på Folketingets talerstol, men rigtig diskutere det – vil jeg hilse det meget velkommen, for jeg forudser, at det er nødvendigt, at vi får en debat om det her. Jeg antydede det her eksempel med nogle af de bureaukratikrav, man har bygget op omkring de 417.000. Altså, selv hvis man siger, at 417.000 er fair, er det født med nogle vilkår omkring den måde, det forvaltes på: at det skal være en dansk konto, man må ikke indregne fri kost og logi. Der er nogle krav der, som jeg bare ved skaber nogle rigtige problemer ude i det rigtige liv.

Det bliver regeringen nødt til at samle op de kommende måneder. Vi har en debat på det næste disruptionsmøde om præcis det her, og jeg forbeholder mig retten til at vende tilbage også i forhold til Socialdemokratiet, fordi jeg bilder mig ind, at ved siden af den her debat om, at vi skal passe på Danmark og vi skal sørge for, at vi ikke lader døren stå åben for hvem som helst, har vi også et ansvar for i opgangstider at sørge for, at vores virksomheder får den rigtige arbejdskraft. Hvis den rigtige arbejdskraft vel at mærke så samtidig kommer fra nogle steder, der ikke skaber nye integrationsproblemer, burde det jo være på den flade hånd. Så jeg lancerer ikke noget nyt initiativ. Jeg forsøger bare at nuancere en debat.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak til statsministeren for dagens indsats.

Vi går nemlig over til anden runde, og hr. Christian Langballe har bedt om ordet. Værsgo.

Kl. 15:00

(Ordfører for forespørgerne)

Christian Langballe (DF):

Jeg vil ikke åbne for en anden runde, men jeg vil sige til regeringspartierne, at hvis de mangler et forslag til vedtagelse at stemme for, har vi et ganske glimrende forslag til vedtagelse.

Men jeg vil gerne takke ministeren og de forskellige ordførere, politikere, der har været her i dag, for en debat, som deler vandene, og sådan er det jo. Men tak for det her.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Selv tak til hr. Christian Langballe. Der er ikke andre ordførere, der har ønsket ordet og heller ikke andre i øvrigt, og derfor er forhandlingerne sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 16. januar 2018.

Kl. 15:00

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde ud over at sige tak til alle for dagens indsats i folkestyrets tjeneste.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 16. januar 2018, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:01).
